DARWINİZM İLE İLMİ MÜCADELENİN ÖNEMİ

HARUN YAHYA

Birinci baskı: Mayıs 2006
İkinci Baskı: Temmuz 2008

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-I Kerim ve Türkçe Anlamı"
isimli mealden alınmıştır.

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi caddesi
İbrahim Elmas İş Merkezi A Blok Kat 4
Okmeydanı-İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı : Entegre Matbaacılık sanayi cad. No:17
Yenibosna-İstanbul
Tel: (0 212) 451 70 70

www.harunyahya.org-www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ

DARWINİZM'İ MÜSLÜMANLAŞTIRMA ÇABALARI:
PASİF, ACİZ, TESLİMİYETÇİ MÜCADELENİN BİR TÜRÜ

DarwInizm Nasıl Bir Tehlike?

DARWINİZM İLE NASIL MÜCADELE EDİLİR?

SONUÇ

DARWINİZM YANILGISI

Okuyucuya

Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat

etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

Yazar ve Eserleri Hakkında

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 57 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve

samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

GİRİŞ

Darwinizm, Allah'ın varlığı ve birliğini, insanların Rabbimiz'e karşı sorumlu olduklarını inkar eder. Materyalizmin ve din ahlakına uygun olmayan akımların dayanak noktasıdır. Bu nedenle bilimsel olarak çürütülmüş olmasına rağmen, ideolojik kaygılarla sürekli ayakta tutulmaya çalışılmaktadır.

Evrenin ve insanın, kör tesadüflerin eseri olduğu yanılgısını savunan Darwinist-materyalist akımlar, sözde bir tür hayvan olan insanların arasındaki ilişkilerin de hayvani olması gerektiğini iddia ederler. Bu sapkın görüş, bencilliği, acımasızlığı, kavgayı, çatışmayı, adam öldürmeyi kendince makul görür. Merhamet, sevgi, şefkat, saygı gibi duyguları ise sözde evrim sürecini gerileten birer engel olarak kabul eder. Darwinist telkinlerle insan sevgisinden uzak, zalim, saldırgan, çıkarcı insanlar yetişir.

Darwinizm, 150 yılı aşkın bir süredir dinsizliği, ahlaksızlığı, anarşiyi, kavgayı ve çatışmayı toplumlara telkin etmekte ve Darwinizm'in bu telkinleri büyük toplumsal felaketlere sebep olmaktadır. Savaşlar, katliamlar, anarşi ve terör olaylarıyla geçen 20. yüzyıl, bu durumun bir delilidir. Diğer milletleri sözde evrim sürecini tamamlayamamış bir tür hayvan olarak gören, ilerlemenin ancak çatışmakla mümkün olduğunu sanan, insanlar arasında da vahşi doğa kanunlarının geçerli olduğuna inananlar dünyayı kan gölüne çevirmişlerdir.

Günümüzde de Darwinist propaganda yoğun olarak devam etmektedir. Gençler, sorumsuz oldukları telkinleri verilerek ahlaksızlığa, diğer insanların değersiz olduğu söylenerek acımasızca onları ezmeye, çatışmanın sözde makul olduğu iddia edilerek kavgaya, anarşiye ve teröre itilmektedir. Pek çok ülke, Darwinizm kaynaklı toplumsal sorunlarla mücadele etmektedir.

Bu durum karşısında, insanlığın Darwinizm'in tehlikelerine ve aldatmacalarına karşı uyarılması ve böylesine tehlikeli bir zihniyetin fikren etkisiz hale getirilmesi hayati öneme sahiptir. Ne var ki, Darwinizm'i ve sebep olduğu tehlikeleri kavrayamayan insanlar, Darwinizm'e karşı yürütülen ilmi mücadelenin de önemini anlayamamaktadır.

Bu kişiler Darwinizm'le ilmen mücadele etmek yerine, bu mücadeleyi göz ardı edebilmek ve bu mücadeleden kaçınabilmek için farklı yollara başvururlar. Bazıları, *"Darwinizm aslında bu kadar önemli bir konu değil"* diyerek kendilerince bu fikri mücadeleyi önemsiz görmeye ve göstermeye çalışır. Bazıları da, İslam ile evrim teorisi arasında sözde "orta bir yol" oluşturmayı hedefler. Bunun için kendilerince Darwinizm'le İslam'ı bağdaştırmaya uğraşırlar. *"Darwinizm'i Müslümanlaştırma çabası"* olarak adlandırabileceğimiz bu tutum, çok ciddi hatalar ve yanılgılar içermektedir. Darwinizm'le İslamiyet arasında kendince fikri bir "uzlaşma" aramak, Müslüman için asla söz konusu olmamalıdır. Ortaya atılma sebebi, Allah'ı ve

yaratılışı inkar etmek olan bir teori ile "uzlaşmak" samimi olarak iman edenler için mümkün değildir. Üstelik, Kuran ayetlerinde de, Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde de evrime işaret eden tek bir açıklama dahi bulunmamaktadır.

Bu kitapta, hem Darwinizm'le ilmi mücadelenin önemi üzerinde durulacak, hem de bu büyük fikri mücadeleden kaçınanların öne sürdükleri mazeretler cevaplanacaktır. Bilgi eksikliği ya da konu hakkında yeterince düşünmemekten kaynaklanan bu mazeretlerin ortadan kaldırılması, Allah'ın izniyle, dinsizliğe karşı verilen fikri mücadelenin gücünü ve etkisini arttıracaktır.

Şu önemli gerçeği bir kez daha hatırlatmak gerekir ki, inançlı insanların, yaratılış gerçeğine tamamen karşı olan bir teoriyi tehlikesiz ve zararsız görmeleri, onun gelişmesine seyirci kalmaları, Darwinizm'in toplumda giderek yayılmasına ve kaçınılmaz olarak ateizmi güçlendirmesine dolaylı bir destek olacaktır. Bu nedenle dindarların, evrim teorisinin altında yatan felsefeyi iyi anlamaları gerekir: Evrim teorisi, materyalist felsefenin sözde "bilimsel" görünen bir üslupla ifade edilmesinden ibarettir. Materyalist felsefe ise "dinsizliğin dini"dir.

Kuran'da **" ... yeryüzünde bozgunculuğu önleyecek fazilet sahibi kişiler bulunmalı değil miydi?..."** (Hud Suresi, 116) ayetiyle yeryüzünde huzurun ve düzenin bozulmasına sebep olan unsurlara karşı fikren mücadele etmenin önemine işaret edilmektedir. Günümüzde insanlığın huzurunu bozan, güvenlik ve barış ortamının yaşanmasına engel olan akımların temelinde Darwinizm vardır. Samimi Müslümanların da bu gerçeğin bilincinde olmaları, bu tehlikeyi göz ardı etmek yerine, tüm imkanlarını seferber ederek bu tehlikeyi fikren ortadan kaldırmak için gayret etmeleri gerekir.

DARWINİZM'İ MÜSLÜMANLAŞTIRMA ÇABALARI: PASİF, ACİZ, TESLİMİYETÇİ MÜCADELENİN BİR TÜRÜ

Darwinizm’le ilmi mücadele etmekten kaçınanlardaki ortak psikoloji Darwinizm'e karşı hissedilen bir tür eziklik duygusudur. Evrim teorisinin bilimsel bulgulara dayandığını sananlar, bilimsellik karşısında çaresiz olduklarını düşünürler. Evrimcilerin öne sürdükleri iddiaların, doğruluğu ispatlanmış verilerle desteklendiğini, dolayısıyla kendilerinin bunlara cevap vermelerinin neredeyse imkansız olduğunu zannederler. Cevap vermelerinin mümkün olmadığını sandıkları için de, daha en baştan "teslim olmayı" kabul ederler.

Oysa evrim teorisinin bilimsel bir teori olduğu yanılgısı, bu konuda yapılan yoğun propagandanın bir ürünüdür. Televizyon haberlerinde, gazete ve dergi yazılarında sürekli, evrimin ispatlanmış, reddedilmesi mümkün olmayan bir teori olduğu imajı verilir. Evrim teorisini savunmanın bilimi savunmak olduğu, evrimi reddetmenin ise bilime karşı gelmek olduğu izlenimi oluşturulur. Ancak bilimsel bulgular bu propagandanın tam tersini göstermektedir. Bilim, evrimi desteklememekte tam tersine çürütmektedir. Tarafsız olarak bilimi savunan bir insanın evrimi savunması da aslında mümkün değildir. Evrim teorisinin bu derece gündemde tutulması, bilimsel bir teori olması nedeniyle değil, materyalizmin ve dinsizliğin dayanak noktası olması nedeniyledir. Diğer bir deyişle, evrim propagandası bilimsel nedenlerle değil, ideolojik kaygılarla yapılmaktadır.

Bazı Müslümanların bilinçaltlarında "*Darwinizm'le mücadele etmenin imkansız olduğunu"* düşünmelerinin temelinde de bu yoğun propagandanın etkisi vardır. Bu propagandalar sonucu, hiçbir doğruluk payı olmadığı halde, evrime karşı çıkmanın bilime karşı çıkmak olduğu kanısı oluşur. Bilime karşı çıkmamak için de, bilimsel olduğu sanılan evrim teorisiyle İslamiyet arasında "orta bir yol" oluşturulmaya çalışılır. Ama aslında bu, Darwinizm'le fikri mücadele etmekten kaçınmak için bir yol oluşturmaktır.

Çünkü samimi olarak düşünen ve vicdanıyla hareket eden bir kişi, evrim teorisinin doğru olmasının mümkün olmadığını kolaylıkla anlayabilir. Son derece hassas bir düzene ve kusursuz bir mekanizmaya sahip olan canlılığın kör tesadüflerin eseri olması mümkün değildir. Darwinistler, bir avuç şuursuz atomun biraraya gelerek, yağmurların, rüzgarların, şimşeklerin, yıldırımların etkisiyle, düşünebilen, hissedebilen, sohbet edebilen, güzel bir manzara gördüğünde zevk alabilen, bir kedi yavrusuna şefkat duyabilen, yoksullara merhamet edebilen, yeni buluşlar yapabilen, senfoniler besteleyebilen, mimari eserler meydana getirebilen insanı var ettiğini iddia ederler. Bilinçsiz atomların, rengarenk çiçekleri, birbirinden

lezzetli, çeşit çeşit meyveleri, her biri diğerinden farklı mükemmel sistemlere sahip hayvanları meydana getirdiğini söylerler. Oysa canlıların yapıları, arka arkaya gelen tesadüflerle oluşamayacak kadar kompleks ve mükemmeldir. Meydana gelmeleri, üstün bir akıl gerektirir. Ve elde edilen her yeni bilgi, canlıların üstün akıl ve güç sahibi bir Yaratıcı'nın yani Rabbimiz olan Allah'ın eseri olduğunu bir kez daha göstermektedir.

Ayrıca bilimsel yayınları takip eden bir insan da evrim teorisinin büyük bir çıkmaz içinde olduğunu açıkça görebilir. Bilimsel yayınlar, evrimci bilim adamlarının itirafları ve çelişkileriyle doludur. Pek çok evrimci, Darwinizm'in canlılığın oluşumunu açıklamasının mümkün olmadığını açıkça itiraf etmektedir. Üstelik sayısı gün geçtikçe artan birçok bilim adamı da, Darwinizm'in içinde bulunduğu durumun farkına vararak, yaratılış gerçeğini savunmaktadır.

Dolayısıyla, Darwinizm'le fikren, açık ve net bir şekilde mücadele etmekten çekinilmesi gereken hiçbir husus yoktur. Bilimin evrimi ispatladığını sandıkları için, bu konuyla yakından ilgilendiklerinde kendilerinin de bu telkinlerin etkisinde kalıp inançlarının sarsılacağından, dünya görüşlerinin değişeceğinden korkanların endişeleri yersizdir. Bilim Darwinizm'i değil, Yaratılış'ı göstermektedir. Darwinizm'in öne sürdüğü iddiaların her biri, yüzlerce bilimsel delille çürütülmüştür. Müslümanların yapması gereken, bu delilleri de kullanarak, Darwinizm'i fikren tam anlamıyla etkisiz hale getirmektir.

Darwinizm, Pasif ve Teslimiyetçi Bir Anlayışla Zararsız Hale Getirilemez

Bazı Müslümanlar, tamamen spekülatif yöntemlerle ve ideolojik sebeplerle yapılan evrim propagandalarını gözlerinde büyütüp, bununla baş edemeyeceklerini zannederek, şevkle ve heyecanla Darwinizm'le ilmen mücadele edeceklerine, pasif ve teslimiyetçi bir yol benimsemektedir.

Bu pasif ve teslimiyetçi tutumun en çirkin örneklerinden biri, daha önce de belirttiğimiz gibi, Darwinizm'i sözde Müslümanlaştırmaya çalışmaktır. Bu tutumlarını destekleyebilmek için de Sümer dönemi toplumlarından kalan putperest inançları kullanarak, alim olarak addettikleri kişilerin sözlerini aktarır ve *"Din bunu anlatıyor"* mesajı vermeye çalışırlar. Oysa bu açıkça, Darwinizm'le fikri mücadele etmekten kaçınmak için bir bahane yöntemidir. Pasif, teslimiyetçi mücadelenin çok çirkin bir yönüdür.

Bu kimseler, korkup fikren yenemeyeceklerini düşündükleri Darwinizm'e karşı bu yöntemi kullanarak, gizli mağlubane bir mücadele şeklini uygulamış olurlar. Oysa Allah'a kalpten inanan, O'nun üstün gücünü takdir eden bir Müslüman için bu mücadele şekli son derece küçük düşürücüdür. Salih bir Müslümanın mücadelesinin, pasif ve mağlubane olması mümkün değildir. *"Biz de aynı şeyi savunuyoruz"* mantığı ile Darwinizm'e karşı koymak söz konusu olamaz.

Müslümanın iman ettiği gerçek, her şeyi Allah'ın yarattığı gerçeğidir. Dolayısıyla bir Müslümanın Darwinistler ile aynı şeyi savunuyor olması mümkün değildir. Müslüman, Darwinizm'e karşı açık, galibane bir fikri mücadele içinde olmalıdır. Allah'tan gereği gibi korkan bir Müslümanın, Darwinizm ile aynı fikri ve ideolojiyi savunması mümkün değildir.

Darwinizm tehlikesinin farkına varamamış, onun Allah inancına karşı mücadelesini anlayamamış olan bu insanların, yanlış yöntemler uygulamak yerine bu konuda hiç yorum yapmamaları çok daha iyi olacaktır. Fikri mücadeleden korku duyup, güç yetiremedikleri konularda yanlış ve akılsızca metodlara başvurmak yanlış bir tutumdur. Darwinizm, ciddi şekilde karşı konulması ve tamamen ortadan kaldırılması gereken büyük bir tehlikedir. Bu büyük tehlikenin farkına varmayarak Darwinizm'e karşı yapılan fikri mücadeleye engel oluşturmak, büyük bir hata ve Allah'a karşı büyük bir sorumluluktur.

Darwinizm'i İslam'la Bağdaştırmaya Çalışanların Çabaları Boşunadır

Allah Kuran'da, canlılığın ve evrenin yaratılışı hakkında pek çok ayet indirmiştir. Fakat bu ayetlerde, canlıların birbirlerinden türediklerine, aralarında evrimsel bir bağ olduğuna dair hiçbir bilgi ya da işaret bulunmamaktadır. Elbette Allah dileseydi canlıları evrimle de yaratabilirdi. Ancak Kuran'da bu yönde bir işarete rastlanmamakta, evrimcilerin öne sürdüğü gibi türlerin aşama aşama oluşumunu destekleyecek hiçbir ayet bulunmamaktadır. Eğer böyle bir yaratılış şekli olsaydı, bunu, Kuran ayetlerinde detaylı açıklamaları ile görmemiz mümkün olurdu. Ancak tam tersine Kuran'da canlılığın ve evrenin Allah'ın "Ol" emriyle mucizevi şekilde var edildiği bildirilmektedir:

Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "Ol" der, o da hemen oluverir. (Bakara Suresi, 117)

Eğer iddia edildiği gibi, gerçekten Hz. Adem'den önce yarı maymun-yarı insan canlılar yaşamış olsalar, canlılığın yaratılışında mutasyonların, doğal seleksiyonların etkisi olsa, Allah bunu bize Kuran-ı Kerim'de açık, net ve kolay anlaşılır bir biçimde haber verirdi. Ancak, Kuran'ın hiçbir ayetinde böyle bir bilgi bulunmamaktadır. Tam tersine bir çok ayette, insanın yoktan, en güzel biçimde yaratıldığı bildirilmektedir:

Doğrusu, Biz insanı en güzel bir biçimde yarattık. (Tin Suresi, 4)

Gökleri ve yeri hak olmak üzere yarattı ve size düzenli bir biçim (suret) verdi; suretlerinizi de güzel yaptı. Dönüş O'nadır. (Tegabün Suresi, 3)

Kuran'ın bütününe bakıldığında, evrimsel yaratılış iddiasını savunanların yaptıkları açıklamaların hiçbir geçerliliğinin bulunmadığı açıkça görülmektedir. Nitekim daha önce *Kuran Darwinizm'i Yalanlıyor* adlı kitabımızda, evrimsel yaratılışı savunan Müslümanların iddiaları tek tek cevaplanmış ve evrimsel yaratılış iddiasının delilsiz olduğu gösterilmiştir. (Konuyla ilgili daha detaylı bilgi için bkz. Harun Yahya, *Kuran Darwinizm'i Yalanlıyor*, Araştırma Yayıncılık, 2005)

Bazı Müslümanlar bilgi yetersizliği nedeniyle, evrimsel bir yaratılış olabileceği yanılgısına kapılmış olabilirler. Ancak izlediği yolun yanlış veya hatalı olduğunu gördüğünde samimi bir Müslümanın yapması gereken, hatasından vazgeçmesi ve doğru olana uymasıdır. Allah, Kuran'da iman edenlerin yaptıkları hatalarda ısrar etmemeleri gerektiğini haber vermiştir:

... Bir de onlar yaptıkları (kötü şeylerde) bile bile ısrar etmeyenlerdir. (Al-i İmran Suresi, 135)

Ayette bildirilen güzel ahlaka uyanlar, Darwinizm'i Müslümanlaştırmaya çalışmanın ne kadar yanlış bir tutum olduğunu fark etmeli ve bunu fark eder etmez tutumlarını değiştirmelidir. Bu tutum değişikliğinin en güzel belirtisi ise Darwinizm'e dolaylı destek veren konumunda olmaktan sakınmak, net ve açık bir tavırla Darwinizm'in karşısında yer almak ve Darwinizm'e karşı verilen fikri mücadeleye destek vermek olacaktır.

Darwinizm'i Kendilerince Müslümanlaştırmaya Çalışanlar, Meleklerin ve Cinlerin Yaratılışını Açıklayamazlar

Üstün güç sahibi olan Rabbimiz, dilediğini dilediği şekilde ve zamanda, örnek edinmeksizin yoktan var edendir. Allah birşeyin olmasını dilediğinde, sadece ona "Olmasını" emreder:

Onu istediğimizde herhangi bir şey için sözümüz, ona yalnızca "Ol" demekten ibarettir; o da hemen oluverir. (Nahl Suresi, 40)

Allah her türlü eksiklikten ve noksanlıktan münezzeh olan, hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır. Dolayısıyla Allah'ın yaratması için de hiçbir sebebe, araca, aşamaya ihtiyaç yoktur. Dünyada herşeyin belli sebeplere, doğa kanunlarına bağlı olması kimseyi yanıltmamalıdır. Allah, tüm bu sebeplerin Yaratıcısı olarak bunlardan tamamen münezzehtir.

Ancak bu gerçekleri gereği gibi düşünmeyenler, çeşitli yanılgılara kapılabilirler. Kendilerince Darwinizm'le İslam arasında bir uzlaşma oluşturmaya çalışanlar da bu düşünme eksikliği nedeniyle yanılmaktadırlar. Allah'ın üstün yaratma gücünü, yaratma sanatındaki mükemmeliği takdir edemedikleri için "İslami evrim" gibi olmadık yorumlarda bulunmaktadırlar. İnsanın evrimle gelişim gösterdiğini iddia eden bu kişilere, meleklerin ve cinlerin nasıl yaratıldığı sorulduğunda ise cevapları "Allah yoktan yarattı" olacaktır. Cinleri ve melekleri Allah'ın yarattığını bilip kabul eden bu kişilerin, Allah'ın, insanı da aynı şekilde yaratmış olduğunu düşünememeleri, bunu akledememeleri oldukça vahimdir. Meleği "Ol" emri ile bir kerede yaratan Yüce Rabbimiz'in, insanı da aynı şekilde yaratmış olduğunu görememeleri çok şaşırtıcı bir durumdur.

Allah Kuran'da cinlerin, insanlardan farklı olarak, ateşten yaratıldıklarını haber vermiştir:

İnsanı, ateşte pişmiş gibi kuru bir çamurdan yarattı. Cann'ı (cinni) da 'yalın-dumansız bir ateşten' yarattı. (Rahman Suresi, 14-15)

Kuran'da haber verildiği gibi, meleklerin yaratılışı da insanın yaratılışından çok farklıdır. Ayette meleklerin yaratılışı şöyle bildirilmektedir:

Hamd, gökleri ve yeri yaratan, ikişer, üçer ve dörder kanatlı melekleri elçiler kılan Allah'ındır; O, yaratmada dilediğini arttırır. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (Fatır Suresi, 1)

Ayette yer alan ifadeden açıkça anlaşıldığı üzere melekler görünüm olarak da insanlardan çok farklıdırlar. Ayrıca Kuran'da hem meleklerin hem de cinlerin insanlardan önce yaratıldığı haber verilmektedir. Allah ilk insan olan Hz. Adem'i yaratacağı zaman, önceden yaratmış olduğu meleklere ve bir cin olan İblis'e Hz. Adem'e secde etmelerini emretmiştir. Ayette şöyle bildirilmektedir:

Hani meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik; İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi. O cinlerdendi, böylelikle Rabbinin emrinden

dışarı çıkmıştı. Bu durumda Beni bırakıp onu ve onun soyunu veliler mi edineceksiniz? Oysa onlar sizin düşmanlarınızdır. (Bu,) Zalimler için ne kadar kötü bir (tercih) değiştirmedir. (Kehf Suresi, 50)

Allah için yaratmak çok kolaydır. Rabbimiz hiçbir sebep olmadan yoktan var edendir. Cinleri ve melekleri nasıl farklı şekillerde ve yoktan var ettiyse, insanı da evrime gerek olmadan, ayrı bir varlık olarak yoktan var etmiştir. Aynı durum hayvanlar ve bitkiler gibi diğer canlılar için de geçerlidir. Kuran'da bildirilen açık gerçek şudur: Allah bu canlıların hiçbirini evrimleştirmeden, yani türleri başka türlere dönüştürmeden bir anda yoktan var etmiştir.

Kuran'da Yer Alan, Allah'ın Sebepsiz Yaratışının Örnekleri

Darwinizm'le İslam arasında "bir orta yol" oluşturma yanılgısına düşenlerin çarpık mantıklarıyla açıklamalarının mümkün olmadığı konulardan biri de Kuran'da yer alan, Rabbimiz'in mucizevi yaratış örnekleridir. Bu örneklerde Allah'ın hiçbir sebep olmadan, mucizevi bir şekilde yarattığı canlılar bildirilmektedir. Sümer efsanelerinin putperest hikayelerini bilim zannedenler, bu örnekler karşısında çaresizdirler.

Hz. İsa'nın Çamurdan Yaptığı Kuşun Canlanması

Kuran'da Hz. İsa'nın çamurdan kuş biçiminde birşey yaptığı, sonra bunun içine üflediğinde, Allah'ın dilemesiyle, bu kuşun hayat bulup canlandığı haber verilmiştir:

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu... (Maide Suresi, 110)

Bu kuş, hiçbir sebebe bağlı olmadan, Allah'ın dilemesi ve mucizesiyle, can bulmuştur. Cansız bir maddeden can sahibi olan kuş, Yüce Allah'ın örneksiz, sebepsiz, üstün yaratışının örneklerinden biridir. Ve bu durumun, kendilerince Darwinizm'i Müslümanlaştırmaya çalışanların zihniyetleriyle açıklanması mümkün değildir.

Ölen Kuşların Hz. İbrahim'e Geri Dönmeleri

Allah'ın cansız varlıklara mucizevi bir şekilde can verdiğini gösteren örneklerden biri de Hz. İbrahim kıssasında haber verilmektedir:

Hani İbrahim: "Rabbim, bana ölüleri nasıl diriltttiğini göster" demişti. (Allah ona:) "İnanmıyor musun?" deyince, "Hayır (inandım), ancak kalbimin tatmin olması için" dedi. "Öyleyse, dört kuş tut. Onları kendine alıştır, sonra onları (parçalayıp) her bir parçasını bir dağın üzerine bırak, sonra da onları çağır. Sana koşarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (Bakara Suresi, 260)

Ayette haber verildiği gibi, Hz. İbrahim dört kuşun her bir parçasını bir dağın üzerine bırakmış, ancak bu kuşlar daha sonra mucizevi bir şekilde yeniden canlanarak Hz. İbrahim'e dönmüşlerdir. Bu, Rabbimiz'in tüm sebeplerden münezzeh olduğunu, hiçbir sebep olmadan canlıları yoktan var ettiğini gösteren bir örnektir.

Hz. Zekeriya'nın Kısır Eşinden Çocuğunun Olması

Kuran'da örnek verilen mucizevi yaratılış şekillerinden biri de Hz. Zekeriya'nın eşi kısır iken bir çocuk ile müjdelenmesidir. Ayetlerde şu şekilde buyrulmaktadır:

(Allah buyurdu:) "Ey Zekeriya, şüphesiz Biz seni, adı Yahya olan bir çocukla müjdelemekteyiz; biz bundan önce ona hiçbir adaş kılmamışız." Dedi ki: "Rabbim, karım kısır (bir kadın) iken, benim nasıl oğlum olabilir? Ben de yaşlılığın son basamağındayım." (Ona gelen melek:) "İşte böyle" dedi... (Meryem Suresi, 7-9)

Ayetlerde bildirildiği gibi, Allah için yaratmak çok kolaydır; Allah'ın hiçbir sebebe ihtiyacı yoktur. Rabbimiz her türlü eksiklikten ve noksanlıktan münezzeh olandır.

Ayrıca Kuran'da bildirilen bazı diriliş örnekleri de, Allah'ın dilediğini, dilediği zamanda, dilediği şekilde yoktan yarattığı gibi, hiçbir sebebe ihtiyacı olmadan diriltti̇ğini göstermektedir.

Her insan ölüp toprağa karıştıktan sonra ahiret gününde yeni bir yaratılışla diriltilecektir. Ve insanın bu dirilişi ilk yaratılışına benzer bir şekilde olacaktır. Bu gerçek ayette şöyle haber verilmektedir:

Andolsun, sizi ilk defa yarattığımız gibi (bugün de) 'teker teker, yapayalnız ve yalın (bir tarzda)' Bize geldiniz ve size lutfettiklerimizi arkanızda bıraktınız... (Enam Suresi, 94)

Ayette insanların ahiretteki yeniden yaratılışlarının ilk yaratılışları gibi olacağına dikkat çekilmiştir. Ölüp toz toprak haline gelen insan, Rabbimiz'in diriltmesiyle yeniden can bulacak, cansız bir maddeyken insan haline gelecektir. Kıyamet gününde insanların bedenlerini yoktan var edecek olan Allah, ilk insan olan Hz. Adem'i de cansız bir madde olan çamurdan var etmiştir:

Hani Rabbin meleklere: "Gerçekten Ben, çamurdan bir beşer yaratacağım" demişti. "Onu bir biçime sokup, ona ruhumdan üflediğim zaman siz onun için hemen secdeye kapanın." (Sad Suresi, 71-72)

Dolayısıyla insanın ilk yaratılışı ile ahirette yeniden yaratılışı birbirine benzemektedir ve bu aşama aşama değil, bir anda, mucizevi şekilde gerçekleşmiştir.

Ayrıca Allah, dünyada da bazı kullarına mucizevi diriltmesinin örneklerini göstermiştir. Örneğin Rabbimiz, Hz. Musa'nın kavmine, ölüleri nasıl diriltti̇ğini göstermek için, bir cesede daha önce kestikleri bir ineğin parçasıyla vurmalarını

bildirmiştir. Ve bu kavim, Allah'ın mucizesiyle cesedin dirilişine şahit olmuştur. Bu kıssa ayetlerde şöyle bildirilmektedir:

Hani siz bir kişiyi öldürmüştünüz ve bu konuda birbirinize düşmüştünüz. Oysa Allah, gizlediklerinizi açığa çıkaracaktı. Bunun için de: "Ona (cesede, kestiğiniz ineğin) bir parçasıyla vurun" demiştik. Böylece, Allah ölüleri diriltir ve size ayetlerini gösterir; ki akıllanasınız. Bundan sonra kalpleriniz yine katılaştı; taş gibi, hatta daha katı. Çünkü taşlardan öyleleri vardır ki, onlardan ırmaklar fışkırır, öyleleri vardır ki yarılır, ondan sular çıkar, öyleleri vardır ki Allah korkusuyla yuvarlanır. Allah yaptıklarınızdan gafil (habersiz) değildir. (Bakara Suresi, 72-74)

Bu konuda Kuran'da verilen bir diğer örnek ise öldükten sonra dirilmeye inanmayan bir kişinin durumudur. Ayetlerde bildirildiği gibi, Allah bu kişiyi yüz yıl ölü bırakmış ve sonra da diriltmiştir. Kuran'da bu olay şöyle bildirilir:

Ya da altı üstüne gelmiş, ıssız duran bir şehre uğrayan gibisini (görmedin mi?) Demişti ki: "Allah, burasını ölümünden sonra nasıl diriltecekmiş?" Bunun üzerine Allah, onu yüz yıl ölü bıraktı, sonra onu diriltti. (Ve ona) Dedi ki: "Ne kadar kaldın?" O: "Bir gün veya bir günden az kaldım" dedi. (Allah ona:) "Hayır, yüz yıl kaldın, böyleyken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış; eşeğine de bir bak; seni insanlara ibret-belgesi kılmamız içindir. Kemiklere de bir bak nasıl biraraya getiriyoruz, sonra da onlara et giydiriyoruz?" dedi. O, kendisine (bunlar) apaçık belli olduktan sonra dedi ki: "Biliyorum ki gerçekten Allah, herşeye güç yetirendir." (Bakara Suresi, 259)

Bu konuda Kuran'da verilen örneklerden biri de Kehf Ehli'dir. İnançlı gençlerden oluşan Kehf Ehli (mağara sahipleri), içinde yaşadıkları kavim Allah'a şirk koşarak, Allah'tan başka ilahlar edindiği için kavimlerinden uzaklaşıp, bir mağaraya sığınmışlardır. Ancak Allah Kehf Ehli'ne üç yüz yıldan fazla süren bir uyku vermiş ve böylece onları mucizevi bir şekilde mağarada uyutmuştur. Daha sonra da onları bu uykularından uyandırmıştır. Bu olay Kuran'da şöyle bildirilir:

Böylelikle mağarada yıllar yılı onların kulaklarına vurduk (derin bir uyku verdik). (Kehf Suresi, 11)

Onlar mağaralarında üç yüz yıl kaldılar ve dokuz (yıl) daha kattılar. De ki: "Ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gaybı O'nundur. O, ne güzel görmekte ve ne güzel işitmektedir. O'nun dışında

onların bir velisi yoktur. Kendi hükmünde hiç kimseyi ortak kılmaz." (Kehf Suresi, 25-26)

Sonra iki gruptan hangisinin kaldıkları süreyi daha iyi hesap ettiğini belirtmek için onları uyandırdık. Biz sana onların haberlerini bir gerçek (olay) olarak aktarıyoruz. Gerçekten onlar Rablerine iman etmiş gençlerdi ve biz de onların hidayetlerini arttırmıştık. (Kehf Suresi, 12-13)

Bu örnekler, İslam'la Darwinizm arasında orta bir yol arayanların yanıldıklarını bir kez daha göstermektedir. Çünkü söz konusu kişilerin mantıklarıyla, Kuran'da bildirilen bu örneklerin hiçbiri açıklanamaz. Bu kişiler Darwinistlerin fikri temelini oluşturan natüralist dogmadan etkilenmiş oldukları için, canlıların ve insanın kökenini de doğa kanunlarına göre açıklamaya çalışmaktadırlar. Büyük bir hata olarak, Allah'ın bu doğa kanunları ile sınırlanmış bir yaratışla canlıları var ettiğini (Allah'ı tenzih ederiz) düşünmektedirler. Dolayısıyla mutasyon, doğal seleksiyon, türleşme gibi hayali mekanizmalarla, bir türün diğerine dönüşmesi yoluyla yaratılış olduğunu zannetmektedirler. Bir Müslümanın böyle sapkın bir mantığa kapılması çok hatalı olur. Üstün güç sahibi olan Rabbimiz, dilediğini dilediği şekilde yaratmaya güç yetirendir. Samimi bir Müslüman, tüm eksikliklerden münezzeh olan Yüce Allah'ı gereği gibi takdir edebilmeli ve evrimci dogmaların, telkinlerin, aldatmacaların etkisinde asla kalmamalıdır.

Darwinizm'i "Önemsiz" Görmek Ciddi Bir Yanılgıdır

Darwinizm'le yapılması gereken fikri mücadelenin önemi açıkça ortada olmasına rağmen, bazı kimseler halen, *"Neden Darwinizm konusu bu kadar önemli?"* diyerek kendilerince bu ilmi mücadeleyi küçümsemekte ya da *"Zaten Darwin'e artık inanılmıyor, dolayısıyla bu konuda uğraşmaya gerek yok"* gibi gerçekle çelişen mantıklar öne sürerek Müslümanların Darwinizm'le mücadelesini engellemeye çalışmaktadırlar. Bu ve benzeri iddialar, aslında Darwinizm'le fikren mücadele etmekten kaçınmak için öne sürülen mazaretlerdir.

Oysa Darwinizm, herhangi bir bilimsel tez değil, insanlara Allah'ı inkar ettirmek için kurgulanan ve savunulan bir düşünce sistemidir. Evrim teorisi ile materyalist felsefe, birbirini tamamlayan iki düşünce sistemidir. Eski Yunan'da doğan bu birliktelik, 19. yüzyılın ilkel bilim anlayışı içinde yeniden gündeme getirilmiş ve evrim teorisi materyalizme sözde bir destek oluşturduğu için -bilimsel olup olmadığına bakılmaksızın- materyalistler tarafından derhal kabul görmüştür.

Şu açık bir gerçektir ki, Darwinizm'in ve ondan dayanak bulan materyalist felsefenin yaygınlaşmasıyla birlikte, *"İnsan nedir?"* sorusuna sapkın cevaplar verilmeye başlanmıştır. Daha önceden bu soruya *"İnsan, Allah'ın yarattığı ve O'nun*

öğrettiği güzel ahlaka göre yaşaması gereken bir varlıktır" cevabını veren insanların bir kısmı, pek çok aldatıcı telkin neticesinde, *"İnsan rastlantılarla var olmuş, yaşam mücadelesiyle gelişmiş bir hayvandır"* yanılgısına kapılmaya başlamıştır.

Evrim teorisi, tesadüfleri, zamanı ve cansız maddeleri ilah olarak kabul edip, bu güçsüz, bilinçsiz varlık ve kavramlara kendilerince yaratıcılık sıfatını vermektedir. Bir Müslüman böylesine putperest temellere dayalı bir teoriye asla sahip çıkmaz. İnançlı bir insan, Yaratıcımız olan Allah'ın herşeyi yoktan var ettiğine iman eder ve bu inanca karşı gelen her türlü fikir ve inançla ilmen mücadele eder.

Taraftarlarının propagandalarına aldanarak Darwinizm'in tehlikelerini göz ardı etmek ciddi bir hata olur. Darwinizm'in nasıl bir tehlike olduğunu kavrayamayan bir insan, bir müddet sonra bu sapkın ideolojiyi makul görmeye başlar. Darwinizm'i makul görmek ise ateizmi, dinsizliği, materyalizmi makul görmek demektir. Darwinizm'le ilmi mücadeleden kaçınmak da, ateizmle, dinsizlikle mücadeleden kaçınmak demektir. Elbete bu, inançlı bir insan için kabul edilebilir bir durum değildir.

Şunu unutmamak gerekir ki, dünyanın farklı köşelerinde binlerce Müslümanın, zavallı kadınların, çocukların, yaşlıların gördükleri zulmün, yaşadıkları acı ve sıkıntıların temelinde Darwinizm vardır. Yüzlerce masum insanın kanının dökülmesine, insanların tedirginlik, korku ve endişe içinde yaşamalarına neden olan terör, Darwinizm'in telkinleriyle beslenmektedir. Faşizm ve komünizm gibi geçtiğimiz yüzyıla damgasını vuran kanlı ideolojiler Darwinizm'den güç bulmaktadır. Pek çok toplumun yaşadığı ahlaki çöküntü, Darwinist propagandanın neticesidir. (İlerleyen bölümlerde bu konular detaylı olarak ele alınacaktır.)

Müslümanların sorumluluğu **"yeryüzünde fitne kalmayıncaya kadar"** ilmi mücadeleye devam etmektir. Günümüzün en tehlikeli ve ciddi fitnesi ise, Darwinizm'dir. *"Darwinizm, bilim adamlarının konusudur, bizi ilgilendirmez"* gibi yanılgılara kapılmak yerine Müslümanların yapması gereken, yeryüzünde büyük zulme neden olan bu ideolojiyi fikren etkisiz hale getirmektir. Aksi, zulme rıza göstermek anlamına gelebilir ki, samimi olarak iman eden hiç kimse böyle bir sorumluluğu üstlenmek istemez.

Bu Büyük Fikri Mücadeleden Kaçınmanın Sorumluluğu

Salih müminler, tebliğ sorumluluklarını büyük bir şevkle yerine getirir ve din ahlakının yayılması için çaba gösterirler. Bu esnada, din ahlakının yayılmasına ve yaşanmasına engel olan unsurları da tam olarak tespit edip, bunlara karşı etkin bir fikri mücadele verirler. Materyalizmin ve ateizmin sözde bilimsel dayanağı olan Darwinizm, günümüzde insanları din ahlakından uzaklaştıran en önemli harekettir. Bu nedenle de müminlerin Darwinist propaganda karşısında sessiz kalmaları son derece yanlış olur.

Hem Darwinizm'le fikren mücadele etmeyip, hem de dünyada yaşanan sıkıntılardan, Müslüman halkların çektiği çilelerden, toplumsal dejenerasyondan rahatsızlık duyduğunu söylemenin bir anlamı yoktur. Zira samimi olarak, zorluk ve sıkıntı içindeki Müslümanlara yardım eli uzatmak isteyenler, açlığa, yokluğa, adaletsizliğe kalıcı çözüm oluşmasını, çatışmaların son bulmasını, barışın hakim olmasını, Müslümanların dünyanın dört bir yanında sevgi ve saygı görmesini, kutsal değerlerimizin gereği gibi korunmasını talep edenler, Darwinizm'le ilmen mücadele etmek zorundadırlar. Çünkü Darwinizm yok olmadan, bu isteklerinin gerçekleşmesi mümkün değildir. Darwinizm ayakta kaldığı müddetçe, materyalizm ve ateizm etkinliğini devam ettirecek, insanlar da din ahlakından uzaklaşacaklardır. Din ahlakından uzaklaşılan ortamlarda ise yukarıda sayılan sorunların yaşanması kaçınılmaz olacaktır.

Nasıl ki sivrisineklerle mücadelede asıl olan sivrisinekleri üreten bataklığın kurutulmasıysa, toplumsal sorunların çözümü de Darwinizm'in fikren ortadan kaldırılmasıdır. İsteyen tek tek sivrisinekleri öldürmeye çalışabilir, ancak bataklık kurutulmadığı müddetçe bir kişi bütün gününü sivrisinekleri yok ederek geçirse de ertesi gün yeni sineklerle mücadele etmesi gerekecektir.

Adaletsizliklerin, fakirliğin, sosyal dengesizliklerin ortadan kaldırılması, çatışmaların son bulması gibi konularda tek tek çaba göstermek elbette gerekli ve önemlidir. Ancak köklü bir çözüm oluşabilmesi ve istenilen neticenin elde edilmesi için Darwinizm'in tam anlamıyla etkisiz hale getirilmesi şarttır. Darwinizm'in fikren yok edilmesiyle, bu sorunlar da doğal olarak ortadan kalkacaktır, çünkü bu sorunları oluşturan fikri temel yıkılmış olacaktır.

İşte tüm Müslümanların bu bilinçle, Darwinizm'e karşı ilmi mücadele etmenin ne kadar büyük bir sorumluluk olduğunu bir kez daha düşünmeleri gerekir. Allah Kuran'da, bir özrü olmaksızın oturanlar ile tüm imkanlarını seferber ederek çaba gösterenlerin Allah Katında alacakları karşılığın bir olmadığını haber vermiştir:

Müminlerden, özür olmaksızın oturanlar ile, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd edenler (çaba harcayanlar) eşit değildir. Allah, mallarıyla ve canlarıyla cehd edenleri (çaba harcayanları) oturanlara göre derece olarak üstün kılmıştır... (Nisa Suresi, 95)

Elbette salih müminler, Allah'ın rızasının en fazlasına taliptirler. Bu nedenle de tüm imkanlarını kullanarak dinsizliğe ve dinsizliğin dayanak noktası olan Darwinizm'e karşı fikren mücadele etmekle yükümlüdürler.

Kuran'da, **"Gerçek şu ki, inkar edenler, (insanları) Allah'ın yolundan engellemek için mallarını harcarlar; bundan böyle de harcayacaklar..."** (Enfal Suresi, 36) ayetiyle, inkarcıların dinsizliği yaymak için sürekli çaba göstereceklerine işaret edilmiştir. İnkarcıların gösterdiği bu çaba karşısında inançlı insanların

tepkisiz kalmaları, tehlikeyi görmezden gelmeleri, pasifliği tercih etmeleri, çekingen davranmaları kabul edilemez. Üzerlerindeki büyük sorumluluğun farkına varan salih Müslümanlar, Darwinizm tehlikesine karşı atak, aktif ve cesur bir fikri mücadele içine girer, çeşitli mazeretler öne sürerek asla bu ilmi mücadeleden kaçmaya çalışmazlar. Zira, böyle bir mücadeleyi göz ardı etmenin, ahiretteki sorumluluğunun büyük olabileceğinin bilincindedirler.

Müslümanlar Darwinist Telkinlere Aldanmamalıdır

Evrim teorisi günümüz bilimsel gelişmeleri karşısında tüm dayanaklarını yitirmiştir. Gerek moleküler düzeyde, gerekse biyoloji veya paleontoloji alanlarında yapılan araştırmalar canlıların evrimsel bir süreç sonunda meydana geldikleri yönündeki iddiaları tamamen geçersiz kılmıştır. Ancak Darwinistler, yaptıkları demagojiler, yanlış örneklendirmeler, kelime oyunları, kullandıkları çarpık mantık örgüleri ve hatta kimi zaman sahtekarlıklarla halkı yanıltmaya çalışırlar.

Darwinist yayınlar dikkatle incelendiğinde evrimcilerin bu oyunlarını görmek mümkündür. Klasik Darwinist taktik ve telkinlerden bazılarını şu şekilde sıralayabiliriz:

1. Evrimciler, Somut Deliller Değil, Hayali Hikayeler Anlatırlar:

Darwinist yayınlarda, neredeyse hiçbir zaman somut bilimsel delillere dayalı bir anlatım yoktur. Evrim teorisinin temel açmazları birkaç cümle ile geçiştirilir, öte yandan doğa tarihi konusunda pek çok masalsı senaryo yazılır. İlk canlılığın cansız maddelerden nasıl meydana geldiği, fosil kayıtlarındaki büyük boşluklar, canlılardaki kompleks sistemler gibi temel konuların üzerinde hiç durulmaz. Çünkü açıklanan her ayrıntı evrimcilerin amaçlarına ters düşecek ve kendi teorilerinin çürüklüğünü gözler önüne serecektir.

Örneğin Darwinistler, kuşların kökenini anlatırken uzun uzun dinozorların sinek kovalarken nasıl kanat geliştirdiklerini anlatırlar. Ancak, saniyede yaklaşık 500 kere kanat çırpabilen sineğin nasıl oluştuğunu hiçbir zaman açıklayamazlar. Ya da, canlılığın ilk oluşumunu anlatırken, uzun uzun dünyanın o dönemlerdeki koşullarını anlatır, atmosferin özelliklerini sıralar ve sıcak bir su birikintisi içinde canlılığın yapı taşı olan hücrenin oluştuğunu söyleyip geçerler. Ama, 21. yüzyılın teknolojik imkanlarında laboratuvarlarda dahi elde edilemeyen, son derece kompleks organellere sahip hücreyi, şuursuz atomların nasıl olup da meydana getirdiklerini ve bu hücreden binlerce çeşit canlının nasıl oluştuğunu açıklayamazlar. Arkeolojik kazılarda elde edilen bulguları, kendi ön yargılarına göre yorumlayıp hayali bir insanlık tarihinin evrimi şeması oluştururlar. Buldukları birkaç kemik parçasına, taş eşyaya bakarak dönemin insanlarının mağaralarda üstlerinde

hayvan postlarıyla nasıl sözde ilkel bir yaşam sürdüklerini uzun uzadıya anlatırlar. Ancak, yüz binlerce yıl öncesine ait metal eşya parçalarını, on binlerce yıllık mükemmel estetiğe sahip mağara duvarları resimlerini, sözde taş devri insanlarının başarılı beyin ameliyatları yapmalarını, geçmiş medeniyetlerden günümüze kalan eserlerdeki sanatı, kabiliyeti, aklı açıklayamazlar. Sürekli olarak tüm canlılığın kademe kademe birbirinden evrimleşerek geliştiğini iddia ederler. Bu iddiaya göre, tarih boyunca yarı sürüngen yarı kuş, yarı omurgalı yarı omurgasız gibi pek çok "ara geçiş formu"nun var olması gerekir. Ve bu varlıkların da fosil kayıtlarında örnekleri bulunmalıdır. Denizler kuruduğu için karaya çıkmak zorunda kalan balıkların sözde nasıl sürüngene dönüştüğünü uzun uzun anlatan bir evrimciye, bu iddiasını delilendirecek herhangi bir fosil örneği olup olmadığını sorsanız, bu sorunuza hiçbir cevap alamazsınız. Çünkü Darwinistler 150 yılı aşkın zamandır, ara türlerin fosillerini aramalarına rağmen tek bir örnek dahi bulamamışlardır. Buldukları tüm fosiller, canlılığın birden bire ortaya çıktığını yani yaratıldığını göstermektedir. Ne var ki, Darwinist yayınlarda bu gerçekten bahsedilmez, bunun yerine fosil kayıtları konusu sürekli geçiştirilir.

Darwinistlerin bu üslubu, gereği gibi düşünmeyen ya da yeterince bilgi sahibi olmayan kimselerde, kesin delillerle kanıtlanmış bilimsel bir teoriyle karşı karşıya kaldıkları düşüncesini oluşturabilir. Ama bu düşünce tamamen yanlıştır. Darwinistlere yöneltilecek "Neden?" ve "Nasıl?" soruları, onları içlerinde bulundukları açmazla karşı karşıya bırakacaktır. Çünkü bu sorulara verebilecekleri mantıklı ve bilimsel cevapları yoktur. Kısaca, evrim teorisi bir varsayımdan ibarettir. Bir varsayımın bilimsel sayılabilmesi için test edilebilmesi veya bulgularla doğrulanması gerekir, ancak evrimci hikayeler bu kriterlerden yoksundur.

2. Darwinistler, Evrim Teorisine İnanmanın, Bilimselliğin Şartı Olduğunu İddia Ederler

En bilinen Darwinist propagandalardan biri de *"Evrim teorisine inanmayan dogmatiktir"*, *"Evrim teorisine inanmayan bilimsel değildir"* şeklindeki asılsız sloganlardır. Darwinistlerin bu telkinleri, kimi zaman bazı inançlı insanların da yanılmasına neden olur.

Oysa bu, evrimcilerin "bilim"den ne anladıklarıyla ilgili ön yargılı bir yorumdur. Darwinist zihniyetin bahsettiği bilim, araştıran, inceleyen ve bulguları tarafsız olarak değerlendirip, bu bulguların gösterdiği sonuçları kabul eden bir bilim değildir. Darwinistlere göre bilim, kendi inançlarını ve düşüncelerini doğrulamak zorundadır ve ortaya çıkan sonuçlar evrimcilerin dogmalarına uygun şekilde çarpıtılarak yorumlandığı sürece kabul edilebilir. Diğer bir deyişle evrimciler bulguları değil, ön yargılı yorumlarını bilim gibi lanse ederler. Darwinist bilim doğruyu arama çabası değil, doğruyu yönlendirme ve çarpıtma çabasıdır.

Darwinist bilim adamlarının dogmalarına göre, bilim materyalist olmak zorundadır. Bu durum, bilimin normalde yüklenmek zorunda olmadığı birtakım felsefi kabulleri, bilimsel araştırmanın standartları olarak yerleştirmeyi öngörür. Bu çarpık bakış açısına göre, elde edilen her veri, materyalist dünya görüşü doğrultusunda yorumlanmalıdır. Dolayısıyla, bu yanılgıya göre, materyalist olmayan yorum bilimsel de değildir. Darwinistlerin bu sapkın düşüncesini, Kansas Devlet Üniversitesi'nde doktor olan Scott Todd, *Nature* dergisinde yayınlanan bir mektubunda *"Tüm veriler bir Yaratıcı'ya işaret etse dahi bu bilimde dışlanır, çünkü naturalist değildir."* sözleriyle ifade etmektedir.[1]

Nitekim, bilimin hemen tüm dallarında elde edilen bulguların hepsi Yaratılış Gerçeği'ni gözler önüne sermesine rağmen, bu bilgilerin medyada yeterince yer almamasının, akademik çevrelerce ısrarla göz ardı edilmesinin temelinde de, bazı çevrelerin *"Bilim materyalist olmak zorundadır"* dogması vardır. Eğer Darwinistler, samimi olarak bilimin gösterdiği gerçeğe uymak istiyorlarsa, bilimin teorilerini geçersiz kıldığını kabullenmeleri gerekir. Bilimin gösterdiği gerçeği kabullenemeyenlerin ise, bilim adına iddialarda bulunmalarının, neyin bilimsel olup neyin bilimsel olmadığı hakkında yorumlar yapmalarının bir anlamı yoktur.

Dolayısıyla Müslümanların da, Darwinistlerin bu telkinlerinden etkilenmeleri son derece yersiz olur. 21. yüzyılda bilimin geldiği konum, evrim teorisine inanmayanın değil, inananın bilim dışı olduğunu ispatlamıştır.

3. Darwinistler, Evrimi Çürüten Bilimsel Delilleri Saklar veya Göz Ardı Ederler

Darwinistlerin teorilerini ayakta tutmak için başvurdukları yöntemler arasında, "sahte deliller üretmek ve gerçek delilleri saklamak" önemli bir yer tutar. Sahte fosiller üretmek, deneylerde sahtekarlıklar yapmak, hayali çizimleri bilimsel delillermiş gibi lanse etmek evrimcilerin sıkça uyguladıkları taktiklerdir. Darwinizm'in tarihi bunun örnekleriyle doludur.

Örneğin, 43 yıl boyunca insanın sözde evrimini kanıtlayan bir delil gibi sunulan Piltdown Adamı, insan ve orangutan kemiklerinin birleştirilmesiyle üretilmiş sahte bir fosildi. Ancak yıllarca, British Museum'da, sözde evrimin bir delili gibi halka gösterildi. 1922 yılında bulunan bir azı dişinden yola çıkılarak kurgulanan Nebraska Adamı da, evrimcilerin sahtekarlıklarının bir başka örneğiydi. Bir dişe dayanılarak yarı maymun yarı insan hayali bir varlıktan bahsediliyordu. Bir müddet sonra dişin bir yaban domuzuna ait olduğu ortaya çıktı. Yıllar boyunca Alman biyolog Ernst Haeckel'ın embriyo çizimleri, evrim sürecinin sözde bir delili gibi kullanıldı. Oysa Haeckel bu çizimlerde tahrifat yapmış, embriyolara bazı hayali organlar eklemiş, bazılarından ise organları çıkarmış, büyüklükleri çok farklı olan embriyoları aynı boyda gibi göstermişti. Haeckel'ın çizimlerde sahtekarlık yaptığı, 20. yüzyılın başlarında kesin olarak ortaya çıktı, hatta Haeckel'ın kendisi de bunu itiraf etti.

Burada sadece birkaç örneğini verdiğimiz sahtekarlıkların Darwinist literatürde çok fazla örneği vardır. Darwinistler, halkın bilim konusundaki bilgi eksikliğinden faydalanarak birçok çarpıtılmış bilgiyi evrimin sözde delili gibi sunarlar. Bir yandan da, evrim teorisini çürüten delilleri göz ardı eder ve özenle saklarlar. Bu deliller asla kamuoyunun bilgisine sunulmaz.

Yaratılış Gerçeği'ni ispatlayan yüzlerce yaşayan fosil, halktan özenle gizlenen delillerdendir. Bu fosiller, milyonlarca yıl önce yaşayan canlılarla günümüz canlıları arasında hiçbir fark olmadığını, canlıların hiçbir şekilde evrim geçirmediklerini göstermektedir. Ama halkın büyük kısmı bu fosillerin varlığından habersizdir. Çünkü bu fosiller evrimci müzelerin bodrum katlarında, üniversitelerin paleontoloji bölümlerinin depolarında saklanır. Günışığına asla çıkarılmaz.

Darwinistlerin gerçekleri saklamak ve çarpıtmak için gösterdikleri çaba Müslümanların üzerinde etkili olmamalıdır. "*Bilim adamı olduklarına göre mutlaka doğru söylüyorlardır*" diye düşünmek ve bu yüzden evrimcilerin her dediklerine inanmak kuşkusuz büyük bir yanılgı olur. Çünkü evrimci bilim adamları, ideolojileri uğruna gerçekleri saklamaktan, bilimsel verileri çarpıtmaktan, sahte deliller üretmekten çekinmemektedirler.

Darwinizm'in gücünün kırılması için, Darwinistlerin sahtekarlıklarının ve aldatmacalarının gün ışığına çıkarılması son derece önemlidir. Müslümanlar, Darwinistlerin hilelerini fark etmeli ve bu hileleri deşifre ederek halkın aldatılmasını engellemelidirler. Bu, dinsizliğin sebep olduğu belaların ortadan kaldırılması ve yeryüzüne güzel ahlakın hakim olması için gereklidir.

4. "Çoğunluğun Evrim Teorisine İnanmasının, Darwinizm'in Doğruluğunu Gösterdiği" Yalanı

Darwinistlerin propaganda sloganlarından biri de, *"Teori, bilim dünyasının geneli tarafından kabul edilmektedir"* yalanıdır. Bir başka deyişle, evrimciler çevrelerindeki insanlara, kendilerinin daima çoğunluk oldukları ve çoğunluğun da her zaman haklı olduğu yönünde telkinde bulunurlar. *"Bu kadar insan evrimi savunduğuna, üniversitelerde evrime inananlar ağırlıkta olduğuna göre teori doğrudur"* gibi gerçeği yansıtmayan bir mantıkla kitleler üzerinde psikolojik baskı oluşturmaya çalışırlar. Müslümanların bu baskıdan etkilenmemeleri ve Darwinistlerin bu yalanına aldanmamaları gerekir.

Son 20-30 yıl içinde, evrim teorisini reddeden bilim adamlarının sayısı hızla artmaktadır. Bunların çoğu evrendeki ve canlılardaki kusursuz yaratılışı görerek, Darwinizm dogmasından kendilerini kurtarmaktadırlar. Bu bilim adamlarının, evrimin geçersizliğini ortaya koyan sayısız çalışması vardır. Her biri başta Avrupa ve Amerika olmak üzere, dünyanın çeşitli ülkelerindeki önde gelen üniversitelere mensup olan bu kişiler, biyoloji, biyokimya, mikrobiyoloji, anatomi, paleontoloji gibi bilim dallarında uzman olup, kariyer sahibi akademisyenlerdir.

Kaldı ki, eğer gerçekten evrimciler çoğunlukta olsalar dahi, bunun bir değeri olmaz. Çoğunluğun sahip olduğu anlayışı *"Mutlaka doğrudur"* diye kabul etmek doğru değildir. Bu gerçeğin Darwinizm'le fikri mücadeleden kaçınan Müslümanlar tarafından da biliniyor olması gerekir. Kuran'da bildirildiği gibi, tarihteki pek çok inkarcı topluluk Allah'ı ve dinini inkar etmek için kendilerinin çoğunlukta olduklarını söyleyerek, insanları hak yoldan döndürmeye çalışmışlardır. Allah, bu çarpık mantığa karşı iman edenleri uyarmakta ve çoğunluğa uymanın insanları büyük aldanışlara sürükleyebileceğini şöyle haber vermektedir:

Yeryüzünde olanların çoğunluğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan şaşırtıp-saptırırlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminle yalan söylerler.' (Enam Suresi, 116)

Okuduklarını ya da izlediklerini dikkatle inceleyen, konuyu biraz daha derin düşünen kimse, karşı karşıya olduğu Darwinist propagandanın farkına varabilir. Samimi olarak iman eden Müslümanların önemli özelliklerinden biri de feraset sahibi olmaları, yani doğruyu yanlıştan ayırabilecek bir anlayışa sahip olmalarıdır. Allah, Kendisi'nden korkup sakınanların bu güzel özelliğini Kuran'da şu şekilde bildirmiştir:

Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakınırsanız, size doğruyu yanlıştan ayıran bir nur ve anlayış (furkan) verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah büyük fazl sahibidir. (Enfal Suresi, 29)

Allah korkusuyla hareket eden, vicdanının sesini dinleyen kişiler, Allah'ın izniyle, Darwinizm'in nasıl bir tehlike olduğunu, bu tehlikenin nasıl etkisiz hale getirilebileceğini kolaylıkla görebilirler. Bilgisizlik, gereği gibi düşünmeme, gaflete kapılma gibi nedenlerle konunun öneminin farkına varamayanların da, kendilerine anlatıldığında gerçeği görüp anlamaları gerekir. Şunu bir kez daha hatırlatmak gerekir ki, Darwinizm inançlı insanların kabul edebileceği, makul görebileceği bir ideoloji değildir. Darwinizm, dinsizliğin dinidir. Ve samimi her Müslüman dinsizliğe karşı ilmen mücadele etmekle sorumludur. Dünya hayatındaki bu büyük sorumluluğu göz ardı etmek, ahirette pişmanlık duymaya sebep olabilir. Bu nedenle Darwinizm karşısında çaresiz, pasif, aciz ve teslimiyetçi bir yapı göstermekten aciliyetle vazgeçilmeli, tüm imkanlar kullanılarak Darwinizm'e karşı fikri mücadele verilmelidir. İnkarcı bir ideolojiye karşı acizlik Müslümanlara yakışmayan bir durumdur.

Unutmamak gerekir ki, samimi olarak iman edenlerin fikri mücadelesi baştan kazanılmış bir mücadeledir. Müminler, Darwinizm de dahil olmak üzere tüm inkarcı ideolojilere karşı üstün geleceklerdir. Allah, iman edenleri Kuran'da şöyle müjdelemiştir:

Kim Allah'ı, Resulü'nü ve iman edenleri dost (veli) edinirse, hiç şüphe yok, galip gelecek olanlar, Allah'ın taraftarlarıdır. (Maide Suresi, 56)

... Allah, kafirlere müminlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez. (Nisa Suresi, 141)

Dolayısıyla iman edenler dinsizlikle yaptıkları fikri mücadelede, üstün olduklarının bilinciyle ve hakkı savunuyor olmanın şerefiyle hareket etmelidirler. Allah'ın izniyle Darwinizm fitnesi muhakkak sona erecek, Rabbimiz "hak olanı, batıl olanın" üstüne geçirecektir. İman edenlerin çabası ise, bu ilmi zaferin ecrini alabilmek olmalıdır.

Darwinizm Bilimsel Olarak Çürütülmüştür

Evrim teorisi, doğadaki 1,5 milyona yakın canlı türünün, bilinçsiz doğa olayları sonucunda ortaya çıktıkları iddiasındadır. Evrimcilere göre, önce cansız maddenin içinde kimyasal reaksiyonlarla canlı bir hücre oluşmuştur. *(Böyle bir şeyin gerçekleşemeyeceğini gösteren pek çok bilimsel kanıt vardır. Araştırmacılar, ilk dünya atmosferinde olduğu belirlenen gazlarla yine o atmosferdeki şartları biraraya getirerek yaptıkları deneylerde canlılığın en ufak yapı taşlarını bile elde edememişlerdir.)* Canlı bir organizmanın oluşumu günümüz teknoloji ve bilim düzeyi

ile her türlü bilinçli müdahaleye rağmen başarılamazken, kör tesadüflerin bunu başardığını iddia etmenin elbette ki akıl ve mantıkla bağdaşan bir yönü yoktur. Yine evrimcilerin hikayesine göre, bu ilk hücre ile başlayan yaşam giderek daha kompleks hale gelmiş ve farklılaşmıştır; bakterilerle başlayan hayali evrim süreci, en sonunda insanı meydana getirmiştir. Kısacası bilim dışı bu iddiaya göre, doğadaki birtakım bilinçsiz mekanizmaların canlıları sürekli olarak geliştirmiş olmaları gerekir. İşte Darwinistlerin bu aşamada öne sürdükleri ve evrimi meydana getirdiğini iddia ettikleri iki mekanizma vardır: **Doğal seleksiyon ve mutasyonlar.** Bilimsel bulgular, her iki mekanizmanın da, evrimcilerin iddia ettiği gibi bir gücü olmadığını ortaya koymuştur.

Doğal seleksiyon, doğal seçilim demektir. Buna göre güçlü olanlar ve doğal şartlara uyum gösterebilenler hayatta kalırlar, diğerleri ise elenerek yok olurlar. Örneğin bir bölgede hava şartlarının değişerek ısının giderek düşmesi, o bölgede yaşayan hayvan popülasyonları içinde düşük ısılara dayanıksız olan bireylerin ayıklanması anlamına gelir. Uzun vadede sadece soğuğa dayanıklı olan bireyler hayatta kalır ve popülasyonun tümü bunlardan oluşur. Veya vaşakların saldırı tehditi altında yaşayan tavşanlardan çevreye en iyi uyum sağlayanlar veya en hızlı kaçanlar hayatta kalırlar. Ama dikkat edilirse burada yeni bir özellik ortaya çıkmamakta, mevcut hayvanlar farklı bir türe dönüşmemekte, farklı bir özellik kazanmamaktadırlar. Bir başka örnek vermek gerekirse, bir aslan saldırısından kaçan geyik sürüsü içinde en hızlı koşanlar hayatta kalacak, yavaş olanlar ise eleneceklerdir. Ancak hızlı koşan bu geyikler hiçbir zaman ata veya bir başka hayvana dönüşmeyecek, hep geyik olarak kalacaklardır. Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması evrimleştirici bir özelliğe sahip değildir. Nitekim kendisi de bir evrimci olan İngiltere Doğa Tarihi Müzesi baş paleontoloğu Colin Patterson, bu gerçeği şöyle itiraf etmektedir:

Hiç kimse doğal seleksiyon mekanizmalarıyla yeni bir tür üretememiştir. Hiç kimse böyle bir şeyin yakınına bile yaklaşamamıştır. Bugün neo-Darwinizm'in en çok tartışılan konusu da budur.[2]

Mutasyon ise, canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da DNA'daki kopyalama hataları sonucu oluşan bozulmalardır. Mutasyonlar elbette ki değişikliğe sebep olabilir, ancak bu değişiklikler hiçbir zaman olumlu yönde olmaz, daima bozucu niteliktedir. Diğer bir deyişle mutasyonlar canlıları geliştiremez, aksine her zaman için canlılara zarar verirler. Günümüze kadar gözlemlenmiş tüm mutasyonlar, çoğu zaman zararlı, nadiren de etkisizdirler. Gelişen bilim bugün milyonlarca zararlı mutasyonu tanımlayıp bunların sebep oldukları hastalıkları ortaya koyarken, evrimci bilim adamlarının genetik bilgiyi artırıcı hiçbir mutasyon örneği verememeleri, evrim teorisini çok büyük bir çıkmaza sokmaktadır. Fransız Bilimler Akademisi'nin (Academie des Sciences) eski başkanı olan Pierre Paul-Grassé'nin mutasyonlar hakkında yaptığı yorum, bu noktada oldukça açıklayıcıdır.

Grassé, mutasyonları **"yazılı bir metnin kopyalanması sırasında yapılan harf hataları"**na benzetmiştir. Ve her harf hatası gibi mutasyonlar da bilgi oluşturmaz, aksine var olan bilgiyi bozarlar. Grassé bu gerçeği şöyle açıklamıştır:

Mutasyonlar, zaman içinde son derece düzensiz biçimde meydana gelirler. Birbirlerini tamamlayıcı bir özellikleri yoktur ve birbirini izleyen nesiller üzerinde belirli bir yöne doğru kümülatif (gittikçe artan) bir etkileri olmaz. Zaten var olan yapıyı değiştirirler, ama bunu tamamen düzensiz bir biçimde yaparlar... Bir canlı vücudunda çok küçük bile olsa bir düzensizlik oluştuğunda ise, bunun sonucu ölüm olur. Yaşam olgusu ile anarşi (düzensizlik) arasında hiçbir olası uzlaşma yoktur.[3]

İşte bu nedenle, mutasyonlar, yine Grassé'nin ifadesiyle *"ne kadar çok sayıda olursa olsunlar, herhangi bir evrim meydana getirmezler."* Mutasyonların bu etkisini depremlere benzetebiliriz. Nasıl ki bir deprem bir şehri geliştirmez, daha iyi hale getirmez, hatta ona yıkım getirirse, mutasyonlar da aynı şekilde daima olumsuz değişikliklere sebep olurlar. Bu bakımdan evrimcilerin mutasyonlara dayalı iddiaları da tümüyle geçersizdir.

Darwinizm'in tüm canlıların birbirlerinden türedikleri iddiasını çürüten delillerden biri de fosil kayıtlarıdır. Örnek olarak evrimciler balıkların, denizyıldızları veya deniz solucanları gibi omurgasız deniz canlılarından evrimleştiğini iddia ederler. Öyle ise, bu iki farklı canlı grubu arasında kademeli bir evrim sağlayacak çok sayıda "ara geçiş formu" yaşamış olmalıdır. Yani balık özellikleri ile denizyıldızları gibi omurgasız canlı özelliklerini aynı anda taşıyan çok sayıda türün fosil kalıntısına rastlamamız gerekir. Ne var ki günümüzde geçmişte yaşamış balıkların ve denizyıldızlarının her birine ait yüzlerce fosil bulunmuş olmasına rağmen, evrimcilerin bu iddiasını doğrulayan **tek bir tane bile ara geçiş formu fosili bulunmamıştır.** Ara geçiş formlarının olmaması ise, açıkça **"evrim hiçbir zaman yaşanmadı"** anlamına gelmektedir.

Lund Üniversitesi'nden İsveçli evrimci botanikçi Prof. N. Heribert Nilsson, Darwinizm'in fosil kayıtları karşısındaki yenilgisini şöyle itiraf eder:

Evrimi, 40 yıldan fazla süren bir çaba ile kanıtlama teşebbüslerim sonunda başarısızlıkla sonuçlandı... Fosil materyali şu anda o kadar tamdır ki, yeni sınıflar oluşturmak mümkün olmuştur ve geçiş dizilerinin bulunmayışı, materyal eksikliği ile açıklanamaz durumdadır. **(Fosil kayıtlarındaki) boşluklar gerçektir, asla tamamlanamayacaklardır.**[4]

Darwinizm'e en genel hatlarıyla bakıldığında bile geçersizliği, çürük temeller üzerine kurulu olduğu hemen anlaşılmaktadır. Detaylara inildiğinde ise durum çok daha netleşmektedir. (Evrim teorsinin çöküşüyle ilgili daha detaylı bilgi için bkz. Harun Yahya, *Evrim Aldatmacası*, Araştırma Yayıncılık, Ekim 2005)

EVRİM TEORİSİNİN İÇİNDE BULUNDUĞU ÇIKMAZI İTİRAF EDEN BİLİM ADAMLARI

Evrim teorisi hakkında, teorinin kurucusu Charles Darwin'in dahi çok büyük kuşkuları vardı. Charles Darwin, teorisinin canlılığın oluşumunu açıklamasının mümkün olmadığının farkındaydı. Bunu kimi zaman eserlerinin satır aralarında, kimi zaman da özel mektuplarında itiraf ediyordu:

Okur, yapıtımın *(Türlerin Kökeni)* bu bölümüne varmadan önce bir yığın güçlükle karşılaşmış olacaktır. **Bunların bazıları bugüne dek üzerlerinde belirli bir ölçüde duraksamadan düşünemediğim kadar çetindir.**[5]

Teoriye karşı haklı olarak yöneltilmiş itirazların ve **teorinin karşılaştığı güçlüklerin ağırlığı altında yıllarca ve onların ağırlığından kuşkulanamayacak kadar çok ezildim.**[6]

Oldukça iyi biliyorum ki, **spekülasyonlarım meşru bilimin sınırlarının oldukça ilerisine uzanmıştır.**[7]

Charles Darwin'den sonra da, evrim teorisini destekleyebilecek bir tane dahi bilimsel bulgu bulamayan evrimciler, içinde bulundukları açmazı zaman zaman itiraf ettiler. Ancak bunların büyük çoğunluğu, bunu itiraf etmelerine rağmen, materyalizmden kopmak istemedikleri için gerçeği kabullenemediler. Aşağıda, Darwinizm'in canlılığın oluşumunu açıklamasının mümkün olmadığını itiraf eden bilim adamlarından bazılarının bir kaç açıklamasına yer verilmiştir. Daha fazla örnek için *Evrimcilerin İtirafları* adlı kitabı inceleyebilirsiniz. (Harun Yahya, *Evrimcilerin İtirafları*, Araştırma Yayıncılık, Ekim 2005)

Dr. Robert Milikan (Nobel ödüllü bir evrimci):

Şu çok acıklı: Biz bilim adamları şu ana kadar hiçbir bilim adamının kanıtlayamadığı evrimi kanıtlamaya çalışıyoruz.[8]

Jerry Coyne (Chicago Üniversitesi Evrim ve Ekoloji Bölümü'nden):

Neo-Darwinist görüş için çok az delil olduğunu söylemeliyiz: Bu görüşün teorik temelleri ve deneysel delilleri oldukça zayıftır.[9]

Prof. Fred Hoyle (Cambridge Üniversitesi'nden İngiliz matematikçi ve astronom):

Aslında, yaşamın akıl sahibi bir varlık tarafından meydana getirildiği o kadar açıktır ki, insan bu açık gerçeğin neden yaygın olarak kabul edilmediğini merak etmektedir. Bunun (kabul edilmeyişin) nedeni, bilimsel değil, psikolojiktir.[10]

Profesör Stephen Jay Gould (Harvard Üniversitesi'nde Jeoloji ve Paleoantropoloji Profesörü ve 20. yüzyılın ikinci yarısındaki başlıca evrim sözcülerinden):

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler.[11]

D. L. Stern (Evrimci zoolog):

Evrimsel biyolojinin en eski problemlerinden biri geniş çapta çözülmemiş olarak duruyor. Hangi mutasyonlar, evrimsel açıdan faydalı olan fenotip çeşitliliğini oluşturabilir? Bunlar ne tür moleküler değişiklikleri gerektirir?[12]

B. G. Ranganathan:

Ne geçmiş fosil kayıtlarında evrimi kanıtlayacak ara-geçiş formuna ait organları yarı oluşmuş herhangi bir hayvana veya bitkiye ne de günümüzde evrimin hala devam ettiğini işaret eden yarı gelişmiş bir hayvana veya bitkiye rastlanmamıştır.[13]

Dr. Albert Fleischman (Zoolog):

Çöküşte olan Darwin'in teorisi, doğa aleminde ispatlanması gereken tek gerçek değildir. Bilimsel araştırmaların bir sonucu değildir, ama kesin olarak hayal gücünün bir ürünüdür.[14]

Norman Macbeth:

Maalesef evrim alanındaki açıklamaların çoğu iyi değil. Doğrusu bunların açıklama olarak değerlendirilmeleri bile çok zordur. Öneri, önsezi ve boş hayallerdir, hipotez olarak adlandırılmaları bile yanlış olur.[15]

Darwinizm'e Karşı Yürütülen Fikri Mücadeleyi Görmezden Gelmemek

Darwinizm'e karşı fikren mücadele etmekten kaçınanlar, Darwinist tehlikeyi tam anlamıyla kavrayamadıkları gibi, yapılan fikri mücadeleyi de görmezden gelmeye çalışmaktadırlar. Oysa özellikle ülkemizde son 20 yıldır Darwinizm'e karşı çok kapsamlı bir ilmi mücadele verilmektedir. Bu ilmi mücadele, dünya çapında da etkisini göstermektedir. Örneğin, evrimci yayınlarıyla tanınan *National Geographic* dergisinin Kasım 2004 sayısının İngilizce ve Almanca baskısında, "Was Darwin Wrong?" (Darwin Yanılmış mıydı?) başlıklı kapak haberi yer almıştır. Bu haberde evrim teorisinin yanılgılarını ortaya koyan kişi ve gruplara dikkat çekilirken, Harun Yahya ve çalışmalarından da bahsedilmiştir. Harun Yahya'nın çalışmalarının Darwinist çevrelerde büyük rahatsızlık meydana getirdiğini açıkça ortaya koyan bu haberde, şu ifadelere yer verilmiştir:

Kuran'da bildirildiği gibi evrenin altı günde yaratılmış olduğunun belirtildiği E*vrim Aldatmacası* kitabının yazarı İslami yaratılışçı Harun Yahya, evrim teorisini şöyle tanımlıyor: Bu teori, dünya sistemini yönlendiren güçler tarafından bizlere empoze edilmeye çalışılan bir aldatmacadan başka birşey değildir.

Dünyaca ünlü *New Scientist* dergisi ise, 22 Nisan 2000 tarihli haberinde şu yorumu yapmıştır:

Harun Yahya **uluslararası bir kahraman** haline geldi. Kitapları İslam dünyasının dört bir yanına dağılmış durumda.

Bir diğer ünlü bilim dergisi *Science* 18 Mayıs 2001 tarihli sayısında yayınlanan Robert Koenig imzalı ve "Creationism Take Root Where Europe, Asia Meet" (Avrupa ile Asya'nın Buluştuğu Yerde Yaratılışçılık Kökleniyor) başlıklı yazıda da, Harun Yahya'nın evrim teorisinin aldatmacalarına karşı yaptığı bilimsel mücadeleye, *Evrim Aldatmacası* isimli kitabın uluslararası başarısına ve Türkiye'deki evrimcilerin çaresizliklerine geniş yer verilmiştir. Yazıda evrim teorisini bilimsel anlamda çürütmeyi hedefleyen bu geniş çaplı akademik hareketin **"Kuzey Amerika dışında, dünyanın en kuvvetli anti-evrimci hareketi"** olduğunun ve **"diğer Müslüman ülkelere de hızla yayıldığının"** altı çizilmektedir.

Yazıda üzerinde durulan bir diğer konu ise *Evrim Aldatmacası* kitabının uluslararası başarısı ve bazı Türk evrimci bilim adamlarının **"bu kitapların ülkenin bazı bölgelerinde okullarda okutulan ders kitaplarından daha etkin olduğundan şikayet ettikleri"** şeklindedir. Türk evrimcilerin endişeleri makalede **"... Buradaki birçok (evrimci) bilim adamı, evrimcilerin kamuoyu nezdinde Türk yaratılışçılarının karşısında itibar kaybetmelerinden endişe duyuyor"** cümleleriyle yer almıştır.

Darwinizm'e karşı yürütülen büyük ilmi mücadelenin etkisini yansıtan bir diğer örnek de, Amerikan Ulusal Bilim Eğitimi Merkezi (NSCE)'nin yayınladığı dergide yer alan haberdir. Amerikan Bilimler Akademisi tarafından desteklenen dergi, aslen evrim taraftarı olmasına rağmen, Kasım-Aralık 1999 tarihli sayısını, Harun Yahya'nın evrim teorisinin çöküşü konulu çalışmalarına ayırmıştır. "Islamic Scientific Creationism in Turkey" (Türkiye'de İslami Bilimsel Yaratılışçılık) başlığıyla kapaktan verilen haberde, yapılan çalışmalar detaylı olarak incelenmiştir.

DARWINİZM NASIL BİR TEHLİKE?

Tüm evrenin ve canlılığın kör tesadüflerin eseri olduğunu iddia eden Darwinizm, günümüzün en tehlikeli ideolojisidir. Materyalizm, komünizm ve faşizm başta olmak üzere, insanlığa felaket getiren tüm zararlı ideolojik akımların sözde bilimsel dayanağı olan Darwinizm, yaklaşık 150 yıldır ideolojik kaygılarla ayakta tutulmaya çalışılmaktadır.

Ancak Darwinizm hakkında yeterli bilgiye sahip olmayan ya da bu materyalist ideoloji hakkında derinlemesine düşünmemiş olan kimseler, Darwinizm'in nasıl bir tehlike olduğunun farkına varamayabilirler. Evrim teorisinin ortaya atıldığından bu yana sosyal ve ahlaki olarak ne büyük felaketlere yol açtığını bilmedikleri için de, Darwinizm'le yapılan fikri mücadelenin ne kadar hayati olduğunu anlayamıyor olabilirler. Oysa Allah'ın varlığını ve birliğini, insanların Rabbimiz'e karşı sorumlu olduğu gerçeğini reddeden Darwinist ideoloji, insanlara kör tesadüflerin eseri ve sözde bir tür hayvan oldukları telkinlerini yaparak büyük yıkımlara zemin hazırlar. Hayatı bir mücadele alanı olarak kabul eder, zayıfları ezilmeye ve yenilmeye mahkum bireyler olarak gösterirken, sadece güçlülerin ayakta kalacağı iddiasında bulunur. İşte bu nedenle Darwinizm'le ilmi mücadele çok önemli ve çok aciliyetlidir. Bu mücadeleyi "gereksiz" ya da "önemsiz" göstermeye çalışmak ise çok büyük hatalar içeren bir girişimdir.

Darwinizm'le yapılan ilmi mücadelenin önemini kavramak isteyen bir kişi, bu teorinin hangi iddiayla ortaya çıktığını, kökenlerini ve 150 yıldır insanlık üzerinde yaptığı büyük yıkımı incelemelidir. Bu araştırma, söz konusu kişiye evrim teorisinin asla Allah inancıyla bağdaşamayacağını, Allah inancı ile evrim teorisi arasında bir orta yol bulmanın kesinlikle mümkün olmadığını gösterecektir. Bunun nedeni Darwinizm'in, materyalist ve ateist kökenleridir.

Darwinizm'in ortaya çıkışının toplumsal hayat üzerindeki olumsuz etkileri dikkatle incelendiğinde, Darwinizm öncesi ve Darwinizm sonrası olarak iki farklı dönemin varlığı hemen fark edilir. Darwinizm öncesinde materyalist ideoloji zayıftır, toplumun geneli tarafından destek görmemekte, etki alanı sadece küçük azınlık gruplarıyla sınırlı kalmaktadır. İnsanların çoğunluğu Allah korkusu ve Allah sevgisinden temel bulan ahlaki değerlere önem vermektedir. İnsanlığın ve evrenin nasıl oluştuğu sorusunu büyük çoğunluk, "Allah yarattı" şeklinde cevaplamaktadır. Materyalist-ateist görüşler toplumun çoğunluğu tarafından tepkiyle karşılanmaktadır. Çünkü bu çevrelerin inkarlarını destekleyebilecekleri bir teorileri yoktur. Ancak evrim teorisinin ortaya atılmasıyla birlikte çok şey değişmiştir. Evrim teorisi, materyalizme sözde bilimsel bir dayanak olarak insanlara sunulmuş, hiçbir doğruluk payı olmamasına rağmen canlılığın ortaya çıkışını açıklayan bir teori gibi tanıtılmıştır. Sahte deliller, hileler, sahtekarlıklar, çarpıtmalar, aldatmacalar, göz

boyamalar ve demagoji gibi çok yönlü propaganda yöntemleriyle insanlara telkin edilmiş, bunun neticesinde de geniş kabul görmüştür.

Darwinizm'in önce İngiltere'de daha sonra da tüm Avrupa ve Amerika'da ateizme sağladığı destek, Oxford Üniversitesi'nden Prof. Alister McGrath tarafından şöyle ifade edilir:

Charles Darwin'in evrim teorisinin, Viktorya İngilteresi'nde için için hareketlenmeye başlayan inanç krizini alevlendirdiği tartışılmaz bir gerçektir. **Batı dünyasını ateizme yönelttiği iddia edilecek bir teori varsa, o da hiç kuşkusuz Charles Darwin'in *Türlerin Kökeni* kitabında ortaya koyduğu teoridir...**[16]

İlerleyen bölümlerde daha detaylı olarak göreceğimiz gibi, günümüzde de Rusya, Çin ve bazı Avrupa ülkeleri başta olmak üzere, dünyanın büyük bölümünde bilimin geçersiz kıldığı evrim teorisi halen etkinliğini sürdürmekte, insanların din ahlakından uzaklaşmasına sebep olmaktadır.

Darwinizm'in akıl ve bilim dışı telkinleriyle insanlar, çocuk yaştan itibaren acı ve zulümle sonuçlanacak bir yola yöneltilmektedir. Tüm dünya okullarında, lise ve üniversite yıllarında, insanın sözde gelişmiş bir hayvan cinsi olduğu, toplumlar arasında orman kanunlarının geçerli olduğu, güçlü olanların her zaman haklı da olsa zayıf olanları ezeceği, hayatın adeta bir "yaşam mücadelesi" olduğu yalanlarıyla aldatılan gençler, yaşadıkları toplumda büyük sorunlara neden olmaktadırlar. İnsan sevgisinden uzak, zalim, saldırgan, bencil, ahlaki değerlere önem vermeyen nesiller yetiştiren Darwinist sistemde, çoğu ülke kendi vatandaşlarıyla büyük sorunlar yaşamaktadır. Holiganlar, neo-naziler, faşistler, komünistler, anarşistler, teröristler bu ülkeleri yaşanmaz hale getirmekte, yöneticiler de, sorunun neden kaynaklandığını çok iyi bildikleri halde, bu durumu düzeltmeye güç yetirememektedirler.

Oysa yapılması gereken, sorunun temel kaynağının ortadan kaldırılması, yani Darwinizm'in fikren etkisiz hale getirilmesidir. Zira, yaşanan pek çok örnek adli ve askeri tedbirlerin tek başına yeterli olmadığını göstermiştir. Unutulmamalıdır ki, ısırgan otlarını biçmekle ısırganlar tükenmez. Biçilen yerlerden daha gür ve çok dallı olarak gelişir. Çözüm, ısırgan otunu kökünden çıkarıp atmaktır. Günümüzde pek çok toplumun yaşadığı ahlaki ve toplumsal sorunların temelinde de, Darwinist telkinler yer almaktadır. Ve bu Darwinist telkinlerin yanlışlığı ortaya konulmadıkça, sorunlar kalıcı çözüme kavuşmayacaktır.

Vahşet İdeolojilerinin Temelinde Darwinizm Vardır

Darwinizm'le İslam dini arasında sözde bir orta yol bulmaya çalışan, kendilerince bu sapkın teoriyi Müslümanlaştırabileceklerini sananlar, teorinin insanlık üzerindeki tahribatını görmezden gelirler. Faşizm, komünizm gibi vahşet ideolojilerinin Darwinizm'le hayat bulduğunu göz ardı ederler. Oysa, 20. yüzyılda

yaşanan savaşları, çatışmaları, anarşi ve kargaşa olaylarını incelediğimizde, karşımıza hep Darwinizm çıkar.

Evrim teorisi, ortaya atıldıktan kısa bir süre sonra biyoloji ve paleontoloji gibi bilim dallarının dışına çıkarak, insan ilişkilerinden tarihin yorumlanmasına, politikadan toplum hayatına kadar birçok alanda etkili olmaya başlamıştır. Özellikle de Darwinizm'in "doğanın bir mücadele ve çatışma yeri olduğu" yalanı toplumlara uygulandığında, Hitler'in üstün ırkı oluşturma saplantısı, Marx'ın *"İnsanlık tarihi sınıf çatışmalarının tarihidir"* yanılgısı, kapitalizmin "güçlülerin zayıfların üzerine basarak daha da güçlenmelerini" öngörmesi, üçüncü dünya ülkelerinin emperyalist ülkeler tarafından acımasızca sömürülmeleri, insanlık dışı muamelelere maruz kalmaları, zencilerin hala ırkçı saldırılar ve ayrımcılıkla yüz yüze olması, sözde bilimsel bir kılıf kazanmıştır. İnsanları kendilerince gelişmiş bir hayvan gibi görenler, zayıf olanların üzerine basarak yükselmekten, hasta ve zayıf olanları bir şekilde yok etmekten, farklı ve aşağı gördükleri ırkları ortadan kaldırmak için katliamlar yapmaktan çekinmemişlerdir. Çünkü bilim maskesi takmış teorileri, onlara bunun sözde "doğanın bir kanunu" olduğunu söylemektedir.

Faşizmin Darwinist Temelleri

Faşizmin temel dayanak noktası Darwinizm'dir. Çünkü:

1) Darwinizm, ırkçılığa sözde meşruiyet kazandırmıştır: Avrupalı beyaz ırkın, Asyalılar, zenciler, Türkler gibi bazı ırklara göre daha üstün olduğu yalanını öne sürmüş, bu nedenle üstün ırkın aşağı ırka her yolla hakim olabileceğini iddia etmiştir.

2) Darwinizm, kan dökücülüğe sözde meşruiyet kazandırmıştır: Doğada ölesiye bir "yaşam mücadelesi" olduğunu ve bu mücadelenin hem ırklar hem de bireyler arasında yaşandığını, her ırkın veya bireyin kendi çıkarları için diğerlerini "saf dışı etmesi"nin sözde doğal olduğunu iddia etmiştir.

Nazizm ise, Darwinizm'in en karanlık yüzlerinden biridir.

Hitler, Alman milletinin asli unsurunu oluşturan ari ırkın, diğer tüm ırklardan üstün olduğuna ve onları yönetmesi gerektiğine inanmıştı. Ari ırkın yakında bin yıllık bir dünya imparatorluğu kuracağını hayal ediyordu. Hitler'in, bu ırkçı teorilerine bulduğu sözde bilimsel dayanak ise, Darwin'in evrim teorisiydi. Ünlü kitabı *Kavgam*'ın adını, Darwin'in doğada bulunduğunu iddia ettiği "yaşam mücadelesi" yanılgısından esinlenerek belirlemişti. Hitler de, aynı Darwin gibi, kendince Avrupalı olmayan ırkları maymunlarla aynı statüye koyuyor ve şöyle diyordu: "Kuzey Avrupa Almanlarını insanlık tarihinden çıkarın, geriye maymun dansından başka bir şey kalmaz".[17]

Hitler, 1933 yılında, Nürnberg toplantısında "Yüksek ırkın aşağı ırkları idare ettiğini, bunun tabiatta görülen bir hak olduğunu ve tek mantıklı gerçek olduğunu" ileri sürdü.[18] Kendince Ari ırkın üstünlüğüne inanan Hitler, bu ırkın sözde üstünlüğünün doğa tarafından verildiğini iddia ediyordu. Nazi hareketinin nihai hedefi de buydu. Bu hedefe ulaşmak için ilk adım, aşağı ırkları, üstün ırk olduğuna inandıkları Aryan ırkından ayırmak, izole etmekti. İşte Naziler bu noktada, Darwinizm'i uygulamaya geçirdiler ve yine Darwinizm'den kaynaklanan "öjeni teorisi"ni yürürlüğe koydular.

Darwinizm,
Öjeni Katliamını Teşvik ve Tasdik Eder

20. yüzyılın ilk yarısında çok sayıda taraftar toplayan öjeni teorisi, sakat ve hasta insanların ayıklanması ve sağlıklı bireylerin çoğaltılması yoluyla bir insan ırkının "ıslah edilmesi" anlamına geliyordu. Öjeni teorisinin sapkın öğretilerine göre, nasıl sağlıklı hayvanlar birbirleriyle çiftleştirilerek iyi hayvan cinsleri oluşturuluyorsa, bir insan ırkı da ıslah edilebilirdi. Öjeni kuramını ortaya atan kişiler, tahmin edilebileceği gibi Darwinistlerdi. İngiltere'deki öjeni akımının başını, Charles Darwin'in kuzeni Francis Galton ve oğlu Leonard Darwin çekiyordu. Öjeni fikrinin, Darwinizm'in doğal bir sonucu olduğu çok açıktı. Nitekim öjeni kavramını

savunan yayınlarda bu gerçek özellikle vurgulanıyor, "Öjeni, insanın kendi evrimini kendisinin yönlendirmesidir" deniyordu.

Öjeniyi Almanya'da ilk benimseyen ve yayan kişi ise, evrimci biyolog Earnst Haeckel oldu. Haeckel, Darwin'in yakın bir dostu ve destekçisiydi. Yeni doğan sakat bebeklerin zaman geçirilmeden öldürülmesini, böylece toplumun evriminin hızlandırılmasını önermişti. Zalimlikte daha da ileri gitmiş ve cüzzamlıların, kanserlilerin ve akıl hastalarının da öldürülmeleri gerektiğini, yoksa bu kişilerin topluma yük olacaklarını ve evrimi yavaşlatacaklarını savunmuştu. Haeckel 1919 yılında öldü. Ama fikirleri Naziler'e miras kaldı. Hitler iktidara geldikten kısa bir süre sonra, resmi bir öjeni politikası başlattı. Hitler'in bu yeni politikasını şu cümleleri özetliyordu:

Devlet için, zihin ve beden eğitiminin önemli bir yeri vardır, ancak insan seçimi de en az bunun kadar önemlidir. Devletin, genetik olarak hastalıklı veya alenen hasta olan bireylerin üreme için uygun olmadıklarını deklare etme sorumluluğu vardır... Ve bu sorumluluğu **hiçbir anlayış göstermeden ve başkalarının da anlamalarını beklemeden acımasızca uygulamalıdır...** 600 yıllık bir zaman dilimi boyunca **vücudu sakat olan veya fiziksel olarak hasta olan kimselerin üremesini durdurmak... insan sağlığında bugün elde edilemeyen bir gelişim sağlayacaktır.** Eğer ırkın en sağlıklı olan üyeleri planlı bir şekilde ürerlerse sonuçta bugün hala taşıdığımız hem ruhsal hem de bedensel açıdan bozuk tohumların olmadığı.... bir ırk oluşacaktır.[19]

Hitler'in bu acımasız politikasının gereği olarak, Alman toplumu içindeki akıl hastaları, sakatlar, doğuştan körler ve kalıtsal hastalıklara sahip olanlar, özel "sterilizasyon merkezleri"nde toplandılar. Bu kişilere, Alman ırkının saflığını ve evrimsel ilerleyişini bozan parazitler olarak bakılıyordu. Nitekim bir süre sonra toplumdan soyutlanan bu insanlar, **Hitler'den gelen gizli bir talimata dayanılarak öldürülmeye başlandı.**

Aslında 20. yüzyıla sayısız bela getiren asıl neden, Hitler ve Naziler gibi dinsizlerin acımasız karakterleriydi. Allah'ın varlığını inkar eden ve insanların evrimleşerek gelişmiş hayvanlar oldukları yalanına inanan bu insanlar, kendilerini başıboş, kimseye hesap verme sorumluluğu olmayan varlıklar olarak görüyorlardı. Allah'tan ve ahiretten korkmadıkları için ahlaksızlıkta ve zalimlikte sınır tanımamış, milyonlarca insanın canına bu nedenle acımasızca kıymışlardı.

Faşist Mussolini'den Darwinist Katliamlar

Evrim teorisinin faşizme verdiği destek Almanya ve Hitler'le sınırlı kalmadı. Nasıl Hitler, Darwinizm'i kullanarak politikasını belirlediyse, çağdaşı ve müttefiki Benito Mussolini de İtalya'yı emperyalist ve faşist temeller üzerine oturtmak için aynı Darwinist kavramlardan ve iddialardan faydalandı. Şiddetin tarihte itici güç

olduğuna ve savaşın devrim getireceğine inanan Mussolini tam bir Darwinistti. İmparatorluğunun zayıflamasını, sözde "Evrimin en önemli itici gücü olan savaştan kaçmaya çalışmasına" bağlıyordu.[20]

Diğer Darwinist-Faşistler gibi Mussolini'nin de savaşçı, saldırgan, baskıcı politikaları birçok insanın katledilmesine, evsiz, ailesiz kalmasına ve ülkenin harap olmasına neden oldu. "Kara Gömlekliler" adını verdiği her türlü şiddet ve zorbalık eylemini gerçekleştiren yarı askeri birlikler oluşturdu. Kara gömlekliler vasıtasıyla sadece kendi ülkesinde değil, diğer ülkelerde de şiddet ve baskı uyguladı. 1935 yılında Etiyopya'yı işgal ederek 1941 yılına kadar 15 bin insanı katlettirdi. Etiyopya işgalini, Darwinizm'in ırkçı görüşleriyle destekleyerek kendince makul göstermekten de geri kalmadı. Mussolini'nin sapkın bakış açısına göre Etiyopyalılar siyah ırktan oldukları için aşağıydılar ve İtalyanlar gibi üstün bir ırk tarafından yönetilmek onlar için bir şeref olmalıydı. Diğer yandan 3 Ekim 1911 yılında, İtalya'nın Libya'yı işgal etmesiyle başlayan ve Müslümanlara karşı yapılan zulmü devam ettirdi, hatta Müslümanlara yönelik saldırıları daha da artırdı. İşgal ancak Mussolini'nin ölümü ile 10 Şubat 1947 yılında yapılan bir anlaşma ile sona erdi. Bu süre içinde 1,5 milyon Müslüman acımasızca katledildi, yüz binlercesi de yaralandı.

Hitler ve Mussolini örneklerinde görüldüğü gibi, güçlülerin ve zalimlerin haklı ve üstün olduğu, kaba kuvvetin, şiddetin, saldırının ve savaşın gelişmenin ve başarının tek yolu olarak görüldüğü faşizm, Darwin'in "Güçlü olan yaşar, zayıflar ölür, yaşamak için kıyasıya mücadele gerekir" yalanlarının bir uygulamasıydı ve milyonlarca insana eziyet edilmesine neden oldu.

Milyonların Hayatını Kaybettiği II. Dünya Savaşı, Darwinizm'in Eseridir

Faşist ideologlar, Darwinizm'den aldıkları ilhamla savaşı da kendilerince bir gereklilik olarak görmüşlerdi. Ve bu iddiayla II. Dünya Savaşı'nı başlatmış, gerek kendi halklarına, gerekse diğer dünya halklarına çok çeşitli acılar yaşatmışlardı. Bu açıdan II. Dünya Savaşı'nda yaşanan acıların başlıca sorumluları arasında Charles Darwin'in de bulunduğunu söylemek son derece doğru bir tespit olacaktır. Prof. Dr. Jerry Bergman, Darwinizm'in II. Dünya Savaşı'nın üzerindeki etkisi hakkında şöyle bir tespitte bulunmaktadır:

Darwinist fikirlerin Alman düşünce sistemi ve uygulaması üzerinde çok büyük bir etkiye sahip olduğuna dair deliller çok açıktır... **Aslında Darwinist fikirlerin II. Dünya Savaşı'nın çıkması, 40 milyon insanın ölümü ve yaklaşık olarak 6 trilyon doların kaybedilmesinde çok büyük bir etkisi vardı.** Evrimin gerçek olduğuna kesin olarak inanan Hitler kendisini insanoğlunun modern kurtarıcısı olarak görmüştü... Daha üstün bir ırk üretmek suretiyle, dünya Hitler'e, insanlığı evrimin daha üst bir seviyesine çıkarmış olan adam olarak bakacaktı.[21]

Elbette Darwin teorisini ortaya atmadan önce de dünyada sayısız savaş yaşanmıştır. Ancak, evrim teorisinin etkisiyle savaş ilk kez, bilim tarafından sahte bir onay görmüş ve desteklenmişti. Max Nordau, Amerika'da geniş bir yankı uyandıran "The Philosophy and Morals of War" (Savaşın Felsefesi ve Ahlakı) isimli makalesinde Darwin'in savaşlar konusunda oynadığı kötü role şöyle dikkat çekiyordu:

Tüm savaş taraftarlarının en büyük otoritesi Darwin'dir. Evrim teorisi ilan edildiğinden beri doğal barbarlıklarını Darwin ismiyle kapatarak, sahip oldukları zalim içgüdülerinin bilimin son sözü olduğunu iddia etmektedirler.[22]

Darwinizm, savaşla sonuçlanacak her türlü fikri ve sözde bilimsel zemini hazırlamış ve savaşı insanlığın yücelmesinin vazgeçilmez bir şartı olarak gören despotlar, milyonlarca insanın katledilmesine sebep olmuşlardır. Darwinizm'in zemin hazırladığı vahşetler gerek tarihçiler, gerek sosyologlar, gerekse bizzat evrimciler tarafından açık bir şekilde dile getirilirken, barış, sevgi ve hoşgörü dini olan İslam ile Darwinizm'i uzlaştırmaya çalışmanın çok büyük bir yanılgı olduğu açıktır. Müslümanlar böyle bir yanılgıya düşmekten şiddetle kaçınmalı, masum insanların acımasızca katledilmesini kendince meşrulaştıran bir ideolojiye karşı, açık ve net olarak fikren mücadele etmekten çekinmemelidir.

GÜNÜMÜZÜN DARWİNİZM UYGULAYICILARI:

Neo-Nazİler

Hitler, Mussolini gibi faşist liderler ve onlara bağlı olan Nazi örgütlenmeleri (SA, SS, Gestapo vs.) veya Mussolini'nin "Kara Gömleklileri" bugün tarihe karışmış gibi görünseler de, onların fikirlerini izleyen neo-faşist örgütler hala faaliyet halindeler. Özellikle son yıllarda, Avrupa'nın birçok ülkesinde ırkçı ve faşist hareketler yeni bir uyanış içindeler. Bu hareketlerin en başında ise Almanya'daki Neo-Naziler geliyor. Neo-Naziler, işsiz-güçsüz sokak serserilerinden, uyuşturucu müptelalarından, cani ruhlu insanlardan oluşmaktadır ve faşist karakterin tüm özelliklerini üzerlerinde taşımaktadır.

Neo-Naziler de aynı Hitler ve diğer Naziler gibi Darwinist anlayışı benimsemişlerdir. Nazi ve ırkçılık propagandası amacıyla hazırladıkları internet sayfalarında, Darwin'in sözleri ve Darwin'e yönelttikleri methiyeler yer almaktadır. Sayfalarında, Darwinizm'in kabul edilmesi gereken bir teori olduğunu öne sürmektedirler.

Darwin'in ve Hitler gibi faşistlerin mirasçıları olan bu gruplar saldırılarına ve katliamlarına hala devam etmektedirler. Bu insanlıktan çıkmış güruhların eylemlerinin önüne geçmekte ise adli tedbirler yeterli olmamaktadır. Bu zulme kesin olarak dur demenin yolu, adli tedbirlerin yanı sıra ciddi anlamda bir fikri mücadele

yürütmektir. Irkçılığı bir doğa kanunu olarak gören bu insanların, Darwinizm, ilmi olarak çürütülmediği sürece, yaptıkları zulümler de son bulmayacaktır.

Komünist Liderler İçin Darwinizm Bir Devlet Politikasıdır

20. yüzyılda insanlığa en çok zarar getiren ideoloji kuşkusuz komünizmdi. Karl Marx ve Friedrich Engels adlı iki Alman filozof tarafından 19. yüzyılda tarihi zirvesine ulaşan komünizm, tüm dünyada Nazilerin ve emperyalist devletlerin soykırımlarını dahi geride bıracak kadar çok kan döktü. Masum insanların canına kıydı, insanlar arasında dehşet, korku ve ümitsizlik yaydı. Her ne kadar 1991 yılında komünizmin yıkıldığı kabul edilse de, arkasında bıraktığı enkaz hala durmaktadır. Bugün hala, komünizmin ve Marksizmin karanlık yüzü ve insanları din ahlakından uzaklaştıran materyalist felsefesi, bir zamanlar komünizmin hakim olduğu toplumlar üzerindeki etkisini devam ettirmektedir.

20. yüzyılda dünyanın dört bir köşesinde terör estiren bu ideoloji, aslında antik çağdan beri var olan bir düşünceyi temsil ediyordu. Bu düşünce, materyalist yani maddeyi tek değer olarak gören felsefe idi. Komünizm, bu felsefe üzerine bina edilerek, 19. yüzyılda dünya gündemine getirildi. Komünizmin fikir babaları Marx ve Engels, materyalist felsefeyi "diyalektik" adı verilen yeni bir yöntemle açıklamaya çalıştılar. Diyalektik, evrendeki tüm gelişmenin, çatışma sayesinde elde edildiği varsayımıydı. Marx ve Engels, bu varsayıma dayanarak tüm dünya tarihini yorumlamaya giriştiler. Marx, insanlık tarihinin bir çatışmadan ibaret olduğunu, mevcut çatışmanın işçiler ve kapitalistler arasında geçtiğini ve yakında işçilerin ayaklanıp komünist bir devrim yapacaklarını iddia ediyordu.

Komünizmin iki kurucusunun en belirgin özellikleri ise, her materyalist gibi Allah inancına büyük bir düşmanlık beslemeleriydi. Her ikisi de koyu birer ateist olan Marx ve Engels, dini inançların yok edilmesini komünizm açısından zorunlu görüyorlardı. Ancak Marx'ın ve Engels'in önemli bir eksikleri vardı; daha geniş bir kitleyi etkileri altına alabilmek için ideolojilerine bilimsel bir görünüm vermeleri gerekiyordu. İşte 20. yüzyılda yaşanan acılara, kaosa, toplu kıyımlara, kardeşi kardeşe kırdıran eylemlere ve bölücülüğe imza atan tehlikeli ittifak, bu noktada ortaya çıktı. Darwin'in, *Türlerin Kökeni* adlı kitabında öne sürdüğü temel iddialar, Marx ve Engels'in aradıkları açıklamalardı. Darwin, canlıların "yaşam mücadelesi" sonucunda, yani "diyalektik bir çatışma"yla ortaya çıktıklarını iddia ediyordu. Dahası, yaratılışı inkar ederek dini inançları reddediyordu. Bu, Marx ve Engels için bulunmaz bir fırsattı.

Darwinizm, komünizm için o kadar büyük bir önem taşıyordu ki, Engels, Darwin'in kitabı yayınlanır yayınlanmaz Marx'a şöyle yazdı: **"Şu anda kitabını okumakta olduğum Darwin, tek kelimeyle muhteşem"**.[23] Marx ise 19 Aralık 1860 tarihinde Engels'e yazdığı cevabında şöyle diyordu: **"Bizim görüşlerimizin**

doğal tarih temelini içeren kitap, işte budur."[24] Marx, bir başka sosyalist dostu Lasalle'a 16 Ocak 1861'de yazdığı mektupta ise, **"Darwin'in yapıtı büyük bir yapıttır. Tarihteki sınıf mücadelesinin doğa bilimleri açısından temelini oluşturuyor."**[25] diyerek, evrim teorisinin komünizm için önemini açıklıyordu.

Marx, Darwin'e olan sempatisini ise en önemli eseri olan *Das Kapital*'i Darwin'e ithaf ederek göstermişti. Kitabın Almanca baskısına el yazısıyla şöyle yazmıştı: **"Charles Darwin'e, gerçek bir hayranı olan Karl Marx'tan"**.[26]

Engels de, Darwin'e olan hayranlığını farklı bir yerde şöyle ifade ediyordu:

Tabiat metafizik olarak değil, diyalektik olarak işlemektedir. Bununla ilgili olarak **herkesten önce Charles Darwin'in adı anılmalıdır.**[27]

Engels, Darwin'i, Marx ile eş tutacak şekilde kendince övüyor ve "Darwin nasıl organik doğadaki evrim yasasını keşfettiyse, Marx da insanoğlunun tarihindeki evrim yasasını keşfetti" diyordu.[28] Marksizm-Darwinizm bağlantısı bugün herkesçe kabul edilen çok açık bir gerçektir. Karl Marx'ın hayatını anlatan kitaplarda dahi bu bağlantı mutlaka belirtilmektedir. Örneğin, Karl Marx biyografisinde bu bağlantı şöyle tarif edilir:

Darwinizm, Marksist felsefeyi destekleyen, gerçekliğini kanıtlayan ve geliştiren bir dizi gerçeği takdim etti. Darwinist evrimci fikirlerin yayılması, toplumda bir bütün olarak Marksist düşüncelerin emekçi halk tarafından kavranılması için elverişli zemin yarattı… Marx, Engels ve Lenin, Darwin'in düşüncelerine büyük değer verdiler ve bunların taşıdığı büyük bilimsel öneme işaret ettiler, böylelikle bu düşüncelerin yaygınlaşmasına hız kazandırdılar.[29]

Tarihin en azılı katillerinden biri olan Mao da, koyu bir Darwinistti. Mao'nun emirleri doğrultusunda 10 milyona yakın insan doğrudan öldürüldü, ona itaat etmeyen 20 milyona yakın insan ise cezaevlerinde yaşamlarını kaybetti. Mao, kurduğu bu düzenin felsefi dayanağını ise, **"Çin sosyalizminin temeli, Darwin'e ve Evrim Teorisi'ne dayanmaktadır"** diyerek açıkça belirtmişti.[30] Bir Marksist, ateist ve evrimci olan Mao, "ileriye doğru büyük sıçrama" olarak isimlendirdiği hareketin okuma materyallerinin Charles Darwin'in eserleri ve ayrıca evrim teorisini destekleyen diğer materyaller olacağı emrini vermiştir.[31] Çin komünistleri 1950'lerde iktidara geldiklerinde evrim teorisini ideolojilerinin temeli olarak aldılar. Hatta Çinli entelektüeller evrim teorisini çok önceden kabul etmişlerdi bile:

19. yüzyılda Batı, Çin'i, izole olan ve eski gelenekleri sürdüren bir uyuyan dev olarak görüyordu. Çok az Avrupalı, **Çinli entelektüellerin Darwin'in evrim teorisini hevesle benimsediklerini ve değişim için ümid vaat ettiğini kavradıklarını anladı. Çinli yazar Hu Shih'e göre 1898'de Thomas Huxley'in *Evrim ve Etik* kitabı yayımlandığında Çinli entellektüeller tarafından hızla onaylandı. Zengin kişiler ucuz Çin yayımlarına sponsorluk ettiler, böylece kitlelere geniş bir şekilde yayılabildi.**[32]

Tüm bu bilgiler, Darwinizm karşısında pasif ve aciz bir yaklaşım sergileyen, bu sapkın teoriyle yapılan fikri mücadeleyi gereksiz gören ya da görmezden gelenlerin ne kadar büyük bir yanılgı içinde olduklarını bir kez daha göstermektedir. Darwinizm'i kendilerince zararsız bilimsel bir teori olarak görenler, komünist ideolojinin temel dayanak noktası olan, tüm Marksist ideologların cansiperane destekledikleri bir teoriyle karşı karşıya olduklarını unutmamalıdırlar. Marksist, Leninist ve Maocu yayınların ve liderlerin dillerinden düşürmedikleri, hayatın her alanına uygulamaya çalıştıkları evrim teorisini İslam'la bağdaştırmaya çalışanların, ne kadar büyük bir aldanış içinde olduklarını fark etmelerinin en kolay yolu ise, bu teorinin gerçek yüzüne gözlerini kapamamaları olacaktır.

Darwinist Komünizmin Acı Bilançosu

Darwinist-materyalist görüşü benimseyen teröristler, sözde ilkel ataları olduğunu iddia ettikleri hayvanlar gibi dağlara çıktılar, mağaralarda çok kötü koşullarda yaşadılar. Hiç düşünmeden adam öldürebildiler, bebeklerin, yaşlıların, masumların canlarına kıyabildiler. Kendilerini ve diğer insanları, Allah'ın yarattığı, ruha, akla, vicdana ve anlayışa sahip varlıklar olarak görmedikleri için, hayvanın hayvana yaptığını, birbirlerine yaptılar. Komünizmin kanlı bilançosu, *Komünizmin Kara Kitabı* adlı eserde şöyle özetlenmektedir:

SSCB,	20 milyon ölü
Çin,	65 milyon ölü
Vietnam,	1 milyon ölü
Kuzey Kore,	2 milyon ölü
Kamboçya,	2 milyon ölü
Doğu Avrupa,	1 milyon ölü
Latin Amerika,	150 bin ölü
Afrika,	1,7 milyon ölü
Afganistan,	1,5 milyon ölü
Uluslararası komünist hareket ve iktidarda olmayan komünist partiler,	. . . 10.000 civarında ölü

Toplam ölü sayısı 100 milyona yaklaşmaktadır."[33]

Komünizmin ve materyalizmin din düşmanlığı ise, Bolşevik ihtilali ve sonrasında tüm şiddetiyle kendini gösterdi. Stalin'in yıktırdığı onlarca kilise ve cami, komünizmin din düşmanlığının göstergelerinden sadece bir tanesiydi. Toplumun büyük çoğunluğu dindar olmasına rağmen, insanların ibadetlerini yerine getirmeleri engelleniyordu. Hıristiyanların kiliseye gittikleri pazar gününü devreden çıkarmak için ortak tatil günü kavramı kaldırıldı. Herkes beş gün çalışacak, herhangi bir gün tatil yapacaktı. 1936 yılına gelindiğinde camilerin % 65'i, kiliselerin % 70'i yakılıp yıkılmıştı. Arnavutluk'un komünist lideri ve dinsizliği ile tanınan Enver Hoca 1967'de Arnavutluk'u dünyanın ilk dinsiz ülkesi ilan etti. Din

adamları sebepsiz yere gözaltına alındılar, bir kısmı gözaltındayken öldürüldü. 1948 yılında iki piskopos 5000 din adamı ile birlikte kurşuna dizildi. Aynı şekilde Müslümanlar da öldürülüyorlardı. Ülkenin *Nendori* gazetesi de, 327'si Katolik mabet olmak üzere, toplam 2 bin 169 cami ve kilisenin kapatıldığını duyurdu.

Bugün diyalektik materyalizm ve komünizm görünürde çökmüş gibidir. Ancak bu bir aldatmacadır. Çünkü bu düşünce farklı isimler altında dünyanın birçok ülkesinde sinsice faaliyetlerini sürdürmekte, hatta ülkemizde bölücü terörü bizzat organize etmektedir. Dolayısıyla, materyalizmin gizlice faaliyet gösteriyor olması vicdan ve akıl sahibi insanları gevşekliğe sürüklememelidir. Bu tehlikeli ideolojilerle ve bu ideolojilerin destekçisi olan Darwinizm'le ilmi mücadele şarttır.

Darwinizm, Vahşeti Kendince Meşru Gören Bireyler Yetiştirir

Komünizm de faşizm de insanlık düşmanıdır. Yakıp yıkmayı, insanlara korku, endişe, elem, dehşet yaşatmayı, kendi ülkesinin askerine, polisine saldırmayı, masumları göz kırpmadan öldürmeyi emreder. Hem faşist hem de komünist rejim ve örgütlere ortak bir psikoloji hakimdir: Bu sistemde, insani duygular, acıma, insaf etme, vicdan gibi hisler tamamen yok edilir. İnsan toplumları, vahşi hayvanların yaşamak ve beslenmek savaştıkları katliam arenalarına dönüştürülür. Nasıl vahşi bir hayvan besin ve yerleşim yeri elde etmek için kendi türüyle kıyasıya bir çatışmaya girerse, insanların da aynı şekilde "hayvanlar" gibi davranmaları öngörülür. Çünkü Darwin'in dogması, onlara aslında bir hayvan olduklarını ve hayvanlar nasıl yaşam için mücadele ediyorlarsa kendilerinin de öyle davranması gerektiğini öğretmektedir.

P.J. Darlington, bir evrimci olarak, *Evolution For Naturalists* (Natüralistler İçin Evrim) isimli kitabında vahşetin, evrim teorisinin doğal bir sonucu olduğuna ve hatta bunun meşru görülmesi gerektiğine dair batıl inancını şöyle itiraf eder:

Birinci nokta bencillik ve vahşet içimizdeki doğal bir şeydir, en uzak atamızdan bize miras kalmıştır... O zaman **vahşilik insanlar için normaldir; evrimin bir ürünüdür.**[34]

Bir evrimcinin bu itirafından da anlaşıldığı üzere, Darwin'in evrim teorisini yol gösterici olarak kabul eden ideolojilerin, diğer insanları hayvan olarak algılaması, onlara hayvanlara uygun gördüğü muameleler göstermesi, onlara zulmetmesi kendilerince son derece doğaldır. Çünkü bu kişi, Darwinist ideolojiyi benimseyerek, bir Yaratıcımız olduğunu, kendisinin yeryüzünde bulunuş amacını ve ahirette dünyada yaptıklarından dolayı Allah'ın huzurunda hesap vereceğini unutur. Bunun sonucu olarak da Allah korkusu ortadan kalkan her insan gibi, yalnızca kendi çıkarlarını düşünen bir bencil, acımasız bir zalim, hatta gözü dönmüş bir katil haline gelir.

Gençlerini Darwinist ve materyalist ideolojiyle yetiştiren bazı Batılı milletler, 150 yıldır "komünist", "faşist" veya "neo-nazi" diye bilinen saldırgan ve acımasız insanlar üretmektedirler. Sonra da kendi ürettikleri bu suç makinelerinin kan dökmesini, devletine ve milletine düşman olmasını engelleyememektedirler. Bu ülkelerin en büyük hatası, önce Darwinist eğitimle bu suç makinelerini üretmek, sonra da bunları nasıl dizginleyeceklerini düşünerek çaresizce yollar aramaktır.

Oysa yapılması gereken açıktır: Darwinizm ilmi mücadeleyle fikren ortadan kaldırılmalıdır. Bunun yolu ise Darwinist eğitimden vazgeçmek, insanlara sorumsuz bir hayvan olmadıklarını, Allah'ın yarattığı, ruh sahibi, ahirette yaptıklarından hesap verecek bireyler olduklarını anlatmaktır.

Zararlı ideolojilerin kökeni olan Darwinizm'in fikren çökertilmesiyle, ortada sadece tek bir gerçek kalacaktır. O da, tüm insanları ve kainatı Allah'ın yarattığı

gerçeğidir. Bunu anlayan insanlar, samimi olarak din ahlakına yöneleceklerdir. İnsanların din ahlakına yönelmesiyle, yeryüzündeki acılar, sıkıntılar, katliamlar, belalar, adaletsizlikler, yoksulluklar gidecek, aydınlık, ferahlık, zenginlik, bolluk, sağlık, bereket gelecektir. Bunun içinse batıl olan, insanlığa zarar getiren her fikrin, hak olan, insanlığa güzellik getirecek olan fikirle çürütülmesi ve mağlup edilmesi gerekir. Taşa karşılık taş atmak, yumruğa karşı yumrukla cevap vermek, saldırgana karşı saldırgan olmak çözüm değildir. Çözüm, bunları yapanların fikirlerini çökertmek ve yerine koymaları gereken tek doğruyu sabırla ve güzellikle onlara anlatmaktır.

Çatışmaların, anarşinin, terörün, ayaklanmaların, kargaşanın, zulmün, vahşetin, acımasızlığın, mazlumları ezmenin hayatın kaçınılmaz gerçekleri olduğunu düşünenler yanılmaktadır. İnsanlar arasında doğal olan, barışın, huzurun, güvenliğin, kardeşliğin, dostluğun, samimiyetin, hoşgörünün, sevecenliğin, şefkatin, anlayışın, hürmetin hakim olduğu ortamlardır. Bu da ancak Darwinizm'in fikren ortadan kaldırılması ve din ahlakının hakim olmasıyla sağlanabilir.

Ahlaki Dejenerasyon Darwinist Hayat Görüşünün Bir Sonucudur

Darwinizm'in dünya üzerindeki etkisini küçümseyen ya da görmezden gelenler, insanların din ahlakından uzaklaşıp, dinsizliğe yönelmelerinin gerçek nedenlerinin de farkında değildirler. Oysa Darwinizm'in insanlığa getirdiği en büyük bela hiç kuşkusuz, insanları dinsizliğe sürüklemesidir. Çünkü din ahlakından uzaklaşmış toplumlarda, kısa sürede şiddetli bir ahlaki ve manevi yıkım oluşur. Günümüz toplumlarında da bu durumun örnekleri görülmektedir.

Günümüzde Darwinizm'i bilinçli olarak savunan insanların sayısı çok fazla değildir. Ancak bu kısıtlı azınlık, toplumsal hayata hemen her alanda yön veren kişilerdir ve kendi dünya görüşlerini büyük bir kitleye telkin etme imkanları vardır. Örneğin üniversitelerin öğretim görevlilerinin çoğunluğu, sinema yönetmenlerinin büyük bir bölümü, dünyaca tanınan yayınevlerinin, gazete ve dergilerin editörleri ve yazarları ağırlıklı olarak materyalist ve Darwinisttirler. Dolayısıyla bu kesimin hitap ettiği kitleler de, onların telkinlerini almakta, onların evrimci ve din ahlakına uygun olmayan düşüncelerini benimsemektedirler. Sonuç olarak da ortaya bu batıl fikirlerin yaygın olarak kabul gördüğü toplumlar çıkmaktadır.

Darwinistlerin sosyal yaşamdaki bu geniş çaplı hakimiyeti, insanlar üzerinde adeta çok güçlü bir "hipnoz" etkisi oluşturmaktadır. Özellikle de gençler, Darwinist ve materyalist telkinlere kolayca kapılabilmektedir. Okudukları dergiler, kitaplar, seyrettikleri filmler, izledikleri tiyatrolar veya müzik klipleri, dinledikleri şarkıların sözleri ve en önemlisi okulda aldıkları eğitim aracılığıyla gençlerin dünyaya bakış açılarını ve düşünce yapılarını yönlendirmek son derece kolay olmaktadır. Nitekim, insanların evrim teorisini, bütün aldatmacalarına ve bilimsellikten uzak yapısına

rağmen, 150 yıldır bilimsel bir gerçek zannetmelerinin nedeni de Darwinistlerin bu yoğun propagandasıdır.

Vurgulanması gereken bir diğer önemli konu ise günümüzde dinsizliğin propagandasının genelde açıkça yapılmamasıdır. Söz konusu ateist, materyalist çevrelerin dini konularla veya dindarlığıyla tanınan insanlarla kendilerince alay etmeleri, şarkı sözlerinde, romanlarda, filmlerde, gazete başlıklarında, fıkralarda Allah'a, kadere ve dine yönelik saygıya uygun olmayan sözleri kullanmaları (Allah'ı tenzih ederiz), bu sinsi yöntemlerden sadece birkaçıdır.

Darwinizm'in konuları ise, dinsizlik propagandasının en sık kullanılan malzemeleridir. En ilgisiz konularda dahi, atalarımızın maymunlarla ortak olduğu yalanı sık sık vurgulanır. İnsan psikolojisinin tahlilinde bile evrim teorisinin iddiaları, satır aralarında verilir. Böylece, sorulduğunda Allah'a ve dine inandığını söylese bile, aslında dini, ahireti, ahlaki sorumlulukları kendilerince hafife alan (Allah'ı tenzih ederiz), düşünmeyen, Allah'tan korkmayan ve gerçekte de O'na inanmayan insan toplulukları oluşur. Allah korkusuna ve imana sahip olmayan insanlar ise, hiçbir konuda sınır tanımaz ve ataları olduğunu zannettikleri hayvanlarla benzer bir hayat yaşamaya başlarlar. Örneğin Allah'tan korkup sakınmayan insanların iffetlerini korumaları beklenemez; çünkü bunun için riayet etmeleri gereken bir sınır olmadığını düşünürler. Diğer insanların gözünden saklandıkları sürece her türlü ahlaksızlığı yapabilirler. Nitekim günümüzde dünya çapında özellikle gençler arasında ve toplumların belirli kesimlerinde, giderek sınırı daha da aşan, ahlaki değerleri göz ardı eden bir anlayışın yaygınlaşması, insanların Darwinist telkinler sonucu din ahlakından uzaklaşmalarının bir sonucudur. Kendilerini başıboş bırakılmış gören ve kimseye hesap vermeyeceklerini zanneden insanlar, her geçen gün daha da dejenere bir yapı göstermektedirler. Zina, bazı yayın organlarının neredeyse överek ve özendirerek anlattığı, hatta herkesi davet ettiği, kimse tarafından garipsenmeyen bir fiil haline gelmiştir. Dikkatli incelenirse, cinayetin, fuhuşun, dolandırıcılığın, sahtekarlığın her türlüsü, rüşvet almak, rüşvet vermek, yalan söylemek; kısacası bilinen tüm ahlaksızca davranışların temelinde dinsizlik olduğu görülür. Bu dinsizliğin yayılma yöntemlerinin en etkilisi ise, Darwinizm'in "başıboş, tesadüfler sonucu oluşmuş insan" yalanının toplumlara ısrarla telkin edilmesidir.

The Lie: Evolution (Bir Yalan: Evrim) isimli kitabın yazarı Ken Ham, Darwinizm'in sebep olduğu dinsizliğe dikkat çekerek şöyle demektedir:

Eğer Allah'ı inkar eder ve dini inançların yerine şans ve rastlantılarla dolu olan başka bir inanç koyarsanız, yanlış ve doğru için bir temel kalmaz. Kurallar, siz nasıl yapmak isterseniz öyle olur. Mutlaklık yoktur, tutulması gereken prensipler yoktur. İnsanlar kendi kurallarını yazarlar.[35]

Burada şu gerçeği hatırlatmak gerekir: Bazı kimseler, insanların kendi koydukları kurallarla da ahlaki değerlerin korunabileceğini, toplumsal düzenin

sağlanabileceğini düşünebilirler. Ancak bu doğru bir tespit değildir. Elbette, toplum düzenini sağlayan kanunlar ve kurallar olması şarttır. Ve bu kurallar, ahlaki değerlerin muhafaza edilmesinde yardımcı olurlar. Ancak bu kurallara tam anlamıyla uyulması, düzenin herkesin razı ve rahat olacağı şekilde korunması ancak Allah'a ve ahiret gününe imanın getirdiği güzel ahlakla mümkündür.

Theodious Dobzhansky de, Darwinizm'in ahlaki dejenerasyona zemin hazırladığını kabul eden Darwinistlerden biridir. Darwinizm'in temeli olan "doğal seleksiyon" düşüncesinin toplumların ahlaki değerlerini zayıflattığını şöyle ifade eder:

Doğal Seleksiyon egoizmi, zevk düşkünlüğünü, cesaret yerine korkaklığı, sahtekarlığı ve istismarı tercih eder. Toplum etiği ise "doğal" tavırları yasaklar ve bunların aksi olan nezaket, cömertlik ve hatta diğerlerinin, toplumun, milletin ve nihayet tüm insanlığın iyiliği için kendini feda etmek gibi özellikleri yüceltir. [36]

Dobzhansky'nin sözleri çok önemli bir gerçeğe dikkat çekmektedir: Cömertlik, fedakarlık, vefa, sadakat, yardımseverlik gibi güzel ahlak özellikleri Darwinist zihniyetin asla kabul etmeyeceği erdemlerdir. Çünkü Darwinizm bunları sözde evrimi geriletici birer engel gibi görür. Darwinizm'e göre, hayali evrim sürecinin devam edebilmesi için insanlar acımasız, bencil, sevgisiz, vefasız olmak zorundadır. Böyle bir anlayışın yaygın kabul gördüğü bir toplumda huzurdan, güvenden ve istikrardan bahsetmenin imkansız olduğu ise açıktır.

Nitekim dikkatli bir gözle incelendiğinde, Darwinist zihniyetin neden olduğu derin tahribatın izleri hemen fark edilebilir. İnsanların, yardımlaşma, fedakarlık, saygı ve sevgi bağları olmadan, birbirlerinden kopuk yaşamalarının, sözde ilerlemenin ve uygarlaşmanın bir sonucu olduğu toplumlara telkin edilmektedir. Daha fazla üretim ve gelişme için böyle bir sonuca katlanılması gerektiği yalanı sık sık tekrarlanmaktadır. Gerçekte ise bu, gelişmenin ve uygarlığın değil, insanların kendilerini "hayvan seviyesi"ne getirmelerinin bir sonucudur. Oysa insan, Allah'ın akıl, bilinç, vicdan ve ruh sahibi olarak yarattığı, tüm diğer canlılardan bu özellikleri ile tamamen ayrılan bir varlıktır. Ancak Darwinist-materyalist ahlakın büyüsü altındaki bazı insanlar bu özelliklerini unuturlar ve çoğu zaman hayvanlarda dahi görülmeyecek basitliklere, ahlaksızlıklara, vicdansızlıklara ve şuursuzluklara tenezzül ederler. Sonra da *"Bizim soyumuz zaten hayvan, bunlar da onlardan kalan genetik miras"* diyerek, kendi iradesizliklerine ve şuursuzluklarına sözde bilimsel bir zemin hazırlarlar.

Birçok Darwinist davranış bilimci, bu çarpık mantıktan yola çıkarak, insanların suça eğilim göstermelerinin nedeninin, hayvan olan atalarından kendilerine kalan bir miras olduğunu iddia etmektedir. Evrimci Stephen Jay Gould, *Ever Since Darwin* (Darwin'den Bu Yana) isimli kitabında ilk olarak İtalyan fizikçi Lombroso tarafından öne sürülen bu iddiayı şöyle aktarır:

Suçluluğa ilişkin biyolojik kuramlar pek yeni sayılmazdı, ama Cesare Lombroso (İtalyan bir hekim) bu tartışmaya yepyeni, evrimsel bir yön verdi. Doğuştan suçlular sadece zihinsel dengesi bozuk ya da hasta değillerdi; daha önceki bir evrimsel aşamaya geri düşmüş, sözcüğün tam anlamıyla soya çekmişlerdi. İlkel ve maymunsu atalarımızın kalıtsal özellikleri genetik repertuarımızda korunur. Bazı bireyler normalden çok fazla atasal özelliğe sahip olarak doğar. Davranışları geçmişin bazı yabanıl toplumları için uygun olsa bile, bugün bu davranışlara suç diyoruz. Doğuştan suçluya acıyabiliriz çünkü kendine hakim olamaz...[37]

Yani Darwinistler'in iddialarına göre, bir insanın diğerini öldürmesi, ona acı çektirmesi, hırsızlık yapması, kavga çıkarması, ona, sözde maymun atalarından genetik olarak aktarılmış bir mirastır. Dolayısıyla bu asılsız iddiaya göre, işlediği suçlar o insana ait değildir ve mazur görülmelidir. Bu akıl ve mantık dışı iddialardan da anlaşıldığı gibi, Darwinist düşünce, insanın sahip olduğu vicdanı, iradeyi, karar verme, muhakeme etme yeteneklerini tamamen hiçe sayar ve insanı, aynı hayvanlar gibi içgüdüleriyle hareket eden, akılsız bir mahluk olarak kabul eder. Bu sapkın anlayış, vahşi bir aslan nasıl içindeki saldırganlığı dizginleyemez, öfkesini yenerek, affederek, sabır göstererek erdemli bir tavır gösteremezse, insanın da aynı şekilde davranacağını iddia eder. Böyle insanların barındığı bir toplumun huzursuz, güvensiz, kargaşa, kavga, çatışma içinde olacağı aşikardır.

Darwinistlere ve materyalistlerin yanılgılarına göre tüm evren, insanlar da dahil olmak üzere kaosun ve rastlantıların eseridir. Bu batıl anlayışın toplumlara telkin edilmesiyle, başıboş olduğunu zanneden, sorumsuz insanlar oluşur. Amacı olmayan bir insan ise düşünmez, kendisini geliştirmeyi hedef edinmez; umursuzdur, alaycıdır, vurdumduymazdır, hiçbir şeyden etkilenmez, vicdanını kullanmaz, hiçbir sınır ve kural tanımaz. Sahip olduğu hiçbir erdem ve güzellik olmaz. O da kendi sapkın anlayışına göre, kendisi gibi gelişmiş bir hayvan olan diğer varlıkların yaptığı şekilde bu dünyada besinini bulabilmeli, çoğalabilmeli, bazı ihtiyaçlarını karşıladıktan sonra, mümkün olduğunca zevk ve eğlencesine bakarak, ölümü beklemelidir. Bu, hayvanlar aleminin yaşantısının insana uyarlanmış bir versiyonudur. Ve dikkat edilirse her ne kadar insanların büyük bir bölümü Darwinizm'in teknik detaylarını bilmese de, Darwinistlerin insanlar için öngördükleri bu hayatı yaşamaktadırlar.

Bu insanlar bir yandan da amaçsız ve yok olup gidecek bir hayatı yaşıyor olmaktan dolayı müthiş bir karamsarlığa, kötümserliğe ve ümitsizliğe kapılırlar. Ölümle birlikte herşeyin yok olup hiçlik olacağını düşünmek bu insanların içlerine kapanmalarına, mutsuz olmalarına neden olur. İntiharların, psikolojik sorunların, depresyonların ardında yatan nedenlerden biri de Darwinist büyünün insanların psikolojileri üzerindeki bu olumsuz etkileridir.

Tüm kainatı yoktan var eden, sonsuz güç ve kudret sahibi olan Rabbimiz'in herşeyi bir amaçla yarattığını unutan ya da göz ardı eden toplumlar, mutlaka ahlaki

ve manevi çöküntüye uğramaya mahkumdurlar. Zenginlik, refah, ekonomik kalkınma tek başına bu insanlara hiçbir şekilde huzur ve güvenlik getirmez. Aklının, vicdanının emrettiklerine uymayan, kendisini başıboş ve amaçsız bir varlık olarak gören insanları dünyada mutsuzluğa, ümitsizliğe, karamsarlığa kaptıran çok şey vardır. En önemlisi ise, ölümle birlikte yok olup gideceklerini zanneden bu insanların, öldükten sonra karşılaşacakları asıl hayatı görünce duyacakları pişmanlık, mutsuzluk ve karamsarlıktır. Oysa, Allah'a ve ahiretin varlığına inanan bir insan asıl hayatın, dünyada değil ahirette olduğunun bilincindedir. Daima Allah'ın rızasını ve cennetini kazanmanın ümidini ve sevincini taşır. Her olayda Allah'a tevekkül eder; dolayısıyla hiçbir zaman ümitsizliğe ve karamsarlığa kapılmaz.

Görüldüğü gibi Darwinizm'in hedeflediği dünya modelinin İslam ahlakıyla bağdaşması, uyuşması, ikisinin arasında bir orta yol bulunması hiçbir şekilde mümkün değildir. Çünkü ikisi birbirinin tam zıddıdır. İslam dininin insanlara tavsiye ettiği tüm ahlaki değerler, Darwinist ahlak tarafından reddedilmektedir. Darwinizm'de sevgi, şefkat, merhamet, paylaşma, yardımlaşma, ihtiyaç içinde olana yardım etme, fedakarlıkta bulunma sözde bir zaaf olarak kabul edilirken, bu ahlak özellikleri İslam ahlakının temelini oluşturmaktadır. Dolayısıyla kendilerince Darwinizm'i masum göstermeye çalışan, İslam diniyle uzlaşabileceği gibi bir yanılgıya kapılan kimselerin bu konuda bir kez daha derin düşünmeleri, Darwinizm karşısındaki ezik, aciz ve pasif tutumdan vazgeçmeleri gerekmektedir. Gazetelerde, dergilerde, televizyonda gördükleri evrim propagandası yapan programlar, haberler, yazılar, sözde bilim adına yapılmış birer çalışma olmanın çok daha ötesinde bir anlam taşımaktadırlar. Darwinizm lehindeki her bir çalışma, bu konu hakkında bilgisiz olan zihinlere yöneltilmiş zehirli bir ok kadar tehlikelidir. Bu zehirli propagandanın önüne geçmek, tehlikenin büyüklüğünü fark etmek ve bu tehlikeyle olan ilmi mücadeleyi geciktirmemek hayati önem taşımaktadır.

Terör, Darwinizm'le Yaşam Sahası Bulur

Son yıllarda terör dünyanın en güçlü ülkelerini dahi tehdit eder hale gelmiştir. Hiçbir ülke terör saldırılarından yana güvende değildir. Alınan önlemler, çıkarılan yeni kanunlar, artırılan polisiye tedbirler bu tehdidin önünü almaktan çok uzaktır. Artık herkes terörün ne kadar büyük bir bela olduğunun farkındadır, ancak çoğu insan bu belanın ideolojik temelinin Darwinizm olduğunun farkında değildir. Darwinizm'in insanların bilinçaltına aşıladığı *"İnsan, çatışan hayvandır"* yalanının son derece etkili olduğu açıktır. Darwinizm insanlara bir "dünya görüşü" ve "yöntem" tarif etmektedir. Bu sapkın dünya görüşünün ve yöntemin temel kavramı ise, "kendinden olmayanla çatışmak"tır.

Dünya üzerinde farklı inançlar, farklı dünya görüşleri, farklı felsefeler vardır. Bunlar ya kendilerinden olmayanların varlıklarına saygı gösterebilir, onlarla diyalog

kurmaya çalışabilir, "insancıl" bir yöntem izleyebilirler. Ya da kendilerinden olmayanlarla çatışmak, kavga etmek, onlara zarar vererek kendi felsefelerine göre avantaj kazanmak yolunu seçebilir, yani "hayvani" davranabilirler.

Dünya üzerinde terörün yayılması, bu ikinci yolun tercih edilmesinin bir sonucudur. Dolayısıyla terörle mücadele söz konusu olduğunda da asıl yapılması gereken, terörün temel dayanak noktasını ortadan kaldırmak, yani Darwinizm ile ilmi olarak mücadele etmektir. Darwinizm fikren ortadan kaldırıldığında, sözde bilimsel dayanakları kalmayacağı için terörist örgütlenmeler çöker, terörizm belası da sona erer.

Ancak, Darwinizm ayakta tutulmaya devam edildiği, insanlara Darwinist yalanlar telkin edilip öğretildiği müddetçe, terörün son bulması mümkün değildir. Bir yandan okullarda Darwinizm'i öğretip diğer yandan gençlerin terörist örgütlenmelere katılmalarına şaşırmak bir çelişkidir. Zira bir insanın terörist olabilmesi için, önce karşısındakinin insan olmadığına, çatışmanın doğanın kuralı olduğuna, öldürmenin ve katletmenin sözde makul olduğuna, hiç kimseye karşı sorumlu olmadığına inanması, yani Darwinist olması gerekir. Yıllarca şuursuz atomların bir araya gelerek canlılığı meydana getirdiği, kendisinin de bir madde yığını hatta bir tür hayvan olduğu, çatışma olmadan ilerlemenin mümkün olmayacağı aldatmacalarıyla yetişen bir insana, "sevgiden, hoşgörüden, merhametten, barışsever" olmaktan bahsetmenin bir anlamı yoktur. Ya da bu insanın "nasıl olup da acımasızca masumları katledebildiğini" sorgulamak bir sonuç vermez. Bu insandan, başkalarına saygı göstermesini, kanunlara uymasını, devletine itaat etmesini beklemek anlamsızdır.

Şunu tekrar etmek gerekir ki, dünyadaki katliamların, hunharca işlenen cinayetlerin, insanlara uygulanan zulmün, terörün, bölücülüğün, din ve devlet düşmanlığının arkasında Darwinizm ve materyalizm eğitimi almış kişiler bulunmaktadır. İşte bu yüzden başta Batı dünyasında olmak üzere, Darwinist eğitime son verilmesi zaruridir. Dünya devletlerinin birçoğu eğitim sistemlerinde materyalizme ve Darwinizm'e önemli bir yer ayırmakta, gençlere bunları öğretmek için milyonlarca dolar harcamaktadırlar. Daha sonra da ülkelerinde meydana gelen terör olaylarıyla mücadele etmek için yine milyonlarca dolar sarf etmektedirler. Okullarında, eğitim kurumlarında, üniversitelerinde Darwinist-materyalist eğitim verilen, televizyonlarında, gazetelerinde Darwinist zihniyet telkin edilen bir ülkede, *"Anarşi ve kargaşayla neden başedemiyoruz?"* sorusu samimi bir yaklaşım değildir. Önce Darwinist-materyalist eğitim verip, sonra da bu zihniyetin ürünü olan eylemlerinden dolayı insanları sorgulayan dünya devletleri büyük bir çelişki içindedir.

Oysa terörü önlemek konusunda samimi iseler, öncelikle anarşizmin ve terörün temelini oluşturan, insanlığa "çatışma"yı, güçlülerin galip geldiği bir "yaşam mücadelesi"ni kendince haklı gösteren materyalist-Darwinist eğitimden

vazgeçmelidirler. Milyonlarca doları, materyalizmin ve Darwinizm'in bilimsellikten uzak, hurafelerle dolu, gerçek dışı fikirler olduğunu öğretmek için kullandıkları takdirde, sorun zaten kökten hallolacaktır.

Buraya kadar ele aldığımız bilgiler, Darwinizm'in ne kadar büyük bir bela olduğunu açıkça gözler önüne sermektedir. Bu gerçeklere rağmen, Darwinizm'in bir tehlike oluşturmadığını ya da bittiğini düşünenler, bu yanılgılarını çevrelerinde yaygınlaştıranlar, söz konusu teorinin gelişmesine bilerek ya da bilmeyerek yardımcı olurlar. Çünkü bu şekilde bir bilgi verdiklerinde, toplumda böyle bir tehlike olmadığı kanısı oluşur. Buna bağlı olarak Darwinist propagandaya, sahtekarlık ve telkinlere karşı fikri ve bilimsel bir duyarlılık gelişmez, önlem alınmaz. Buna karşın evrim teorisini savunan insanlar ise köhneleşmiş bilgilerle de olsa kendilerince hazırlık yapmaya devam eder, her fırsatta teorilerini hararetle savunurlar. Çeşitli sahtekarlıklar ve çarpıtmalarla da olsa fikirlerini ayakta tutmaya çalışırlar.

Tüm Müslümanlar için, din ahlakına karşı olan, Allah'ın varlığını inkar eden her fikri, ilmi mücadele ile çürütmek, hakkı kullanarak batılı yok etmek önemli bir sorumluluktur. Bu sorumluluğu göz ardı ederek, inkar düşüncesi ile sözde ortak bir noktada "anlaşmak", karşı tarafa taviz vermek ya da onların fikirlerine teslim olmak çok büyük hata olur. İşte bu nedenle evrim aldatmacasına kanan bazı Müslümanlar, savundukları fikri bir kez daha düşünmelidirler. Örneğin komünizmin yayıldığı bir toplumda Müslümanın görevi "komünizmi İslamlaştırmaya çalışmak" değildir. Bu, hiçbir olumlu sonuç vermeyecek, aksine komünizme fayda sağlayacak çıkmaz bir yoldur. Müslümanın görevi, komünizmi tüm bir felsefe olarak çürütmek, fikren yıkmak ve buna karşı İslam'ın hakikatini ortaya koymaktır. Aynı şekilde Darwinizm'e karşı da Müslümanın görevi "Darwinizm'i İslamlaştırmaya çalışmak" değil, bu büyük yalanı fikren çürütmek, yıkmak ve buna karşı yaratılış gerçeğini ortaya koymaktır. Bu nedenle tüm Müslümanların bu bilinçle hareket etmeleri, dünya üzerindeki ateist felsefelerin hepsine birden dayanak teşkil eden Darwinizm'e arka çıkmamaları gerekir. O halde yapılması gereken, eğitim kurumlarında, kitaplarda, basın ve yayın organlarında, toplumsal platformlarda, kısacası her yerde, evrim hurafeleri ile dünya gençliğinin beyinlerinin yıkanmasına izin vermemek ve onları Kuran'ın ve bilimin öngördüğü akılcılığa, derin düşünmeye yöneltmektir. 150 yıldır devam etmesine rağmen, hiçbir bilimsel değeri olmayan bu sahte telkini yenmek ise kolaydır.

Bugüne kadar birçok samimi Müslüman evrim teorisini kabul etmiş, bu batıl teori ile İslam dini arasında uzlaşı yolları aramış, hatta farklı ortamlarda bu teoriyi savunmuş olabilir. Ancak Müslüman hatasını fark ettiği anda, hemen doğru yola yönelmelidir. Bu İslam ahlakının bir gereğidir. Darwinizm'in toplum üzerindeki yıkıcı etkisini bilmeden önce bu teoriye destek olmakla, teorinin asırlardır oluşturduğu zararlarını öğrendikten sonra bu batıl inanca destek olmak bir değildir. Güzel ve erdemli olan tavır gerçekleri öğrendikten sonra söz konusu kişinin hemen

harekete geçmesi, vicdanının sesini dinleyip bu zararlı ideolojiye karşı fikri mücadeleye destek olmasıdır. Müslümanların tek bir vücut olup, Darwinizm'le yapacakları ilmi mücadele hiç şüphesiz çok kısa zamanda sonuç verecek, ve bu batıl teori tarihin karanlık sayfalarında yerini alacaktır. Temennimiz bu hatalı tavırda ısrar edilmemesi, bir hata sonucu Darwinizm yanında yer alan bazı Müslümanların gerçeklere gözlerini kapamamasıdır.

Darwinizm'in Olumsuz Etkisi Sürüyor

Kitabın önceki bölümlerinde de sık sık vurguladığımız gibi, inançlı insanların bir bölümü evrim teorisinin geçmişte kaldığını, günümüz bilim dünyasında artık kabul görmediğini, dolayısıyla Müslümanlar açısından o kadar önemsenecek bir tehlikenin söz konusu olmadığını zannederler. Bu nedenle de bu teorinin sahtekarlıklarını, bilim dışı iddialarını, dünya üzerinde meydana getirdiği büyük felaketleri ortaya koymayı kendilerince önemsiz görürler. Darwinizm'in insanları din ahlakından uzaklaştıran büyük bir bela olduğu gerçeğinin anlatılmasından rahatsız olurlar. Darwinizm'le ilmi mücadele yürüten kimseleri ve yaptıkları dünya çapındaki faaliyetleri de kendilerince gereksiz görüp, küçümserler.

Oysa bu kimseler çok büyük bir yanılgı içindedirler ve açık gerçeklere gözlerini kapamış durumdadırlar. Onların düşündüklerinin aksine, günümüzde evrim teorisi -bilim karşısında tüm dayanaklarını yitirdiği halde- yalnızca ideolojik yönü nedeniyle geniş bir kesim tarafından savunulmaktadır. Pek çok ülkede, üniversitelerde, medyada ve eğitim kurumlarında Darwinistler son derece etkindir. Üstelik bu etki sürekli artış göstermektedir. Bilimsel gerçekler bu teoriyi tarihin karanlık sayfalarına gömmüş olsa da, Darwinizm'e bağlılık bir zayıflama göstermemektedir. Materyalist ve ateist dünya görüşünün sözde bilimsel dayanağını oluşturan evrim teorisi, her ne pahasına olursa olsun belli çevreler tarafından kesintisiz bir şekilde desteklenmektedir. Darwinizm'in materyalist kaygılarla desteklendiğini, evrim teorisini eleştiren bilim adamlarından biri olan Amerikalı profesör Phillip Johnson, Marksist zoolog Richard Lewontin'in iddialarını değerlendirdiği bir yazısında şöyle açıklamaktadır:

Darwinizm, felsefi olarak tarafsız olması gereken (bilimsel) kanıtlara değil, materyalizme olan "a priori" (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) sadakate dayalıdır. Felsefeyi bilimden ayırdığınızda, kibir kulesi yıkılıverir. Toplum bunu tam olarak anladığında, Lewontin'in Darwinizm'i, bilimsel müfredattan silinmeye başlayacak ve tarihin tozlu raflarında Lewontin'in Marksist görüşlerinin yanında yerini alacaktır.[38]

Evrimciler bilim dünyasında adeta bir baskı sistemi kurmuşlardır. Gerek bilimsel yayınlarda, gerek medyada hep tek taraflı yorumlar yapılmakta ve evrim teorisi adeta kesin bir gerçek gibi sunulmaktadır. Özellikle de geniş bir kitle üzerinde etkili olan bir kısım medya, son derece alakasız bulgu ve konuları dahi

evrimin yeni bir kanıtı gibi yansıtmaktadır. Bu haberlerle gerçekler saptırılmakta, insanlar kandırılmaktadır. Dünyanın pek çok ülkesinde okullarda ve üniversitelerde Darwinist akademisyenler desteklenmekte, Allah inancına sahip bilim adamlarının ise akademik kariyerleri engellenmeye çalışılmaktadır. Darwinizm'i reddettikleri için çoğunun kitapları, makaleleri bilimsel yayınlarda yer almamakta, bir taraftan da hiçbir doğruluk ifade etmediği halde "gericilikle" suçlanmaktadırlar. Çoğu Batı ülkelesinde eğer bir bilim adamı akademik kariyer yapmak istiyorsa, Darwinci safsatalara göz yummak, hatta bunları ister istemez savunmak zorundadır. Aksi takdirde akademik kariyerinde yükselmesi, hatta bulunduğu üniversitede kalıcı olması dahi çok zordur.

Biyokimya profesörü Micheal Behe, bilim dünyasında materyalizmin hakim olduğunu ve bilimin halka nasıl yansıtıldığını şöyle ifade eder:

Evrenin nasıl çalıştığıyla ilgili neredeyse tüm bilgiler, ayırt edilmeden, önce katı bir materyalist filtreden geçirilir. Daha sonra halka sunulur... Bilimsel literatür tamamen bu anlayışı yansıtır. Çalışmalar çoğunlukla, hem genelde hem de özel konularda, doğanın bilinen ve emin olunan işleyişinden bahseder. Okul kitapları bu kanaati öğrencilere ileterek görevlerini yerine getirmiş olurlar. Bu tanımlamalar, boşluklardan veya cevaplanamayan sorulardan hiç bahsetmez. Bunun yerine, herşeyin bilindiği, en azından hemen herşeyin bilindiği ve laboratuvarlarda test edildiği izlenimi verilir. Eğer teoriye uymayan bir kanıt varsa, o zaman da teoriden değil kanıttan şüphe edilir... Sorun, mantıklı iddialara dayalı olmayan, sosyal baskıyla yaygınlaştırılan materyalizmdir.[39]

Micheal Behe'nin de dikkat çektiği Darwinistlerin bu yaklaşımı, evrimci Frank Harold'ın *The Way of The Cell* (Hücrenin İşleyişi) kitabında açıkça ifade edilmektedir:

Bir prensip meselesi olarak, tesadüflerin ve gerekliliğin yerine akıllı bir düzenin kabul edilmesine karşı çıkmalıyız. Ancak öte yandan, Darwinist yorumların, herhangi bir biyokimyasal sistemi açıklamaktan çok uzak olduğunu, bunların sadece böyle olmasını dileyen spekülasyonlardan ibaret olduğunu kabul etmemiz gerekir.[40]

Görüldüğü gibi Harold, evrim teorisinin canlılığın oluşumunu açıklamasının mümkün olmadığını kabul etmekte, ancak evrendeki ve canlılardaki düzeni yaratan Üstün bir Aklın yani Allah'ın varlığını kabul etmemektedir. Bunun "prensiplerine" aykırı olduğunu söylemektedir. Frank Harold'ın bahsettiği prensipler, materyalist prensiplerdir ve bilim dünyasında oldukça yaygındır.

Phillip Johnson ise, evrim teorisinin dini inançlara karşı nasıl bir tür silah olarak kullanıldığını şöyle anlatmaktadır:

Modern bilimin liderleri, kendilerini bir Yaratıcı'nın var olduğunu kabul edenlere karşı girişilen bir savaşın öncüleri olarak görmekteler... Darwinizm ise, bu savaşta yeri doldurulamaz bir ideolojik rol oynamaktadır. İşte bu nedenle, bugün bilim çevreleri, Darwinizm'i test etmeyi değil, ne olursa olsun korumayı kendilerine

amaç edinmişlerdir. Bilimsel araştırmaların kuralları da, bu ideolojiyi doğrulayacak şekilde belirlenmektedir.[41]

Johnson'ın da belirttiği gibi, evrimci bilim adamları akademilerde, üniversitelerde bir çeşit "diktatörlük" oluşturmuşlardır. Bu kişiler bazı üniversiteleri Darwinist eğitim yuvaları haline getirmekte ve buralarda materyalist felsefeyi bilim zanneden insanlar yetiştirmektedirler. İnançlı insanların ise akademik kariyer sahibi olmaması gerektiği düşünülmektedir. Bunun en belirgin örneklerinden birini ülkemiz evrimcilerinden Prof. Dr. Ali Demirsoy, "*Eğer bir bilim adamı herhangi bir şekilde Tanrı'ya inanırsa üniversitede bulunmaması lazım. Allah'a inananı üniversiteden atarım"* benzeri ifadeler kullanarak, ön yargılı evrimci bakış açısını tüm açıklığıyla ortaya koymuştur.

İnançlı bilim adamlarının yaratılışın bilimsel delillerini ortaya koymaları, bilim dünyasının çoğunluğu, özellikle de materyalist düşüncenin hakim olduğu kurumlar ve akademiler tarafından tepkiyle karşılanmakta, ancak ateizm veya materyalizm propagandası yapılmasına asla karşı çıkılmamaktadır. Phillip Johnson bu durumu şöyle ifade etmektedir:

Akademi (Amerikan Ulusal Bilimler Akademisi), Richard Dawkins bilimsel otoritesini kullanarak ateizmi teşvik ettiğinde veya Carl Sagan *Cosmos* dizisinde 'evrenin sonsuzdan beri var olduğunu ve hep var olacağını" söylediğinde, tepki göstermez. Tam tersine, Akademi Sagan'ı madalyayla ödüllendirmiştir.[42]

Belki de bazı inançlı insanlar bu gerçekleri bilmedikleri için olayları hatalı bir iyimserlik içinde değerlendirmekte ve bu nedenle de Darwinizm'i kendilerince tehlikeli bulmamaktadırlar. Oysa söz konusu materyalist ve ateist çevreler Darwinizm'den aldıkları sözde bilimsel destekle, din ahlakına ve dindarlara karşı ciddi bir mücadele yürütmektedirler. Dünyanın dört bir yanındaki Müslümanlar materyalist, ateist, inkarcı çevrelerin zulümleriyle, baskı ve yıldırma politikalarıyla karşı karşıya bulunmaktadırlar. Müslümanlar bu Darwinist diktatörlük nedeniyle inançlarını yaşayamaz, düşüncelerini ifade edemez, doğruları dile getiremez hale gelmektedirler. İşte bu nedenle "Darwinizm tehlike arz etmiyor" diyen Müslümanların acilen bu yanılgıdan uzaklaşmaları gerekmektedir. Tüm dünyada evrim teorisi aracılığıyla din ahlakına karşı ciddi bir fikri saldırı yürütülürken, bu teorinin tehlike olmadığını söylemek ve Darwinizm'i zararsız görmek son derece hatalı bir davranış olacaktır.

Darwinizm İnsanları Aldatmaya Devam Ediyor

Şunu unutmamak gerekir ki, Darwinizm, dünya çapında organize bir harekettir. Özellikle de Avrupa Birliği ülkelerinin çok büyük bir bölümünde, Rusya'da, Çin'de ve diğer pek çok ülkede evrim teorisi halkın çok büyük bir bölümü tarafından onay görmekte, yaratılış gerçeği ise reddedilmektedir. Dünyanın dört bir

yanındaki üniversitelerde evrim teorisi tek geçerli kuram kabul edilmekte, ilköğretim kurumlarından itibaren okullarda öğrencilere evrim teorisi tek gerçek gibi öğretilmektedir. Yaratılış gerçeğinden bahsetmek dahi birçok ülkede yasaklanmış durumdadır. Bu durum uzun yıllardır bu şekildedir. Özellikle de Avrupa ülkelerinde düzenlenen anketler, Fransa, Almanya, İngiltere başta olmak üzere bir çok ülkede insanların büyük çoğunluğunun evrim teorisini bilimsel bir gerçek olarak kabul ettiğini ortaya koymuştur. Evrim aldatmacasına kanan bu insanlar, Allah'a imandan ve din ahlakından da uzaklaşmaktadırlar.

Dünyaca tanınmış bilim dergilerinden *Nature*'da yapılan bir araştırmaya göre günümüz bilim dünyası tarih boyunca hiç olmadığı kadar Allah'ın varlığını reddetmektedir. *Amerikan Ulusal Bilimler Akademisi* üyeleri arasında yapılan bir araştırmada, sadece yüzde 7 oranındaki üye Allah'ın varlığına inandığını, yüzde 93 üye ise inançsızlığını ifade etmiştir. Bu sonuçlar karşısında, tanınmış evrimci biyolog Ernst Mayr şu yorumu yapmıştır: "Sonuca bakılırsa hepimiz ateistiz."[43]

Bu durum daha önce de belirttiğimiz gibi, bazı inançlı kimselerin söylediklerinin tam tersini bizlere göstermektedir. Darwinizm halen geniş çevreler üzerinde etkindir ve bilim dünyasında da hakim hayat görüşüdür. Üstelik sadece bilimsel bir teori değil, insanları Allah'a imandan uzaklaştıran en önemli sebeplerden biridir. *Nature*'da yayınlanan bu araştırma 1914 yılında da gerçekleştirilmiş, Allah'a inananların oranı o dönem yüzde 35.2 olarak belirlenmiştir. Aradan geçen 90 yılda bilim adamlarının büyük çoğunluğu Allah inancından neredeyse tamamen uzaklaşmış, materyalist ve ateist bir düşünce yapısına sahip olmuşlardır. Dikkat edilmesi gereken en önemli husus ise, bu dönemin evrim teorisinin bilim dünyasında hakimiyet kazandığı dönem olmasıdır.[44]

Dünya ekonomi ve politikasında etkin olan bazı Asya ülkelerinde de inançsızlık çok yaygın durumdadır. Bunların başında Çin gelmektedir. Çin'de halkın yüzde 71'i kendini dinsiz veya ateist olarak tanımlamaktadır.[45] Özellikle de Avrupa ülkelerinde yaşanan din ahlakından uzaklaşma son yıllarda çeşitli araştırmalara, kitaplara ve makalelere konu olmaktadır. Avrupa'nın Hıristiyan kökenlerini reddetmesi, hızla din ahlakından uzaklaşması, ateizmin güç kazanması, kiliseye bağlılığın çok zayıflaması, Amerika'da güçlenen Darwinizm karşıtı çalışmaların Avrupa'da yankı bulmaması, okullarda evrim teorisinin okutulması konusunda Avrupa ülkelerinde kararlı bir tutum gözlenmesi ve karşıt görüşlere hiç yaşam imkanı tanınmaması, bu çalışmaların temelini oluşturmaktadır. *Associated Press*'in yayınladığı bir araştırmada da Batı Avrupa'da inançsızlığın yükselişte olduğu ortaya konmuştur. Bu araştırmanın ortaya koyduğu sonuçlara göre, Fransa dini değerlerin açıkça ifade edilmesine en çok karşı olan ülkedir ve ülkedeki ateistlerin oranı ortalama %19'dur. Yine aynı araştırmanın sonuçlarına göre, bu derece çok inançsız kimsenin olduğu bir başka ülke ise Güney Kore'dir. [46]

Söz konusu tartışmalar Avrupa Birliği'nin anayasasının oluşması sırasında daha da artmıştır. Bu anayasada dini inançlara yönelik hiçbir ifadenin yer almaması, dindar çevrelerden tepki görmüş, ancak bu gibi tepkiler kesin bir şekilde reddedilmiştir. Vatikan'dan yapılan resmi açıklamalarda ise günümüz Avrupası'nın, Hıristiyan değerleri üzerine kurulu bir toplum görüntüsü vermediği ifade edilmiştir.[47] *CBN'*de yer alan "Is Europe The New 'Dark Continent'?" (Avrupa Yeni 'Karanlık Kıta' mı?) başlıklı makalede 1000 yıl boyunca Hıristiyan medeniyetinin merkezi olan Avrupa'da artık bu dönemin bittiği ifade edilmiş ve çeşitli uzmanların görüşlerine yer verilmiştir.[48] *The Cube and the Cathedral: Europe, America, and Politics Without God,* (Küp ve Katedral: Tanrısız Avrupa, Amerika ve Politika) isimli kitabın yazarı ve Washington'daki Ethics and Public Policy Center (EPPC – Etik ve Toplum Politika Merkezi) yöneticilerinden George Weigel, Avrupa'da inançsızlığın artışını bir röportajında şu şekilde yorumlamıştır:

Avrupalı kendisini modern ve özgür olabilmek için radikal seküler olması gerektiği konusunda şartlandırmıştır. Bu şartlanmanın, Avrupa'da günlük yaşam ve kültür üzerinde hayati ve elbette ölümcül etkisi vardır. Avrupa'nın ahlaki değerlerindeki krizin temelinde, bu kanaatin ve toplumda yarattığı sorunların etkisi bulunmaktadır.[49]

BM tarafından yapılan bir anket de, Avrupa ülkelerinde Darwinizm'in ve ateizmin yükselişini gözler önüne seren delillerden bir diğeridir. Ankete göre Avrupalıların yalnızca %18'i insanı Allah'ın yarattığına inanmakta, %82'si ise insanın diğer türlerden evrimleşerek meydana geldiğini sanmaktadır. Ülkelere tek tek baklıldığında durum şöyledir:

- Almanya: %35'i Katolik, %36'sı ise Protestan olan halkın yalnızca %14'ü Yaratılış'a inanmaktadır.

- Fransa: Yaratılış gerçeğine inananlar yaklaşık %18 oranındadır. Fransa'da ateistlerin oranı yüzde 19 civarındadır.[50]

- İngiltere: Halkın %20'si Yaratılış'a inanmaktadır. Evrim teorisine inananlar ise 26 Ocak 2006 yılında yapılan bir araştırmaya göre yaklaşık yüzde 50 oranındadır. Okullarda sadece evrim teorisinin okutulması gerektiğini söyleyenlerin oranı ise yüzde 70 oranındadır.[51] Yapılan araştırmalar İngiltere'nin hızla inançsız bir ülke olma yolunda ilerlediğini, sadece göçmenlerin dini inançlarını yaşadıklarını, İngiliz halkının ise dinden uzaklaştığını göstermektedir. Basında yer alan bir habere göre ise İngiltere'de okullarda ateizmin öğretilmesi planlanmaktadır.[52]

- İspanya: Nüfusun büyük bölümünü Katoliklerin oluşturduğu İspanya'da, insanları Allah'ın yarattığı gerçeğine inananların oranı %13'tür.

- Norveç: Yaratılış'a inananlar, toplumun %19'unu oluşturmaktadır.

- Finlandiya: Yaratılış'a inananların oranı %16'dır.

- İsveç: Allah'ın insanları yarattığına inananların oranı %12'dir.

- Danimarka: Halkın %9'u Yaratılış'a inanmaktadır.
- Belçika: Yaratılış gerçeğine inananların oranı %10'dur.
- İsviçre: Halkın %24'ü Yaratılış gerçeğine inanmaktadır.[53]

Aşağıdaki tabloda ise Avrupa ülkelerinde ateistlerin ve inançsızların nüfusa oranı gösterilmektedir:

Ülke	Ateist ve inançsızların yüzdesi
İsveç	46-85
Danimarka	43-80
Norveç	31-72
Çek Cumhuriyeti	54-61
Finlandiya	28-60
Fransa	43-54
Almanya	41-49
Macaristan	32-46
Hollandoa	38-44
İngiltere	31-44
Belçika	42-43
İsviçre	17-27
Avusturya	18-26
İspanya	15-24
Yunanistan	16
İtalya	6-15

Kaynak: http://www.pitzer.edu/academics/faculty/zuckerman/atheism.html

Bu veriler,a bilimsel tüm bulguların evrimi yalanladığını, Darwinizm'in hayal ürünü hikayelerden öteye gitmediğini, bilimin gösterdiği gerçeğin Yaratılış olduğunu anlatmanın önemini bir kez daha ispatlamaktadır. İnsanları Allah'ın, ahiretin ve hesap gününün varlığına inanmaktan, Allah'ın razı olduğu şekilde yaşamaktan alıkoyan Darwinist dünya görüşünün ortadan kaldırılması için tüm Müslümanların birlik olup, çok geniş kapsamlı bir fikri mücadele yürütmeleri aciliyetlidir. Bu faaliyetleri engellemeye çalışmanın, önemsiz görmenin ya da göstermenin ise çok hatalı bir davranış olacağı açıktır.

DARWINİZM İLE NASIL MÜCADELE EDİLİR?

Darwinizm'e karşı yürütülecek ilmi mücadelenin son derece kapsamlı olması ve dünya çapında yürütülmesi şarttır. Çünkü Darwinizm, tüm toplumları hedef almakta, insanlığı büyük felaketlere sürüklemektedir. Gazete ve dergi yazıları, belgesel filmleri, televizyon programları aracılığıyla yoğun olarak devam ettirilen Darwinizm propagandasına karşı, bu sapkın ideolojinin bilimsel olarak hiçbir değerinin olmadığı ve ne gibi tehlikeler içerdiği herkese anlatılmalıdır. Evrim teorisinin bilimsel olarak çöktüğünü, Darwinist propagandanın içi boş telkinlerden ibaret olduğunu görenlerin sayısı arttıkça, Darwinizm belasının etkisi azalacaktır. İnsanları inançsızlığa ve dinsizliğe sürükleyen Darwinizm'in fikren ortadan kalkmasıyla, din ahlakı hızla yayılacak, yeryüzüne barış, güvenlik ve huzur hakim olacaktır.

Büyük İslam alimi Bediüzzaman Said Nursi de eserlerinde Darwinist ve materyalist felsefelere karşı yürütülecek ilmi mücadelenin üzerinde durmuştur. Özellikle ahir zamanda bu fikri mücadelenin çok daha büyük önem kazanacağına dikkat çekmiştir. Ahir zamanın en büyük fitnesi olan Deccal'in, Darwinist ve materyalist akımların lideri konumunda olacağını ifade eden Bediüzzaman, bu konuda Müslümanları şöyle uyarmıştır:

Tabiiyyun (tabiatçılık, Darwinizm), maddiyyun (maddecilik, materyalizm) felsefesinden tevellüd eden (kaynaklanan) bir cereyan-ı Nemrudane (inkarcı akım), gittikçe ahir zamanda felsefe-i maddiye (materyalizm felsefesi) vasıtasıyla intişar ederek (güçlenerek) kuvvet bulup, uluhiyeti (Allah'ın varlığını) inkar edecek bir dereceye gelir... **Ve onların başına geçen en büyükleri, ispirtizma ve manyetizmanın hadisatı nev'inden (hipnotize edici ve büyüleyici) müdhiş harikalara (olağanüstü özelliklere) mazhar (sahip) olan Deccal ise;** daha ileri gidip, cebbarane suri (şiddete dayalı) hükümetini bir nevi rububiyet (üstünlük) tasavvur edip (sanıp)...[54]

Bediüzzaman'ın da belirttiği gibi Darwinizm, Deccaliyet'in en önemli aracıdır. Deccaliyet'in dini konumundadır. İnsanları inkara, dinsizliğe, ahlaksızlığa sürükleyen Deccaliyet, bunu yaparken dinsizliğin sözde bilimsel kılıfı olan Darwinizm'i kullanır. Bu durumda bazı Müslümanların, Darwinizm'e karşı fikren mücadele etmenin gereksiz olduğunu öne sürmeleri, Deccaliyet ile mücadelenin gereksiz olduğunu söylemekle aynı anlama gelir, ki bunu hiçbir Müslüman kendisine yakıştırmamalıdır. *"Darwinizm'le uğraşmaya ne gerek var?"* demek, *"Deccal dilediği gibi fitnesini yaygınlaştırsın, bizi ilgilendirmez"* anlamına gelir. *"Darwinizm o kadar önemli bir konu değil"* demek, Deccaliyet'i göz ardı etmek, gizlemek demektir. Samimi bir Müslüman Deccaliyet'i kendi eliyle gizlemez. Tam

tersine tüm oyunlarını ve hilelerini deşifre ederek, Deccaliyet'i fikren yok etmeyi hedefler.

Müslümanların Deccaliyet ve Deccaliyet'in silahı konumundaki Darwinizm'le mücadeleleri ise mutlaka ilmi olmalıdır. Darwinizm, silahla, şiddet eylemleriyle, saldırganlıkla yok olmaz. Bilimsel delillerle açıklanarak etkisiz hale getirilir. Peygamberimiz (sav) bir hadis-i şerifinde, Deccaliyet'in ahir zamanda "tuzun suda erimesi" gibi eriyerek yok olacağını bildirmiştir. Deccaliyet'i "tuz"a, Deccaliyet'i fikren yok edecek sistemi ise "su"ya benzetmiştir:

İşte o sırada Allah'ın düşmanı olan DECCAL MESİH, Hz. İsa'yı gördüğünde TUZUN SUDA ERİMESİ GİBİ ERİR GİDER..[55]

Ahir zamanda Deccaliyet'i eritip yok edecek su, ilimdir. Tuz ateş edilerek, bombalanarak eritilemez. Sadece suda erir. Darwinizm de, liselerde, üniversitelerde, eğitim kurumlarında evrim teorisinin tüm iddialarının geçersizliği anlatıldığında, tuzun suda erimesi gibi eriyip yok olur. Darwinizm'in yenilgisiyle, komünizm, faşizm, ırkçılık, terörizm, anarşizm gibi tüm saldırgan ve radikal akımlar da taraftarlarını kaybeder. Yeryüzünde karışıklığa ve bozgunculuğa sebep olan Deccaliyet fikren ortadan kalkar.

Deccaliyet'in fitnesini etkisiz hale getirmek isteyen her Müslüman, Darwinizm'e karşı ilmen mücadele etmelidir. Bunun için evrim teorisini çürüten delillerin sürekli anlatılması, çoğaltılıp dağıtılması gerekir. Bir tek proteinin dahi tesadüfen oluşmasının imkansız olduğunu, canlılığın cansız maddeden kendi kendine oluşamayacağını, hücrenin ve organellerinin kompleks yapısının tesadüflerle açıklanamayacağını, canlıların birbirinden türediğini gösteren tek bir fosilin dahi olmadığını, mutasyonların ve doğal seleksiyonun yeni bir canlı türü meydana getiremeyeceğini öğrenen bir kimsenin Darwinizm'in aldatmacalarına inanması mümkün değildir.

Dünya çapında yürütülecek böyle kapsamlı bir ilmi mücadele, Allah'ın izniyle, kısa sürede etkisini gösterecektir. Müslümanların, Allah rızası için tüm imkanlarını seferber ederek dinsizliğe karşı yapacakları fikri mücadele, tüm insanlık için en güzel şekilde neticelenecektir. Birlik ve beraberlik içinde, samimiyetle yürütülecek çalışmalar, Rabbimiz'in Kuran-ı Kerim'de vaat ettiği gibi "Hakkın üstün gelip, batılın yok olmasına" vesile olacaktır. Yüce Allah'ın bu vaadi tüm iman edenler için büyük bir şevk ve heyecan kaynağıdır:

Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelendiregeldiklerinizden dolayı eyvahlar size. (Enbiya Suresi, 18)

Darwinizm'le İlmi Mücadele Tüm Müslümanların Sorumluluğudur

İçinde bulunduğumuz dönemdeki teknolojik imkanlar, Müslümanlar için çok büyük birer nimettir. Bu nimetlerden gereği gibi faydalanıldığında, Darwinizm'e ve materyalizme karşı yürütülecek fikri mücadele çok daha kolay ve hızlı olacaktır. Önemli olan hiç kimsenin, *"Ben ne yapabilirim ki?", "Benim gayretim neyi değiştirir ki?"* gibi yanlış bir düşünce içinde olmamasıdır. Herkesin, olanaklarının ölçüsü ne olursa olsun, bunu ne kadar kullandığı, samimiyetle ne derece çaba sarf ettiği önemlidir. Neticeyi takdir edecek olan Yüce Allah'tır. Allah, samimi olarak çaba gösterenlerin çalışmalarını en güzel şekilde neticelendirir. Herkesin gösterdiği çabanın karşılığını eksiksiz alacağı Kuran'da şöyle haber verilmiştir:

Şüphesiz insana kendi emeğinden başkası yoktur. Şüphesiz kendi emeği (veya çabası) görülecektir. Sonra ona en eksiksiz karşılık verilecektir. Elbette son varış Rabbine olacaktır. (Necm Suresi, 39-42)

Tüm insanlar arasında Kuran ahlakının yaygınlaşması için çaba harcamak, iman ve vicdan sahibi tüm insanların sorumluluğudur. Allah, Kuran'ın **"Sizden; hayra çağıran, iyiliği (marufu) emreden ve kötülükten (münkerden) sakındıran bir topluluk bulunsun. Kurtuluşa erenler işte bunlardır."** (Al-i İmran Suresi, 104) ayetiyle bu yükümlülüklerini iman edenlere bildirmiştir. Kuran ahlakının tebliğ edilmesinin önemli bir aşaması da, insanları Kuran ahlakından uzaklaştıran fikri unsurların ortadan kaldırılmasıdır. Din ahlakının yaşanmasına ve yayılmasına engel olan ideolojiler fikren etkisiz hale getirildiğinde, insanların doğruyu görmeleri daha kolay olacaktır. Bir başka ayette ise Allah tüm inananlara **"...Artık hayırlarda yarışınız. Tümünüzün dönüşü Allah'adır..."** (Maide Suresi, 48) şeklinde buyurmuştur. İçinde bulunduğumuz dönemde materyalizmin ve ateizmin ilmen mağlup edilmesi, en hayırlı çalışmalardan biridir. Allah'ın izniyle bu çalışma, dinsizliğin sonunu getirecek, din ahlakının yeryüzüne hakim olmasına vesile olacaktır. Bu nedenle her Müslüman elindeki imkanlar ölçüsünde Darwinizm'i fikren ortadan kaldırmaya, Kuran ahlakının tebliğ edilmesine destek olmaya çalışmalıdır.

Bu konudaki yanlış düşüncelerden biri de, *"İmkanları olanlar zaten ellerinden geleni yapıyorlar, benim başka birşey yapmama gerek yok"* mantığıdır. Oysa, her insan, Allah'ın Kuran'da bildirdiği hükümleri uygulamak, ahlakı yaşamak, sorumlulukları yerine getirmek konusunda yalnızca kendi nefsinden sorumludur. Nasıl ki bir kişi bir başkasının yaptığı hatalardan, işlediği günahlardan –gereken uyarı ve hatırlatmaları yaptıktan sonra- sorumlu olamazsa, başkasının yaptığı güzel davranışlardan da- eğer kendisinin bunda bir desteği yoksa- bir pay alamaz. Ahiret gününde herkes tek başına Rabbimiz'in huzuruna çıkacak ve yaptıkları ve yapmadıkları nedeniyle tek başına hesap verecektir. Bu gerçek Kuran'da şöyle bildirilmiştir:

Andolsun, sizi ilk defa yarattığımız gibi (bugün de) 'teker teker, yapayalnız ve yalın (bir tarzda)' Biz'e geldiniz ve size lütfettiklerimizi arkanızda bıraktınız... (Enam Suresi, 94)

Her Müslüman, diğer konularda olduğu gibi, inkara karşı yaptığı fikri mücadeleden, bu konuda ne kadar gayret gösterdiğinden, din ahlakının yayılması için nasıl çaba harcadığından da tek başına hesap verecektir. Bu durumda yapılması gereken, nefsin öne sürdüğü mazeretlere aldanmadan, elinden gelenin en fazlasını yapmak, dinsizliğin son bulması için gücünün yettiği oranda gayret etmektir. Allah yolunda samimiyetle çaba gösterenlere, Allah muhakkak yol gösterecek, onları yardımıyla destekleyecektir. Rabbimiz müminleri şöyle müjdelemiştir:

... Allah Kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah, güçlü olandır, aziz olandır. (Hac Suresi, 40)

Bilimsel Delillerin Açık ve Net Olarak Sunulması Gerekir

Darwinistler teorilerinin sözde bilimsel olduğu iddiasıyla ortaya çıkmakta ve sürekli bunun propagandasını yapmaktadırlar. Bu durum karşısında Müslümanların Darwinizm'e cevabının da bilimsel olması, bilim adına öne sürülen iddiaların yine bilimle çürütülmesi önemlidir.

Darwinizm'e karşı bilimsel tüm gelişmeler yakından takip edilerek, bu gelişmelerin ortaya koyduğu gerçekler toplanarak, açık ve net deliller sunularak mücadele edilmesi gereklidir. Yeterince bilgi ve delil sunmadan, "*Madem insanlar maymundan geldi, niye o zaman hala maymunlar var, onlar niye insana dönüşmüyor*" gibi yıllardır alışılagelmiş bazı örnekler verilerek Darwinizm'in fikren mağlup edilebileceğini sanmak, olayın boyutlarının yeterince düşünülmemesinden kaynaklanmaktadır. Çok çeşitli kaynaktan sürekli Darwinizm propagandasına maruz kalan bir insanın, basit ve sıradan örneklerle kalıplaşmış düşünce yapısını değiştiremeyeceği açıktır. Bu nedenle bilimin evrim teorisini desteklediğini sanan insanlara, bizzat bilimin ortaya koyduğu sonuçları sunarak, evrimin bilim dışı olduğunu göstermek gerekir.

Doğal seleksiyonun evrimleştirici bir gücü olmadığı, yıllardır evrime sözde bir delil gibi gösterilen endüstri kelebekleri konusunun evrimci iddiaları desteklemediği, kambriyen dönemi bulgularının evrimle açıklanmasının mümkün olmadığı, mutasyonların canlıların yapısına zarar verdiği, onları geliştirip ilerletmediği bilimsel delilleriyle ortaya konulmalıdır. Fosil kayıtlarının, canlıların kademeli olarak bir diğerinden meydana gelmediğini gösterdiği, öne sürülen fosil örneklerinin birer sahtekarlık ürünü oldukları, fosil kayıtlarında milyonlarca yıldır canlıların yapısında en küçük bir değişiklik olmadığının görüldüğü, yaşayan

fosillerin evrim teorisi için bir çıkmaz olduğu, insanın hayali soy ağacının yüzlerce delil ile çürütüldüğü, proteinin, hücrenin, DNA'nın, RNA'nın tesadüflerle meydana gelmesinin imkansız olduğu açık ve net olarak anlatılmalıdır. Cansız madde yığınının canlılığı meydana getiremeyeceği, şuursuz atomların biraraya gelerek düşünen, sevgi duyan, sevgiden hoşlanan, merhamet eden, gülen, muhakeme yeteneğine sahip olan bir varlık oluşturamayacakları, göz ve kulak gibi organlardaki kusursuz düzenin aşamalı olarak meydana gelemeyeceği akılcı örneklerle açıklanmalıdır. Varyasyonun evrimsel bir delil olmadığı, antibiyotik direncinin evrime delil kabul edilemeyeceği, körelmiş organlar diye birşey olmadığı, canlılardaki benzerliğin Darwinizm'i desteklemediği, moleküler homolojinin geçersiz bir iddia olduğu, evrim teorisinin embriyolojik bir dayanağının olmadığı gibi konular ispatlarıyla sunulmalıdır.

İnsanların büyük çoğunluğu, yukarıda saydığımız gerçeklerden habersiz olduğu için Darwinizm'in telkinlerine aldanmaktadır. Bu gerçekler, açıklayıcı örneklerle, bilimsel bulgularla, delil ve ispatlarıyla anlatıldığında pek çok kişi gerçekleri görecektir. Bu nedenle Müslümanların geçiştirici cevaplar vermek, üstün körü açıklamalar yapmak yerine, bilimsel delilleriyle Darwinizm'i çürütmeleri gerekir. Aksi bir üslupla Darwinizm'i fikren mağlup etmek mümkün değildir. Delilleriyle açıklandığında ise Darwinizm'i mağlup etmek çok kolaydır.

Dolayısıyla, Müslümanların bu konuda kendilerini yetiştirmeleri, bilgilerini artırmaları da önemlidir. Bir ateistin, materyalistin, Darwinistin öne sürdüğü iddiaları en hikmetli şekilde çürütebilecek bilgi birikimine sahip kişinin, Darwinistlerle ilmen mücadele etmekten kaçınması için hiçbir sebep kalmaz. Pasiflik ve acizlik göstermesine, garip bir eziklik duymasına, çekinmesine, tedirgin olmasına zemin hazırlayan tüm unsurlar ortadan kalkar. Salih bir Müslümana yakışacak şekilde, Darwinizm'e karşı açık, galibane bir fikri mücadele içinde olur. O zaman, Hz. Musa'nın asasının büyücülerin tüm hilelerini yutup yok etmesi gibi, ortaya konulan deliller, Darwinizm'in tüm aldatmacalarını etkisiz hale getirir. Ve Allah'ın izniyle, Rabbimiz'in Kuran'da bildirdiği gibi, hak açıkça ortaya çıkar ve inkarcılar büyük bir yenilgiye uğrarlar:

Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak ters yüz çevrildiler. (Araf Suresi, 118-119)

Şeytan Müslümanları, Darwinizm'e Karşı Yürütülen Mücadeleden Alıkoymak İster

Dünya hayatında yaratılan imtihanın bir gereği olarak şeytan, sürekli olarak insanları Allah yolundan alıkoymak için uğraşır, müminleri güçsüzleştirip cansızlaştırmak, heyecanlarını ve şevklerini kırmak, böylece mücadele azimlerini azaltmak için tüm gücüyle çabalar. Şeytanın dünyadaki hedefi, boş kuruntu ve vesveseler fısıldayarak insanları içten içe aldatmak ve böylece yıkıma sürüklemektir. Kuran'da şeytanın bu yönde gösterdiği faaliyet, **"Onları -ne olursa olsun- şaşırtıp-saptıracağım, en olmadık kuruntulara düşüreceğim..."** (Nisa Suresi, 119) ayetiyle haber verilmiştir. Şeytan tüm insanlara olduğu gibi inananlara da çeşitli yollarla yaklaşmaya, hayırlı ve güzel olan şeyleri onlara şer gibi göstermeye çalışır. Bazı olayları çözümsüz gibi göstererek, yarı yoldan geri döndürmek, hayırlı işleri yarım bıraktırmak ister. Olayları zor göstererek, insanları yılgınlığa düşürmeye, ümitsizliğe sevk etmeye çabalar. Tembelliği teşvik ederek ağırdan almalarını, iradesizlik göstermelerini ister.

Şeytanın Müslümanları güçsüz düşürmeye çalıştığı konulardan biri de Darwinizm'e karşı yürütülen fikri mücadeledir. Darwinizm'i sözde bilimsel göstererek, fikren yenilmesi sanki mümkün değilmiş gibi telkinler vererek, Müslümanları yersiz korkulara düşürerek Darwinizm'le ilmi mücadeleden onları alıkoymak ister.

Ancak Kuran'da şeytanın tüm çabalarının ve hilesinin aslında son derece zayıf olduğuna dikkat çekilmiştir:

(Şeytan) Onlara vaadler ediyor, onları en olmadık kuruntulara düşürüyor. Oysa şeytan, onlara bir aldanıştan başka bir şey va'detmez. (Nisa Suresi, 120)

... Hiç şüphesiz, şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır. (Nisa Suresi, 76)

İman sahiplerinin de bu gerçeğin bilincinde olup, şeytanın telkinlerinin kendilerini etkilemesine izin vermemeleri gerekir. Aklını ve vicdanını tam olarak kullanan kimse için Darwinizm'le ilmen mücadele etmekten kaçınmak söz konusu değildir. Tam tersine, salih bir mümin en etkili, en vurucu, en akılcı ve en hikmetli yöntemlerle, büyük şevk ve azimle bu mücadeleyi yürütür.

Müminler, Darwinizm'in yalanlarına karşı, Allah'ın varlığını ve birliğini anlatmakta, Allah'ın üstün yaratışının delillerini ortaya koymakta ve çok şerefli bir hizmet yapmaktadırlar. Bu nedenle, Darwinizm'le yapılan fikri mücadelede Müslümanlar, hayırlarda yarışmanın şevkiyle hareket etmeli, muhakkak üstün geleceklerini düşünerek azimli ve güçlü olmalı, Rabbimiz'in vaadini asla unutmamalıdırlar:

Gevşemeyin, üzülmeyin; eğer (gerçekten) iman etmişseniz en üstün olan sizlersiniz. (Al-i İmran Suresi, 139)

Darwinizm'le Fikri Mücadele Birlik Olmayı Gerektirir

Böyle kapsamlı bir ilmi mücadelenin etkili olabilmesi için Müslümanların birlik ve beraberlik ruhu içinde hareket etmeleri büyük önem taşımaktadır. Allah Kuran'da Müslümanların inkar ahlakına karşı verecekleri fikri mücadelede birlik olmaları gerektiğini bildirmiştir. Bir ayette, Müslümanların birlik içinde hareket etmemeleri durumunda yeryüzünde bozgunculuk çıkacağı şu şekilde haber verilmiştir:

İnkar edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. (Enfal Suresi, 73)

Dinsizlik dünyanın pek çok bölgesinde yaygınken, terör ve anarşi tüm insanları tehdit ederken, pek çok mazlum ve masum insan, zulüm ve baskı altında ezilirken samimi olarak iman edenlerin yapması gereken tüm imkanları sonuna kadar kullanıp Darwinizm'le fikren mücadele etmektir. Zira, dinsizlik ve ateizmin dayanak noktası Darwinizm'dir. Müslümanların aralarındaki düşünce farklılıklarını öne sürerek birlik sağlayamamaları, yapılması gereken bu büyük ilmi mücadelede güçlerinin azalmasına neden olacaktır. İçinde bulunulan koşullar görüş ayrılıklarını bir kenara bırakıp, din ahlakının yayılması için ittifak etmeyi zaruri kılmaktadır.

Allah Kuran'da müminlere **"çekişip birbirlerine düşmemelerini"** (Enfal Suresi, 46) emretmekte ve bunun Müslümanları zayıflatacak bir durum olduğunu bildirmektedir. Bir başka ayette de şu şekilde emredilir:

Kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, parçalanıp ayrılan ve anlaşmazlığa düşenler gibi olmayın. İşte onlar için büyük bir azap vardır. (Al-i İmran Suresi, 105)

Bazı iman edenlerin dinsizliğe karşı yürütülen fikri mücadelede ittifak sağlayamamalarının temelinde, Allah'ın emrettiği ahlakı gereği gibi yaşamıyor olmaları vardır. Bu ahlak tevazuyu esas alır. Tevazudan uzaklaşanlar, kendilerini ve kendi fikirlerini mutlak doğru olarak görür, kendilerinden farklı düşünenleri küçümser ve onlara öfke duyarlar. Kendi görüşlerinin mutlak doğru olduğundan hiç kuşku duymadıkları için, kendilerini hiçbir zaman sorgulamaz ve dolayısıyla daha iyiye, daha doğruya gidemezler. Yalnızca kendi fikirlerinin duyulmasını, yayılmasını, anlatılmasını isterler. Aynı uğurda çaba gösterenlere destek vermez, bu çabaları

görmezden gelirler. Çoğu zaman kendilerince diğerlerinin çalışmalarını ve faaliyetlerini küçümser, hatta bu çalışmaları engelleyici tavırda dahi bulunabilirler. Sadece kendi yorumunu beğenip bununla övünenlerin durumuna Kuran'da, **"... onlar, işlerini kendi aralarında (farklı) kitaplar halinde böldüler; her bir grup, kendi ellerinde olanla yetinip sevinmektedir."** (Müminun Suresi, 53) ayetiyle dikkat çekilmiştir.

Bu, Allah'tan korkup sakınanların ve ahiret gününde hesap vereceğine iman edenlerin şiddetle sakınıp korunmaları gereken bir durumdur. Bu konunun önemini fark edenlerin, diğer müminleri de bu hataya düşmekten sakındırmaları, Müslümanların Kuran ahlakında ve dinsizliğe karşı yürütülen fikri mücadelede ittifak etmelerini sağlamak için gayret etmeleri gerekmektedir.

Darwinizm'e karşı yürütülen ilmi mücadelede her Müslüman sorumluluk üstlenmelidir. Tüm Müslüman sivil toplum kuruluşları, organizasyonlar, vakıflar ve dernekler ortak bir şuurla hareket etmeli, *"Bu bizim organizasyonumuzun çalışması değil"* ya da *"Bu bizim vakfımızın eseri değil"* diye düşünmeden, Darwinizm'le mücadeleye katkıda bulunmalıdır. Mensup olduğu vakfın, derneğin, organizasyonun çalışmaları dışındaki tüm çalışmaları göz ardı etmek, *"Bizim camiamızdan değil, o nedenle fikrine de önem vermeyiz"* mantığında olmak, Müslümanlara hiç yakışmayan bir yaklaşımdır.

Dünyanın dört bir yanında Müslümanların içinde bulunduğu sıkıntılı durum, yaşanan çatışmalar, çekilen acılar, anarşi ve terörün neden olduğu korku ve endişe ortamı din ahlakının yayılmasına acil ihtiyaç duyulduğunu göstermektedir. Bu koşullar altında çeşitli bahaneler öne sürerek Darwinizm'le fikren mücadele etmekten kaçınmak, birlik ve beraberlik ruhuyla hareket etmemek hem dünyada hem de ahirette sorumluluğu olan bir davranış olabilir. Samimi Müslümanların bu hataya düşmekten sakınması son derece önemlidir.

Bediüzzaman, Darwinizm ve Materyalizmle İlmi Mücadelenin Önemine Dikkat Çekmiştir

Hayatı boyunca dinsizliğe karşı ilmi bir mücadele yürütmüş olan büyük İslam alimi Bediüzzaman Said Nursi, eserlerinde dinsizliğin Darwinizm ve materyalizmden kuvvet bulduğunu söylemiştir. Bu nedenle de bu ideolojilerle yapılacak ilmi mücadelenin önemine dikkat çekmiştir.

Bediüzzaman, bir sözünde inkarcıların kendisine ve çevresindekilere karşı kurdukları tuzaklarda materyalizmin etkisini şöyle açıklamıştır:

Ve salisen (üçüncü olarak): **Maddiyyun (materyalizm) felsefesinin ve medeniyetinin cazibedar (çekici) sefahat ve uyutucu lezzetli zehirleriyle ifsad etmek (bozmak) ile mabeynlerinde tesanüdü (aralarındaki dayanışmayı)** kırmak ve üstadlarını ihanetlerle çürütmek ve mesleklerini fennin (bilimin), felsefenin bazı düsturlarıyla nazarlarından sukut ettirmektir (susturmak) ki ...[56]

Bediüzzaman'ın da belirttiği gibi, inkarcılar kendisinin mücadelesini etkisiz hale getirebilmek için, materyalist kültürün neticesi olan geçici ve dünyevi tutkularla iman edenleri aldatmaya çalışmışlar, yine materyalist kültürün telkinleriyle iman edenlerin birlik ve beraberliğini bozmaya kalkışmışlar, Bediüzzaman'a çeşitli iftiralar atmışlardır. Ancak bu planlarında başarılı olamamışlardır.

Bediüzzaman açıklamalarında, özellikle ahir zamanda Darwinizm ve materyalizmin güçleneceğini, inkarcılığın bu güçten destek alarak yayılacağını, ancak Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin fikri mücadeleleriyle bu fitnelerin son bulacağını belirtmiştir. Hz. Mehdi'nin birinci görevinin de, Darwinizm ve materyalizmi fikren etkisiz hale getirmek olduğunu söylemiştir. Bediüzzaman'ın da belirttiği gibi, Hz. Mehdi bu görevini tam olarak yerine getirecek, Darwinizm'i ve materyalizmi fikren ortadan kaldırarak, insanların imanlarının kurtulmasına vesile olacaktır:

Birincisi: Fen ve felsefenin tasallutiyle (etkisiyle) ve maddiyun ve tabiiyyun taunu (Darwinizm ve materyalizm hastalığı), beşer içine intiçar etmesiyle (insanlar arasında yayılmasıyla), her şeyden evvel felsefeyi ve maddiyun fikrini (materyalizmi) tam susturacak bir tarzda imanı kurtarmaktır.[57]

Bediüzzaman, Darwinizm'in ve materyalizmin Deccaliyet'in dayanak noktası olduğunu, Hz. İsa'nın bu fitneye karşı büyük bir mücadele vereceğini ve etkisiz hale getireceğini ise şöyle anlatmaktadır:

Ahirzamanda felsefe-i tabiiyenin (Darwinizm felsefesinin) verdiği cereyan-ı küfriye (inançsızlık hareketi) ve inkâr-ı uluhiyete (Allah'ı inkara) karşı İsevilik dini tasaffi ederek ve hurafattan tecerrüd edip (hurafelerden ve batıl inanışlardan arınıp temizlenip) İslamiyete inkılab edeceği (yöneleceği) bir sırada, nasıl ki İsevilik şahs-ı manevisi, vahy-i semavi kılıncıyla o müdhiş dinsizliğin şahs-ı manevisini yok eder; öyle de Hazret-i İsa Aleyhisselam, İsevilik şahs-ı manevisini temsil ederek, dinsizliğin şahs-ı manevisini temsil eden Deccal'ı yok eder...[58]

Şahs-ı İsa Aleyhisselamın kılınciyle maktul olan şahs-ı Deccal'in, teşkil ettiği dehşetli maddiyyunluk (materyalizm) ve dinsizliğin azametli heykeli ve şahs-ı manevisini öldürecek ve inkar-ı uluhiyet (Allah'ı inkar) olan fikr-i küfrisini (inkarcılık hareketini) mahvedecek...[59]

Görüldüğü gibi Bediüzzaman Said Nursi, inkarcılığın ve din ahlakından uzaklaşmanın temelinde Darwinizm ve materyalizm olduğunu söylemektedir. Hz. Mehdi ve Hz. İsa önderliğinde Müslümanların bu iki sapkın ideolojiye karşı büyük bir fikri mücadele yürüteceklerini belirtmektedir. Allah'ın izniyle, Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin liderliğinde bu ideolojiler fikren ortadan kaldırılacak ve İslam ahlakı yeryüzüne hakim olacaktır.

SONUÇ

Bilimsel olarak çökmüş olan Darwinizm'in materyalistler ve ateistler tarafından, inançsızlığın propagandası olarak kullanıldığı ve bu nedenle savunulduğu açık bir gerçektir. Kitap boyunca da bu gerçek, delilleriyle ortaya konulmuştur. Neden Darwinizm'le ilmen mücadele edildiğini anlayamayanların öne sürdükleri mazeretler ve bahaneler, bu gerçeği değiştirmemektedir.

Darwinistlerin dünyayı nasıl gördüklerini ve nasıl bir dünya istediklerini, evrimci zoolog Richard Dawkins'in şu sözleri bir kez daha gözler önüne sermektedir:

Kör fiziksel güçlerin ve genetik kopyalamanın dünyasında, bazı insanlar acı çekecek, bazı insanlar da daha iyi yaşayacaklardır. Ve bunun herhangi bir düzeni ya da nedeni veya adaleti yoktur. İçinde yaşadığımız evren, tam da olmasını umduğumuz özelliklere sahiptir ve bunun temelinde herhangi bir tasarım, amaç, iyilik veya kötülük yoktur, sadece kör ve acımasız bir farksızlık vardır. [60]

Dawkins'in sözlerinde de görüldüğü gibi, Darwinist dünya görüşü, hayatın kör tesadüflerin ürünü olduğu, insanın her ne pahasına olursa olsun hayatını devam ettirmek dışında bir amacı olmadığı yalanını telkin etmektedir. Bu batıl telkinlere göre, bazı insanların acı içinde yaşaması doğaldır, dolayısıyla bu insanlara yardım ederek doğanın düzenini bozmanın bir anlamı yoktur. Adalet beklemenin veya adil davranmanın da bir manası yoktur. Evrimcilerin yanılgılarına göre evren, nasıl olduğu belli olmayan bir şekilde meydana gelmiştir, önemli olan insanların bu evrende neden ve niçin var olduklarını düşünmeleri değil, hayatta kalmak için acımasız olmalarıdır. Herşeyin sözde tesadüflerin eseri olduğu bu ortamda, varlığının hiçbir amacı olmayan insan, vahşi hayvanlar gibi çatışmalı, kavga etmeli, diğerlerine saldırmalı, kendisinden başka hiç kimseyi düşünmemelidir.

Hiç şüphesiz bu sapkın mantığın, ahirette hesap vereceğini bilerek hareket etmeyi, güzel davranışlarda bulunmayı, Allah'a karşı sorumlu olduğunu unutmamayı, sabretmeyi, insanlara değer vermeyi, fedakar olmayı, mütevazi davranmayı emreden İslam ahlakıyla bağdaştırılması hiçbir şekilde mümkün değildir. Buna rağmen Darwinizm'le İslam'ı bağdaştırmaya çalışanlar, materyalistlerin ve Darwinistlerin sinsi bir oyununa alet olmaktadırlar. Samimi Müslümanların, geçmişte bu oyuna aldanmış olsalar bile, gerçeklerin farkına varmaları ve böyle bir aldanışın ne kadar tehlikeli sonuçlar doğurabileceğini kavramaları gerekir.

İçinde bulunduğumuz dönem, Darwinizm'den güç bulan ideolojilerin sebep olduğu acılar ve sıkıntılarla dolu zor bir dönemdir. Darwinizm'e karşı yürütülen ilmi mücadele vesilesiyle, bu dönem yakın gelecekte Allah'ın izniyle son bulacak ve tüm insanlık bu büyük beladan kurtulmanın huzurunu ve rahatlığını yaşayacaktır. Rabbimiz, Kuran'da nurunu muhakkak tamamlayacağını vaat etmiştir:

Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kafirler istemese de Allah, Kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor. (Tevbe Suresi, 32)

Materyalistler ve ateistler de ne kadar din ahlakının yayılmaması için gayret etseler, ne kadar kendilerince Allah'ın nurunu engellemeye çalışsalar da, dünya görüşlerinin temeli olan Darwinizm artık çökmüştür. Din ahlakının yayılmaması için gösterdikleri uğraşın hiçbir dayanağı kalmamıştır. Bu gerçek gün geçtikçe daha çok insan tarafından görülmekte ve dünyanın dört bir yanında insanlar imana ve din ahlakına yönelmektedir. Allah'ın dilemesiyle pek yakında insanlar akın akın hak din ahlakına yönelecekler ve Rabbimiz'in vaat ettiği gibi, Allah'ın nuru tüm yeryüzüne hakim olacaktır.

İman edenlerin sorumluluğu ve duası ise, inkara karşı yürütülen ve inşaAllah başarıyla neticelenecek olan bu büyük fikri mücadelede, tüm imkanlarıyla hakkın yanında olmak, hak için gayret etmektir. Temennimiz, kendilerince İslam'la Darwinizm arasında orta bir yol bulmaya çalışanların da, bu sorumluluklarını unutmamaları ve seçtikleri hatalı yoldan bir an önce vazgeçmeleridir.

DARWINİZM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda yaratılış delillerinin açıkça görüldüğünün bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık "yaratılış gerçeğiyle" açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak:
Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti:

Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür. [61]

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı:

Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır. [62]

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı.[63]

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti.[64]

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı?[65]

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10^{950}'de 1'dir. Ancak matematikte 10^{50}'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer

kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, Scientific American dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. [66]

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır. Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve Türlerin Kökeni adlı kitabında "Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz" demek zorunda kalmıştı.[67]

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı.

Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin Türlerin Kökeni adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti.[68]

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20. yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rasgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. [69]

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma

"evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara **"ara-geçiş formu"** adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. [70]

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz.[71]

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir.[72]

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani **"türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.**

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- *Australopithecus*

2- *Homo habilis*

3- *Homo erectus*

4- *Homo sapiens*

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "*Australopithecus*" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir.[73]

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecuslar*'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların

arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "*Homo sapiens*'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder. [74]

Evrimciler "*Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus, Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir.[75]

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo sapiens neandertalensis* ve *Homo sapiens sapiens* (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır.[76]

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler.[77]

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle *Australopithecus* fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür.[78]

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10^{-950} olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz **atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.** Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir

safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok

açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir. Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır.

En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir. Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-

materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler. Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz.[79]

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, eski Mısırlıların Güneş Tanrısı Ra'ya, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

...Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi'nde, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayetteki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetler de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören

Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. [80]

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

... Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın.

(Bakara Suresi, 32)

KAYNAKÇA

1. Todd, S.C., *Correspondence to Nature* 401 (6752):423, 30 Eylül. 1999
2.Colin Patterson, "Cladistics", Brian Leek ile Röportaj, Peter Franz, 4 Mart 1982, *BBC*
3. Pierre-Paul Grassé, *Evolution of Living Organisms*, s. 97
4. Prof. N. Heribert Nilsson, Lund University, Sweden Famous botanist and evolutionist, As quoted in: *The Earth Before Man*, s. 51, http://www.netcentro.co.uk/steveb /penkhull/create3.htm
5. Charles Darwin, *Türlerin Kökeni*, Onur Yayınları, Beşinci Baskı, Ankara 1996, s. 185
6.Charles Darwin, *Türlerin Kökeni*, s. 528
7. N.C. Gillespie, *Charles Darwin and the Problem of Creation*, 1979, s. 2
8.SBS Vital Topics, David B. Loughran, Nisan 1996, Stewarton Bible School, Stewarton, Scotland
9. H.A. Orr ve Jerry Coyne (1992), "The Genetics of Adaptation: A Reassessment", *American Naturalist*, 140, 726
10. Fred Hoyle-Chandra Wickramasinghe, *Evolution from Space,* New York, Simon & Schuster, 1984, s.130
11. S. J. Gould, Natural History, cilt. 85, 1976, s. 30
12. http://www.icr.org/headlines/darwinvindicated.html; Was Darwin Really "Vindicated"?, Frank Sherwin, *Institute for Creation Research,* April 30, 2001
13. Ranganathan, B. G. *Origins?*, Carlisle, PA: The Banner of Truth Trust, 1988, s. 20
14. http://www.rmplc.co.uk/eduweb/sites/sbs777/vital/evolutio.html
15. Norman Macbeth, *Darwin Retried: An Appeal to Reason,* Boston: Gambit, 1971, s. 147
16. Alister McGrath, *The Twilight Of Atheism*, s. 98
17. Carl Cohen, *Communism, Fascism and Democracy*, New York: Random House Publishing, 1967, ss.408-409
18. www.trueorigin.org/holocaust.ht
19. Adolf Hitler, *Mein Kampf*, München: Verlag Franz Eher Nachfolger, 1993, s. 44, 447-448; A.E. Wilder Smith, Man's Origin, Man's Destiny, The Word For Today Publishing 1993, s. 163, 164
20. Henry Morris, *The Long War Against God: The History and the Impact of the Creation, Evolution, Conflict*, 8.baskı, Michigan: Baker Book House, Mart 1996, s. 81
21. http://www.fixedearth.com/hlsm.html

22. Max Nordau, *The Philosophy and Morals of War,* North American Review 169 (1889):794 cited in hofstadter, social darwinism, s.171)
23. Conway Zirkle, *Evolution, Marxian Biology and the Social Scene,* Philadelphia; the University of Pennsylvania Press, 1959, s.527
24. Marx ve Engels, *Mektuplar,* s. 426
25. Marks Engels, *Mektuplar,* cilt 2, s.126
26. Conway Zirkle, *Evolution, Marxian Biology, and the Social Scene (*Philadelphia: University of Pennsylvania Press, 1959), ss. 85-87.
27. Engels, *Ütopik Sosyalizm-Bilimsel Sosyalizm,* Sol Yayınları, 1990, s.85)
28. Gertrude Himmelfarb, *Darwin and the Darwinian Revolution*, London: Chatto & Windus, 1959, s. 348
29. *Karl Marx Biyografi,* Öncü Yayınevi, s. 368
30. K. Mehnert, *Kampf um Mao's Erbe,* Deutsche Verlags-Anstalt, 1977
31. http://www.fixedearth.com/hlsm.html
32. Robert Milner, *Encyclopedia of Evolution* 1990 s.81
33. *Komünizmin Kara Kitabı,* s. 17
34. P.J. Darlington, *Evolution for Naturalists*, 1980, s. 243-244
35. Ken Ham, *The Lie Evolution,* 15. Baskı, Master Books, Nisan 1997, s. 84
36. Theodosius Dobzhansky, *Ethics and Values in Biogical and Cultural Evolution, Zygon*, the Journal of Religion and Science, Los Angeles Times'da yayınlandığı şekliyle alınmıştır, bölüm 4 (Haziran 16, 1974), s. 6; (That Their words, s.413)
37. Stephen Jay Gould, *Ever Since Darwin,* s. 223
38. Phillip E. Johnson, The Unraveling of Scientific Materialism. *First Things: A Monthly Journal of Religion and Public Life*. Issue: 77, November 1997, 22
39. *First Things: A Monthly Journal of Religion and Public Life*, Issue: 158; December 2005
40. *First Things: A Monthly Journal of Religion and Public Life,* Issue: 158; December 2005
41. Phillip E. Johnson. *Darwin On Trial,* Intervarsity Press, Downers Grove, Illinois, 2nd ed, 1993, s. 155
42. Phillip E. Johnson , Overestimating the Power of Science, *Commonweal*. Volume: 125. Issue: 11, June 5, 1998, s.15.
43. Phillip Johnson, *Evrim Duruşması,* Gelenek Yayınları, İstanbul, 2003, s. 65
44.http://members.shaw.ca/tfrisen/Science/scientistbelieving/scintist.htm
45.http://library.thinkquest.org/18802/factchin.htm
46.http://www.carnegiecouncil.org/viewMedia.php/prmID/5216
47.http://www.time.com/time/europe/html/030609/religion.html
48.http://www.cbn.com/CBNNews/News/040301a.asp
49. http://www.albertmohler.com/commentary_read.php?cdate=2005-06-01
50.http://www.iht.com/articles/2005/06/06/news/religion.php

51.http://news.bbc.co.uk/1/hi/sci/tech/4648598.stm
52.http://www.sabah.com.tr/2004/02/16/dun108.html
53. http://www.geocities.com/fedor_steeman/Europe.html
54. *Mektubat,* Sayfa 55
55. *Sahih-i Müslim*, c. 4/2221; İmam Şarani, *Ölüm, Kıyamet, Ahiret ve Ahir Zaman Alametleri,* Bedir Yayınevi, sf.444
56. *Şualar,* s. 300
57. *Emirdağ Lahikası*, s. 259
58. *Mektubat,* s. 6
59. *Şualar,* s. 493
60. Micheal Ruse, *The Evolution Wars,* Rutgers University Press, New Jersey 2001, s. 279

61. Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2
62. Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196
63. "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330
62. Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7
65. Jeffrey Bada, *Earth*, Şubat 1998, s. 40
66. Leslie E. Orgel, *The Origin of Life on Earth, Scientific American*, c. 271, Ekim 1994, s. 78
67. Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 189
68. Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184
69.B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.
70. Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 179
71. Derek A. Ager, *"The Nature of the Fossil Record"*, Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133
72. Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197
73. Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94; Charles E. Oxnard, *"The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt"*, Nature, c. 258, s. 389
74. J. Rennie, *"Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr"*, Scientific American, Aralık 1992

75. Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology*, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272
76. *Time*, Kasım 1996
77. S. J. Gould, *Natural History*, c. 85, 1976, s. 30
78. Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19
79. Richard Lewontin, *"The Demon-Haunted World"*, The New York Review of Books, 9 Ocak 1997, s. 28
80. Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43

Günümüzde insanlığın huzurunu bozan, güvenlik ve barış ortamının yaşanmasına engel olan akımların temelinde Darwinizm vardır. İnsanlığın Darwinizm'in tehlikelerine ve aldatmacalarına karşı uyarılması, bu tehlikeli zihniyetin fikren etkisiz hale getirilmesi hayati öneme sahiptir. Samimi Müslümanların da bu gerçeğin bilincinde olmaları, bu tehlikeyi göz ardı etmek yerine, tüm imkanlarını seferber ederek söz konusu tehlikeyi fikren ortadan kaldırmak için gayret etmeleri gerekir.

Ne var ki, Darwinizm'i ve sebep olduğu tehlikeleri kavrayamayanlar, Darwinizm'e karşı yürütülen ilmi mücadelenin de önemini anlayamamaktadır. Bu kitapta, hem Darwinizm'le ilmi mücadelenin önemi üzerinde durulacak, hem de bu büyük fikri mücadeleden kaçınanların öne sürdükleri mazeretler cevaplanacaktır.